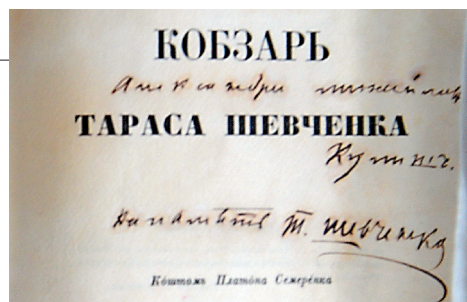

5

Оцифрований архів
Національного музею
Тараса Шевченка
переглянемо через
Інтернет

19

Сьогодні 170 років з
дня народження
співавтору тексту
Державного гімну
Миколи Вербицького

ГАЗЕТА ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ
ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СЕРЕДА, 13 ЛЮТОГО 2013 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№ 29 (4915)

ЦИТАТА ДНЯ

МИКОЛА АЗАРОВ:

*«Після ухвалення
закону у підприємств
з'явиться дуже
серйозний стимул
легалізувати свою
роботу, відмовитися
від «сірих» схем».*

Прем'єр-міністр про оподаткування доходів та
соціальні внески суб'єктів індустрії програмної
продукції

2

Пенсійний фонд отримав бюджет

АКТУАЛЬНО. Під час засідання Кабінету Міністрів, що відбулося в понеділок, затверджено бюджет Пенсійного фонду на 2013 рік. Про це повідомила міністр соціальної політики Наталія Королевська. «Прийнятий бюджет Пенсійного фонду передбачає кошти на своєчасну виплату пенсій для всіх пенсіонерів протягом року. В бюджеті також закладено кошти на підвищення з 1 січня та 1 грудня розміру мінімальної пенсії та на щорічне беззневне підвищення пенсій. Також порівняно з 2012 роком передбачено зменшення дефіциту Пенсійного фонду майже на 25%», — зазначила вона.

Міністр повідомила, що відповідно до ухваленого бюджету на 2013 рік доходи ПФУ визначені у сумі 230,3 мільярда гривень, видатки — у сумі 252,1 мільярда гривень. Дефіцит бюджету ПФУ передбачений у розмірі 21,8 мільярда гривень, що на 5,4 мільярда, або на 24,8%, менше, ніж фактичний дефіцит у 2012 році, повідомляє прес-служба Мінсоцполітики. Окремо урядовець наголосила на тому, що нині немає жодних причин для затримок виплати пенсій.

ЦИФРА ДНЯ

59,1

млн осіб

становила кількість абонентів мобільного
зв'язку в Україні на кінець 2012 р.
Порівняно з 2011 р. вона зросла на 6,6%

Операція «Первоцвіт»: мафія прокидається

Фото з сайту photo.realix.ru

Якщо ми не зупинимо знищення ніжних підсніжників і синьооких пролісків, уже наступне покоління може побачити їх тільки на сторінках Червоної книги

ВОНИ НЕ ПРОЙДУТЬ. Цьогорічний сезон квіткарям-бракон'єрам
влетить у копійчку

Перерваний політ

ЕКОНОМІЧНИЙ ІНТЕРЕС. Зупинення судової процедури заради податкової перевірки
шкодитиме інвестиційній привабливості держави

Вікторія КОВАЛЬОВА,
«Урядовий кур'єр»

Київський апеляційний господарський суд зупинив процедуру банкрутства ПрАТ «АероСвіт», скасувавши ухвалу

Господарського суду Київської області. Так, апеляційну скаргу Бориспільської об'єднаної державної податкової інспекції (ОДПІ) щодо упередження безпідставної ліквідації платника податків частково задоволено. Фахівці Міндоходів

запевняють, що діють виключно в рамках чинного законодавства і всі заходи спрямовані насамперед на захист економічних інтересів держави. Надалі з'ясувати-меться наявність кредиторських вимог держави до компанії для за-

безпечення своєчасної та повної сплати податків до державного і місцевого бюджетів.

«Зі скасуванням ухвали Господарського суду Київської області про порушення провадження у справі про банкрутство компанії

«АероСвіт» мораторій на задоволення вимог кредиторів припинився. У зв'язку з цим авіакомпанія знову несе фінансові зобов'язання перед кредиторами щодо виплати боргів у повному обсязі.

4

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України з 12 лютого 2013 року

USD 799.3000

за 100 доларів США

EUR 1070.3426

за 100 євро

RUB 2.6503

за 10 рублів

/ AU 132963.56

AG 2490.62

за 10 трійських унцій

PT 136840.16

PD 60227.25

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

ІТ-галузь принесе мільярди

ОБГОВОРЕННЯ. Кабмін разом з депутатами розробили законопроект, що передбачає стимули для розвитку індустрії програмної продукції

Вадим ПРОЦИШИН,
«Урядовий кур'єр»

Ще торік було ухвалено кілька законодавчих актів, які дали змогу врегулювати багато проблем в ІТ-галузі. Але не всі. На початку цього року у Верховній Раді зареєстровано новий законопроект «Про внесення змін в розділ XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України щодо особливостей оподаткування суб'єктів індустрії програмної продукції». Обговорення положень цього документа стало центральною темою зустрічі Прем'єр-міністра Миколи Азарова та профільних посадовців з представниками провідних вітчизняних ІТ-компаній та народними депутатами.

За словами Прем'єра, новий законопроект — це спільна ініціатива уряду та народних депутатів. «Я вважаю, що після його прийняття у підприємств, що працюють у цій сфері, з'явиться досить серйозний стимул легалізувати всі свої обсяги, відмовитися, по суті, від «сірих» схем. Тим самим це дасть змогу компаніям зайняти гідне місце в сфері легального бізнесу, працювати впевнено і сьогодні, і в майбутньому», — зазначив глава уряду. Він також підкреслив, що детінізація сприятиме поліпшенню інвестиційної привабливості вітчизняної ІТ-галузі.

Микола Азаров звернув увагу на те, що нині в уряді триває наполеглива і непроста робота над про-

грамою активізації економічного розвитку, у якій має віднайти своє відображення й індустрія програмної продукції. «Щойно в мене завершилися переговори з місією Міжнародного валютного фонду. Ми дійшли спільного висновку, що необхідні дуже серйозні зусилля для того, щоб вийти на ті заплановані 3-3,5%, а можливо, трохи більше, темпів економічного зростання. У цьому зв'язку навіть важко переоцінити значення цієї програми», — зазначив Прем'єр.

За його словами, одне з головних завдань — зробити банківські кредити для підприємств доступнішими. «Однією з основних проблем нашого економічного розвитку є важкодос-

тупність банківського кредитування для підприємств та економіки. А без кредитування важко собі уявити нинішні можливості розвитку нашої економіки», — зауважив глава уряду.

Він висловив сподівання, що невдовзі програму буде затверджено, та закликав представників ІТ-галузі не зволікати та звертатися зі своїми пропозиціями до міністра економічного розвитку і торгівлі Ігоря Прасолова.

У свою чергу, голова Комітету Верховної Ради з питань інформатизації та інформаційних технологій Валерій Омельченко розповів про деякі аспекти законопроекту, що передбачає певні податкові стимули для ІТ-галузі. Так,

передбачено розширення дії пільг щодо нарахування ПДВ на послуги, що є невід'ємними складовими створення програмної продукції. Пропонується знизити ставки податку на доходи фізичних осіб до 5%, а також встановити фіксовану базу для нарахування єдиного внеску на загальне державне страхування на рівні двох мінімальних зарплат.

За словами нардепа, вже у перший рік реалізації норм, передбачених законопроектом, за стриманими розрахунками буде створено близько семи тисяч нових робочих місць. Бюджет України та соціальні фонди отримають понад 200 мільйонів гривень податкових надходжень. За 5 років реалізації

— 160 тисяч нових високооплачуваних робочих місць та близько 10 мільярдів гривень податкових надходжень. При цьому надходження від експорту програмної продукції за 5 років може зрости до 7 мільярдів доларів США.

Крім того, з ухваленням законопроекту буде легалізовано трудові відносини працівників індустрії, забезпечено їхні соціальні права та захист. Тож, на переконання Валерія Омельченка, в Україні будуть створені умови для значного зменшення міграції талановитих, висококваліфікованих фахівців за кордон, а також стимули для повернення наших співвітчизників на Батьківщину.

Сертифікат якості столичному перинатальному

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

АКЦЕНТ. Національний проект «Нове життя» реалізується в усіх регіонах нашої держави. Про це заявила перший заступник Глави Адміністрації Президента Ірина Акімова на церемонії вручення сертифіката відповідності стандарту ISO 9001 Київському перинатальному центру. За її словами, вже відкрито вісім таких медичних закладів і в них народилося близько 20 тисяч малюків. Однак столичний перинатальний центр першим в нашій країні отримав високе міжнародне визнання у сфері якості надання медичних послуг. У грудні 2012 року він успішно пройшов міжнародний сертифікаційний аудит системи менеджменту якості на відповідність вимогам ISO 9001. Аудит був проведений провідним сертифікаційним органом Бюро Верітас Сертифікейшн.

Ірина Акімова наголосила, що найголовніше в цьому проекті — абсолютно новий підхід до медичного обслуговування. «Це концепція справедливості і рівного доступу жінок, у яких є проблеми і які повинні стати матерями. Рівного доступу малюкам, які народжуються проблемними і повинні отримати свій шанс на життя», — сказала вона, зазначивши, що від початку реалізації проекту «Нове життя» поліпшилися показники якості меддопомоги, знизилася смертність серед дітей та матерів.

Ірина Акімова звернула увагу присутніх і на головний принцип проекту «Нове життя». «Цей принцип — забезпечити доступ будь-якої жінки, в якій є в цьому потреба», — передає слова посадовця прес-служба Президента.

Вона також високо оцінила роботу Київського перинатального центру, нагадавши, що заклад розпочав роботу в оновленому вигляді — за новими медичними стандартами — рік тому.

А з отриманням сертифіката посадовець привітала медичних працівників закладу. «Дуже приємно приїхати сьогодні сюди, щоб узяти участь у процедурі вручення сертифіката ISO 9001, який підтверджує, що в цьому перинатальному центрі є процедури управління якістю, зокрема внутрішній моніторинг, перевірка відповідності всім стандартам якості», — сказала перший заступник Глави АП.

У свою чергу Голова Київської міської державної адміністрації Олександр Попов подякував працівникам цього центру за високу якість роботи. «Без ініціативи колективу та його керівника ми не мали б такого прекрасного проекту з таким ефективним результатом», — сказав він та додав, що в Києві з'являться ще два перинатальні центри (один планується відкрити цього року).

Слова підтримки

ЖАЛОБА. Президент Віктор Янукович висловив співчуття Президентів Російської Федерації Володимиру Путіну у зв'язку з аварією на шахті «Воркутинська» в Республіці Комі. «В Україні з глибоким сумом сприйняли звістку про аварію на шахті «Воркутинська» в Республіці Комі, що сталася 11 лютого цього року і призвела до людських жертв», — йдеться у співчутті глави Української держави. Віктор Янукович передав слова щирого співчуття рідним і близьким загиблих, а також побажав якнайшвидшого одужання постраждалим, повідомляє прес-служба Президента.

«Великої води» фахівці не очікують

ГОТОВНІСТЬ. Ситуація з протидії наводкам та сходженню криги прогнозована й перебуває під контролем уряду

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

Засідання міжвідомчого оперативного штабу з координації дій центральних та місцевих органів виконавчої влади під час повені та сходження криги у 2013 році провів віцепрем'єр-міністр Олександр Вілкул. Він поставив завдання відповідальним структурам щодо організації профілактичних та підготовчих заходів для безпечного пропуску повені і сходження криги.

За інформацією керівника Гідрометцентру Миколи Кульбіди, цього року снігові запаси на території України менші за норму. Така сама ситуація і в прилеглих областях Росії та Білорусі. Поточна водність та запаси води в ґрунті також у межах норми. «Виходячи з аналізу ситуації, високого водопілля цього року не очікується», — зазначив фахівець. Аналогічна ситуація і в Карпатах.

«Попри оптимістичний прогноз, для організації безпечного пропуску повені, сходження криги та захисту населення і територій від шкідливої дії води потрібно вжити весь комплекс необхідних заходів. Усі дії координуватиме міжвідомчий оперативний штаб. Уряд має отримувати щоденний звіт щодо стану виконання запланованих робіт», — наголосив Олександр Вілкул.

Він дав завдання керівникам відповідних служб утримувати в постійній готовності інженерну, спеціальну, автомобільну техніку, мобільне насосне облад-

Гідрометцентр надзвичайних ситуацій з водопіллям не очікує

нання, автономні джерела електроживлення та плавзасобів, які може бути залучено до заходів з протидії повені. Штаб також координуватиме роботу з відповідними структурами прилеглих країн, зокрема щодо інформації про рівень снігових запасів та водопілля.

Голова Державної служби з надзвичайних ситуацій Михайло Болотських доповів, що для проведення робіт під час проходження криги підготовлено піротехнічні групи та необхідне обладнання. Для ліквідації надзвичайних ситуацій може бути задіяно понад п'ять тисяч одиниць техніки, спеціальні засоби та авіацію. «Державна служба

з надзвичайних ситуацій повністю готова до виконання завдань уряду, роботи згідно з планом розпочато», — сказав Михайло Болотських.

Олександр Вілкул поставив відповідальним керівникам певні завдання. Зокрема йдеться про здійснення постійного моніторингу гідрологічної обстановки в кожному регіоні, де існує загроза підтоплення населених пунктів, та в місцях розташування найважливіших об'єктів, що можуть зазнати шкідливої дії води. Буде розроблено порядок дій всіх відомств на період сходження криги та пропуску повені при погіршенні гідрологічної ситуації та виникненні

підтоплення, повідомляє прес-служба урядовця.

Головам облдержадміністрацій, керівникам місцевих органів влади та головних управлінь служби з надзвичайних ситуацій доручено організувати перевірку та забезпечити нормальне функціонування зливових каналізаційних і дренажних систем населених пунктів, водовідвідних і меліоративних каналів, русел малих річок, водопропускних споруд під автомобільними мостами та дорогами, а також вжити заходів щодо захисту мостів, шлюзів, дамб, гідроелектростанцій та інших гідротехнічних споруд під час сходження криги.

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Хто на папський престол?

ПРОГНОЗИ. Обрання нового понтифіка оповите таємничістю, однак фаворитів знають... букмекери

Оксана ГОЛОВКО,
«Урядовий кур'єр»

Букмекерська контора Paddy Power активно приймає ставки на те, хто стане новим Папою Римським, коли наприкінці місяця зречеться престолу за станом здоров'я 85-річний Бенедикт XVI. І нині фаворитом у букмекерів вважається кардинал із Гани Пітер Тарксон: ставки на нього приймають із коефіцієнтом 9 до 4.

Водночас деякі експерти вважають, що серйозні шанси на те, щоб бути обраним, уперше з'явилися в кардиналів з Латинської Америки. Агентство Рейтер, приміром, наводить статистику, згідно з якою 42% вірян католицької церкви — латиноамериканці, а в Європі католиків налічується лише 25% загального числа. Головними латиноамериканськими кардиналами, що можуть претендувати на посаду, є Оділо Шерер — архієпископ великої єпархії Сан-Паулу та італо-аргентинець Леонардо Сандрі, очільник Конгрегації східних церков. Шанси італійського кардинала Анджело Сколи може збільшити те, що з 203 кардиналів понад половина живе у Європі, і більшість з них мають право голосу.

Водночас переобрання Папи Римського може допомогти Ватикану в боротьбі з бюджетним дефіцитом, зазначають експерти.

Фактично його бюджет складається з двох різних документів. Це бюджет самого Ватикану (як геог-

Фото з сайту bigpicture.ru

Цей вогонь потрапить у молодші руки

рафічного найменування), який формується і витрачається на функціонування місцевих музеїв і поштової служби, а також бюджет Святого престолу, куди входять витрати на утримання самого Папи, Римської курії, радіо Ватикану і місії Святого престолу за кордоном.

Хоча місцеві музеї після кількох реформ останніми роками почали приносити Ватикану стабільний дохід, однак бюджет Святого престолу вже давно забарвлений у червоне. Державний секретар Святого престолу кардинал Тарчізіо Бертоне нещодавно звернувся до своїх підлеглих із закликом до поступового, однак ефективного скорочення витрат в умовах перманентних проблем з максимізацією виручки.

Як ми вже повідомляли, з 1 січня 2013 року «Дойче Банк Італія» за вказівкою італійського Центробанку припинив обробляти всі платежі банківськими картами на території Ватикану, в результаті чого і жителі, і туристи втратили можливість розплачуватися пластиковими картками, отримувати гроші в банкоматах. Причиною санкцій стала невідповідність Інституту релігійних справ, що виконує функції Банку Ватикану, міжнародним стандартам у сфері протидії відмиванню грошей.

Обрання нового Папи Римського розпочнеться 24 березня.

ДОВІДКА «УК»

Папу Римського обирають зборами кардиналів, які називаються конклав. Ці вибори мають дуже давню історію і оповиті таємничістю. За правилами, встановленими у 1975 році, до конклаву не може входити більш ніж 120 кардиналів, причому у виборах Папи не мають права брати участь кардинали, вік яких — понад 80 років. І хоч теоретично Папою може бути обраний будь-який католик чоловічої статі, однак історія свідчить, що завжди очолював престол хтось із кардиналів.

Між пряником і батогом

НА ВАРТІ ЗАКОНУ. МВС прагне до прозорості та відкритості у своїй діяльності

Олександр БІТТНЕР,
«Урядовий кур'єр»

«Головними напрямками діяльності МВС України на 2013 рік відомство визначає здоров'я нації, соціальну сферу, миротворчу діяльність та забезпечення правопорядку під час спортивних заходів міжнародного масштабу», — повідомив на прес-конференції в Кабінеті Міністрів заступник міністра внутрішніх справ Віктор Ратушняк. Природно, це не єдині пріоритети в роботі міліції — йдеться і про недопущення втягнення підростаючого покоління у тенета наркоманії, перекриття каналів надходження наркотиків, протидію виготовленню неякісних харчових продуктів та їх надходженню до споживача тощо. «Крім того, ми продовжуємо працювати над виявленням і припиненням злочинних посягань у соці-

альній сфері. Тому в полі зору правоохоронців залишаються медицина і оздоровлення, освіта, центри зайнятості та фонди соціального страхування, Пенсійний фонд та питання гуманітарної допомоги», — наголосив він.

За словами заступника міністра, у відомстві прагнуть до прозорості та відкритості у своїй діяльності, і практичні кроки на цьому шляху вже зроблено. МВС має стати відомством європейського зразка із соціально-сервісними функціями, чому повинне сприяти забезпечення максимального спрощення, швидкості та прозорості процедур надання адміністративних послуг. Користь від цього вже встигли, приміром, оцінити автовласники, коли за ініціативи міністерства було спрощено чи відмінено низку бюрократичних операцій у відділах реєстраційно-екзаменаційної робо-

ти ДАІ, а вартість частини послуг істотно зменшилася. Відповідно, це економія часу, сил та коштів, що безумовно «працює» на зменшення негативної складової у спілкуванні громадянина та працівника міліції. На черзі — надання інформаційних і дозвільних послуг кількома підрозділами на базі сервісних центрів у режимі «єдиного вікна», як це вже зроблено в кількох регіонах держави. Така практика вже отримала позитивні відгуки населення.

За словами Віктора Ратушняка, нормативною базою МВС передбачено і обов'язкову видачу громадянам, яких затримує міліція, спеціальної пам'ятки для затриманих осіб. У ній викладені їхні права, а також алгоритм дій у разі порушення конституційних прав у місцях позбавлення волі. Міліція також обов'язково інформує цен-

три з надання безоплатної правової допомоги про факти затримання громадян. Інформація про цю категорію осіб узагальнюється в автоматичному режимі цілодобово. Щоб запобігти випадкам жорстокого поводження із затриманими, чергові частини органів внутрішніх справ обладнані системами відеоспостереження.

В МВС України розуміють необхідність наближення міліції до людей, особливо в сільській місцевості. «У зв'язку з цим ми відновлюємо трохи призабуті останнім часом форми роботи з людьми: участь дільничних інспекторів міліції у засіданнях органів місцевого самоврядування, особисті зустрічі з людьми, розповсюдження візитних карток дільничних, публікація в громадських місцях інформації про графік їх роботи та координати», — зазначив Віктор Ратушняк.

ПРОШУ СЛОВА!

Чудеса на віражах

Євдокія ТЮТЮННИК,
«Урядовий кур'єр»

Ви бачили по телевізору сюжет, у якому велетенські монстри у броні ганяють м'яч екскаваторними ковшами? Картинка вражає! Кажете, що такого насправді не буває? А народна мудрість вважає, що казка — вигадка, та в ній — натяк. І нічогенький такий! Адже сучасна техніка здатна на все. Вона може бути кокетливою, блимаючи фарами з-під накладних вій (продаються зараз такі аксесуари не тільки для модниць, а й для їхніх машин). Фото однієї такої гламурної крихітки, оснащеної новими «кліпалками», її власниці розмістила в Інтернеті — любителям коментарів було над чим потішатися.

Техніка може бути дошкульною: якщо не дуже давно всю ніч не могла заснути, тому що чиясь автівка під вікном час від часу репетувала добре поставленим жіночим голосом: «Відійдіть від автомобіля!» А поряд реготали підлітки, яким подобалося драгувати сигналізацію механічної «тітки».

Техніка може бути учасницею крутих розваг, вуличних гонок: кілька років тому охоронцям міського порядку довелося навіть організувати спеціальну акцію, щоб призупинити екстремальні нічні заїзди.

А те, що відбувається вдень, — окрема історія. Її учасником, напевне, хоч раз побув кожен пасажир громадського транспорту. Щоправда, всупереч своєму бажанню.

«Перегнати і підрізати!» — так можна коротко охарактеризувати неспортивну і небезпечну гру, на яку іноді «підсідають» водії тролейбусів і маршруток. Доходить до того, що починаєш думати: «Якщо знайдеться місцевий Джордж Лукас і зніме серіал «Транспортні війни», то як він обіграє саме цей епізод?»

Так і бачу перші кадри: великі літери, що вилітають з-під коліс: «2413 рік. Тролейбусна імперія на грані фінансового краху. Її протистоїть планета-астероїд, яка випускає на вулиці підступні маршрути таксі. Вони йдуть на обгін рогатих мутантів, підбираючи пасажирів і знижуючи заробіток. Та тролейбуси не здаються, намагаючись перегородити дорогу і загальмувати рух моторних пропир...»

Звісно, попри всі фантастичні романи і кінофільми, на такий адреналін техніка самотужки не здатна. Механічних емоцій не існує, тож дії чотириколісних підкоряються волі людини. Лише водіям вирішувати, який маневр у тій чи іншій ситуації зробити. Але останні, вивішуючи в салонах оголошення на кшталт «Про зупинку, на якій хочете вийти, повідомляйте вчасно і таким голосом, ніби ви її вже проїхали!», подекуди піддавшись бажанню насолити транспортному засобу, що рухається по сусідству, про пасажирів забуває. Останні ж почуваються в салоні, як горошини у стручку, яким розмахують неслухняні дідькові онуки.

Коли в останню мою поїздку на другий кінець міста водій маршрутки, не бажаючи прилаштуватися позаду, об'їхав два тролейбуси, виїхав уперед за межі зупинки і почав висаджувати пасажирів просто у велетенську калюжу, єдине, що лишилося, — увияти техніку далекого майбутнього, яка чітко слідує закладеним у неї інструкціям. І їздить без водія — аби пасажири не страждали через його амбітні віражі.

Світ засуджує ядерні ігри КНДР

Ганна РОМАШКО
для «Урядового кур'єра»

УСУПЕРЕЧ. Північна Корея заявила у вівторок про успішне проведення підземного ядерного вибуху, вказавши, що була випробувана не просто ядерна бомба, а мініатюрний ядерний заряд підвищеної потужності. Принаймні геологічна служба США оцінила магнітуду поштовхів під час вибуху в 4,9 бала, і це змусило світову спільноту одностайно засудити дії КНДР і пригрозити їй новими санкціями Ради Безпеки ООН.

Різко розкритикував дії КНДР і президент США Барак Обама. Він, зокрема, обіцяв посилити координацію із союзниками для життя жорстких заходів щодо цієї країни. «Ядерні і ракетні програми Північної Кореї являють собою загрозу для національної безпеки США і всього світу. США зберігають пильність перед обличчям провокацій з боку КНДР і твердо прихильні до виконання оборонних зобов'язань стосовно союзників у регіоні», — йдеться в заяві американського лідера.

Генеральний секретар ООН Пан Гі Мун визнав ядерне випробування КНДР порушенням резолюцій Ради Безпеки і знову закликав Пхеньян переглянути свій курс і працювати над денуклеаризацією Корейського півострова. Із засудженням дії КНДР виступила і Японія, а армію сусідньої Південної Кореї приведено в стан підвищеної бойової готовності.

Україна також засуджує ядерні випробування КНДР. Про це повідомив учора на брифінгу виконуючий обов'язки директора департаменту МЗС з інформаційної політики Євген Перебийніс.

Дехто з експертів припускає, що рішення про проведення ядерних випробувань приймали з метою поліпшення ситуації всередині країни і зміцнення становища глави держави — Кім Чен Ина.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 6 лютого 2013 р. № 55-р
Київ

Про забезпечення взаємодії Кабінету Міністрів України з Верховною Радою України

1. З метою налагодження ефективної взаємодії Кабінету Міністрів України з Верховною Радою України, спрямованої на законодавче врегулювання актуальних питань державного розвитку і реалізацію проголошених Президентом України реформ, визначити членів Кабінету Міністрів України відповідальними за забезпечення взаємодії Кабінету Міністрів України з комітетами Верховної Ради України і Спеціальною контрольною комісією Верховної Ради України з питань приватизації згідно з додатком.

2. Міністрам, керівникам інших центральних органів виконавчої влади:

1) підвищити якість законотворчої роботи шляхом забезпечення системної і скоординованої діяльності міністерства, іншого центрального органу виконавчої влади на всіх стадіях підготовки проектів законодавчих актів;

2) забезпечити належне представлення та супроводження на пленарних засіданнях Верховної Ради України, засіданнях комітетів Верховної Ради України і Спеціальної контрольної комісії Верховної Ради України з питань приватизації, під час розгляду в депутатських фракціях (депутатських групах) проектів законодавчих актів, внесених Кабінетом Міністрів України, а також представлення позицій Кабінету Міністрів України під час розгляду проектів законодавчих актів, внесених на розгляд Верховної Ради України іншими суб'єктами права законодавчої ініціативи;

3) визначити з числа заступників міністра, керівника іншого центрального органу виконавчої влади посадову особу міністерства, іншого центрального органу виконавчої влади, відповідальну за виконання функцій із забезпечення взаємодії з Верховною Радою України та її органами;

4) забезпечити систематичне інформування громадськості про мету та основні положення проектів законодавчих актів, внесених до Верховної Ради України Кабінетом Міністрів України.

3. Визнати таким, що втратило чинність, розпорядження Кабінету Міністрів України від 31 березня 2010 р. № 690 «Про забезпечення взаємодії Кабінету Міністрів України з комітетами та Спеціальною контрольною комісією з питань приватизації Верховної Ради України».

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

Додаток

до розпорядження Кабінету Міністрів України
від 6 лютого 2013 р. № 55-р

ПЕРЕЛІК

членів Кабінету Міністрів України, які відповідають за забезпечення взаємодії Кабінету Міністрів України з комітетами Верховної Ради України та Спеціальною контрольною комісією Верховної Ради України з питань приватизації

Відповідальний член Кабінету Міністрів України	Найменування комітету Верховної Ради України
Міністр охорони здоров'я	з питань охорони здоров'я
Міністр внутрішніх справ	з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією
Міністр доходів і зборів	з питань податкової та митної політики
Міністр закордонних справ	у закордонних справах з питань європейської інтеграції
Міністр інфраструктури	з питань транспорту і зв'язку
Міністр фінансів	з питань фінансів і банківської діяльності з питань бюджету
Міністр соціальної політики	з питань соціальної політики та праці у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів
Міністр юстиції	з питань державного будівництва та місцевого самоврядування з питань правової політики з питань прав людини, національних меншин і міжнародних відносин з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності Верховної Ради України
Міністр оборони	з питань національної безпеки і оборони
Міністр економічного розвитку і торгівлі	з питань економічної політики з питань підприємництва, регуляторної та антимонопольної політики Спеціальна контрольна комісія з питань приватизації
Міністр аграрної політики та продовольства	з питань аграрної політики та земельних відносин
Міністр екології та природних ресурсів	з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи
Міністр енергетики та вугільної промисловості	з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки
Міністр освіти і науки, молоді та спорту	з питань науки і освіти з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму з питань інформатизації та інформаційних технологій
Міністр регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства	з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства та регіональної політики
Міністр культури	з питань культури і духовності з питань свободи слова та інформації
Міністр промислової політики	з питань промислової та інвестиційної політики
Міністр Кабінету Міністрів	з питань верховенства права та правосуддя

Фото з архіву редакції

Ще недавно успішна компанія «АероСвіт» пішла на вимушену «посадку» через справу про банкрутство

(Закінчення.

Початок на стор. 1)

Так, кількість кредиторів компанії «АероСвіт», а також розмір їхніх грошових вимог може істотно зрости», — спрогнозував «УК» партнер юридичної фірми «Салком» Юрій Дзера.

Кредиторів і вимог побільшає

Крім того, процедуру банкрутства може ініціювати не лише авіакомпанія, а й інші кредитори, розмір безспірних вимог яких до компанії становитиме не менше 300 мінімальних заробітних плат (станом на 1 січня 2013 р. розмір мінімальної зарплати в Україні становить 1174 грн). «Не можна виключати, що компанія «АероСвіт» намагатиметься оскаржити скасування ухвали у Вищому господарському суді України. У такому разі все ще може повернутися до попереднього стану», — продовжує Ю. Дзера.

«Не знаю такої норми в законодавстві України і не зустрічав на практиці, щоб процедура банкрутства підприємства зупинялася

заради перевірки податкової чи інших контролюючих органів. Такого немає у жодній країні й не повинно бути — інакше інструмент фінансового оздоровлення підприємств і економіки загалом, законодавство про банкрутство не захищатимуть прав власності та інтересів кредиторів. Інвестиційний привабливості держави шкодитиме зупинення судової процедури заради будь-якої перевірки», — впевнений президент Союзу кризових менеджерів України Павло Михайліді.

Шлях до цивілізованого банкрутства

Нагадаємо, що 29 грудня 2012 року Господарський суд Київської області відкрив процедуру у справі про банкрутство компанії «АероСвіт» за заявою самого авіаперевізника. Фінанси компанії на всіх рахунках в українських банках заарештовано за постановою управління державної виконавчої служби в Київській області. І оскільки підприємство «АероСвіт»

не є банкрутом, то щодо нього відкрито лише процедуру санації (оздоровлення), що може тривати до 18 місяців. Результатом санації може бути відкриття ліквідаційної процедури (у результаті банкрутства) або укладення мирової угоди з кредиторами щодо реструктуризації заборгованості на кілька років при виплаті істотної частини відразу або списання частини боргів, а також перерозподіл активів з цікавістю кредиторів та самого підприємства, щоб воно могло далі працювати.

До речі, якщо в Америці 98% справ про банкрутство порушують саме за заявою власника, щоб цивілізовано реструктуризувати борги та захистити інтереси кредиторів, то в Україні таких одиниць. У нас справи про банкрутство здебільшого порушують податкові органи або самі постачальники товарів та послуг і часто тоді, коли активи компанії вже «злиті» й залишилися фірма-пустушка.

На жаль, у країні немає нормальної системи фі-

нансового оздоровлення та банкрутства підприємств, яка б захищала інтереси кредиторів і боржників. Нині процедура спрямована на ручний перерозподіл власності під контролем державного органу з питань банкрутства — Мін'юсту. «Нова редакція Закону «Про банкрутство», яка гірша за стару версію, не відповідає викликам економічної кризи і не виконує завдань програми економічних реформ. Цей документ лише перерозподіляє важелі впливу на арбітражних керуючих, головних дійових фігур процедур банкрутства, а не на саму процедуру і прозорий перерозподіл власності», — зауважує П. Михайліді.

На думку експертів, ймовірно, процедура банкрутства «АероСвіту» може бути знівельована, щоб вивести її з-під чинності старої редакції Закону «Про банкрутство» і порушити справу про банкрутство за новою редакцією і вже не під контролем власника, як зараз, а з іншим керуючим.

З Дніпропетровська до Сімферополя за 5 годин

ПЕРСПЕКТИВИ. Курортників улітку планують перевозити з вітерцем

Людмила ЩЕКУН,
«Урядовий кур'єр»

Про те, що в Криму можуть з'явитися швидкісні потяги, розмови велися ще з минулої осені. А вже наприкінці січня цього року Придніпровська залізниця заявила про намір запустити чеські електропотяги, що курсуватимуть із Сімферополя до Харкова, Дніпропетровська та Донецька. Водночас на сайті Укрзалізниці оприлюднили інформацію про можливий запуск машин Крюківського вагонобудівельного заводу, які нещодавно вдало пройшли випробування.

Як повідомив прес-секретар Придніпровської залізниці Ірина Козлова, на сьогодні для підприємства головною метою є впровадження швидкісного руху в кримському напрямку. Наразі вже розпочато масштабні роботи з підготовки залізничної інфраструктури. «Спеціалісти вивчили результати тестування шляху Харків — Сімферополь — Дніпропетровськ, зроблені електропотягом Skoda «Інтерсіті +» для виявлення ділянок, які можуть зашкодити швидкісному руху. З урахуванням отриманих даних фахівці склали план робіт, бо тре-

ба модернізувати певні ділянки, усунути криві, які шкодитимуть швидкісному руху. Також треба буде вирішувати питання з платформами та моніторити електричні мережі», — повідомили у прес-службі. Так, до кінця травня цього року заплановано модернізувати 36,3 км шляху, де на окремих ділянках дороги зроблять капітальний ремонт, а також проведуть відновлювальні роботи. Зокрема, для прийому швидкісних поїздів відремонтують і обладнають 12 пасажирських платформ і 18 залізничних будівель.

Які ж все-таки поїзди, чеська Skoda або ж швидкісні електропотяги Крюківського заводу, доставлятимуть відпочивальників на кримські курорти, стане відомо лише в травні, коли затверджуватимуть новий графік руху. Достеменно відомо лише те, що ходити експresi будуть у денний час. Це буде досить зручно для любителів уїк-ендів. Адже виїхавши в суботу зранку з вищезгаданих міст, в обід того ж дня вже можна буде купатися в морі. А відпочивши добу, на вечір наступного дня повернутися додому.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

Час роздумів минув

ПЕРСПЕКТИВИ. Україна забезпечить видобуток альтернативного палива без шкоди для довкілля?

Віталій ЧЕПЖКО,
«Урядовий кур'єр»

Нещодавно Україна підписала угоду між компаніями Shell і «Надра Юзівська» про розподіл продукції від можливого видобутку сланцевого газу на Юзівській площі в Харківській і Донецькій областях. Прогнозні ресурси родовища оцінюються в 2—4 трлн куб. м газу. Проте до видобутку ще не приступали, а вже виникло багато питань як політичного, так і екологічного характеру. Розібратися, де золота середина, під час засідання «круглого столу» намагалися експерти енергетичного ринку.

Покажіть угоду

«Час дискусій про те, чи видобувати Україні сланцевий газ, минув, і тепер потрібно зосередити увагу на тому, щоб цей видобуток здійснювався із дотриманням усіх необхідних стандартів», — таку думку висловив керівник програм Аналітичного центру «Діксі груп» Роман Ніцович.

За словами Ніцовича, нині суспільство повинно вимагати від сторін оприлюднення угоди, принаймні ключових її параметрів. «Це — частка розподілу продукції, зобов'язання, які інвестор

бере на себе у частині місцевого розвитку, захисту довкілля, використання українських товарів і послуг і так далі», — пояснив він.

Важливо на місцевому рівні створити контролюючі органи, які домагатимуться виконання всіх зобов'язань і дотримання стандартів як міжнародних, котрі конкретний інвестор застосовує в усіх країнах своєї присутності, так і власне україн-

логії гідравлічного розриву пласту. Якщо власне весь процес від початку до кінця триває правильно, то ризики завдати шкоди довкіллю мінімізуються.

У свою чергу президент міжнародної громадської організації «Київський міжнародний енергетичний клуб» (Q - Club) Олександр Тодійчук сказав, що вірогідні загрози для екології України внаслідок видобут-

Додавши, що світовий досвід видобутку сланцевого газу загалом позитивний, а ціла низка країн, які свого часу відмовилися від технології його видобутку, зокрема Болгарія, Чехія, Польща, Франція, знову повертаються до цього питання.

«Я скажу більше: зверніть увагу на інформацію з Росії: президент і прем'єр РФ дали завдання досконально вивчити питання видобутку такого газу на території Росії», — поінформовав фахівець.

А чи є газ?

Цікаву думку висловив експерт Інституту енергетичних досліджень Юрій Корольчук. За його словами, на сьогодні не доведено, що в Україні є сланцевий газ, тому англо-голландський нафтогазовий концерн Royal Dutch Shell і американська Chevron можуть незабаром покинути Україну. «Хто вам сказав, що «Шелл» і «Шеврон» залишаться в Україні? Можливо, через 2—3 роки вони пробурять розвідувальні свердловини і покинуть Україну. Тому що просто не буде доведено, що є значні запаси. У них просто пропаде інтерес до роботи. Дуже показовий приклад Польщі, також

ОФІЦІЙНО

В Україні не може виникнути проблем з екологією у зв'язку з початком видобутку сланцевого газу в Юзівському басейні. Про це заявив міністр енергетики і вугільної промисловості Едуард Ставицький у коментарях для ЗМІ: «Я хочу акцентувати на тому, що жодних екологічних проблем з питанням видобутку сланцевого газу або газу за сучасними технологіями (в Україні) не існує», — проінформував Ставицький. Міністр зазначив, що у світі існує більш ніж один мільйон сучасних свердловин з видобутку сланцевого газу, ще на жодній не було зафіксовано будь-якої екологічної небезпеки.

невідомо, як закінчиться діяльність Chevron у Болгарії і Румунії», — зазначив експерт.

Прем'єр-міністр України Микола Азаров в соціальній мережі Facebook так прокоментував ситуацію: «Якщо відповідні компанії змогли досягти цього в США і Канаді, то й у нас жодних сумнівів немає, що і ми зможемо забезпечити такий же рівень екологічного захисту, як і в цих країнах. До речі, положення про це є важливою складовою в договорі про розподіл продукції», — написав він.

На думку Прем'єра, екологічний ризик є у будь-якому виробництві. «Але завдання технологів, промисловців зробити так, щоб ці ризики були мінімальними», — підкреслив глава уряду, додавши, що українські експерти

вивчили досвід США і Канади в цій сфері.

Останнім часом у країні виникає дуже багато спекуляцій з приводу видобутку сланцевого газу, і пов'язані вони здебільшого з політикою. «Дивно, що опозиційні партії і комуністи підхопили ці спекуляції, а можливо, і самі причетні до їх поширення. Керуються простим принципом: «Чим гірше — тим краще». Вони мали б згадати, кому Україна зобов'язана такими захмарними цінами на газ, а зараз і виставленому багатомільярдному рахунку», — нагадав Прем'єр-міністр. І продовжив: «Завдяки видобутку сланцевого газу США змогли минулого року відмовитися від імпорту катарського зрідженого газу і повністю забезпечити себе газом, то чим Україна гірша?»

За ті сторінки зачепилося багато коріння

ПРОГРЕС. 199-й день народження Кобзаря Національний музей Тараса Шевченка зустріне з оцифрованим архівом про його життя і творчість

Людмила ЯНОВСЬКА,
«Урядовий кур'єр»

За словами Михайла Зубаря, керівника проекту «Віртуальний архів Тараса Шевченка», який здійснюватимуть за підтримки Фонду Ріната Ахметова «Розвиток України», до кінця березня планують відсканувати 138 архівних справ до 200 сторінок кожна, щоб забезпечити вільний доступ до них і відвідувачам Національного музею Тараса Шевченка, і всім користувачам Інтернету.

«Паралельно шукаємо кошти на переклад інформації про Шевченка англійською і російською мовами, щоб вона була доступною у всьому світі», — наголосив директор музею Дмитро Стус.

Колись він був одним із немовлят

Томи цієї книжки продовжували один одного, немов стрілки годинника, фіксує час, а її героєм неодмінно двічі ставав кожен із православних українців без будь-яких на те заслуг і привілеїв: народившись і охрестившись, і померши. Ще раз такої честі удостоювалися ті, кому судилося знайти собі в білому світі пару і повинчатися, а частіше — щоразу стаючи батьками, єдиноокровними з чадом, і духовними, себто хрещеними, та засвідчуючи ці події в ранзі священника.

Ось він — запис у метричній книзі села Моринці про народження Тараса Шевченка

Тарас Шевченко, з'явившись у метричній книзі Моринців, зпоміж зазначених у ній немовлят-односельців та рідних братів і сестер нічим тоді не вирізнявся. Та якщо про долю якоїсь дівчинки Агафії, що народилася перед ним, не знаємо тепер нічого, то й цей том метричної книги, що охопив людське буття Моринців з 1772 року до 1836-го, тепер виокремлюється серед інших насамперед тим, що в ньому найперша звітка про хлопчика, який у майбутньому постав перед світом великим Кобзарем і планетарно славетний у ньому ось уже 199 років потому.

У білих бавовняних рукавичках бережно гортала метричну книгу села Моринці із записом

про малого Тараса та показувала журналістам ще й інші дорожці експонати, пов'язані з його життям і творчістю, які фахівці називають «на паперовій основі», головний зберігач Національного музею Тараса Шевченка Юлія Шиленко.

«Рукописні твори Тараса Шевченка, — розповіла вона, — зберігаються в Інституті літератури. Але з-поміж справ, отриманих нашим фондом і доступних лише вузькому колу відвідувачів, є кілька рукописів Тараса Григоровича, які бачили навіть не всі співробітники музею. Серед них і просто унікальні. Крім метричної книги, епоху Тараса Шевченка характеризують ще й такі дуже цікаві документи, як зокрема

датований 22 березня 1845 року рапорт Тараса Шевченка до Академії художеств: тут він просить дозволити йому виїхати в Україну. А ось розписка Тараса Григоровича про те, на що він витратив у відрядженні в Полтавській губернії кожен копійку зі 150 карбованців сріблом. Гроші надала йому тимчасова комісія з розгляду давніх актів, створена при Київському університеті, Шевченко був її офіційним співробітником. Тут у нього зовсім інший почерк, бо поспішав.

Коли він не зміг продати видрукувану поему «Гайдамаки», потім увесь наклад цієї книжки, як відомо, передав разом із правом на публікування «Кобзаря» видавцеві Лисенкову. І ось таких «Гайдамаків», не зшитих із «Кобзарем», нині дуже мало. Один із цих примірників, що є в нас, з автографом Шевченка і з його правками тексту, — виняткова річ. Ще перед вами книжки з дарчим написом автора: «Кобзар» — дружині Пантелеймона Куліша Олександрі і поема «Тризна» — Григорію Галагану».

Спалах за соті частки секунди — не шкодить

Тетяна Беляєва, директор компанії «Електронні архіви України», яка проводила експертизу музейного фонду, щоб точно визначити і розробити технологію його безпечного

оцифрування, охарактеризувала безцінні раритети зі своєї фахової точки зору: «Основна вимога — зберегти цей архів, його справи зшиті один раз майже 150 років тому і сканувати їх треба лише у такому вигляді. Бо якщо їх розшити, документи просто зруйнуються. Потрібно безпечно обладнання: таким вимогам відповідає німецьке, яке може сканувати безконтактно і, що найголовніше, з мінімальним освітленням. Десять років тому впровадж усього процесу нагрівалися і самі сканери, і старі папери, яким це шкодило. Нині нагрівання й спалах відбуваються лише в момент зйомки, буквально за соті частки секунди, і це не впливає на документ. Ще одна вимога: архів має бути відсканованим один раз і найякісніше, щоб більше не звертатися до цих справ, не брати їх в руки. Висококласні спеціалісти, які це робитимуть, отримали сертифікати й пройшли навчання на заводі виробника цих сканерів. Далі можна відскановувати страхову електронну копію фонду, щоб викладати інформацію на сайт, або використовувати її як електронний ресурс в музеї для відвідувачів».

Коли метрична книга села Моринці стане електронною і погортати її зможе кожен охочий, особливі відкриття, вважаю, чекають на тих моїх співвітчизників, чие генеалогічне коріння зачепилося саме за її сторінки.

МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ

Бюджетна арифметика: від перестановки доданків сума не змінюється

АРГУМЕНТИ. Перипетії із землею та законодавча вибірковість не дають розвиватися вітчизняним територіям

Ірина НАГРЕБЕЦЬКА,
«Урядовий кур'єр»

Зазвичай початок бюджетного року в країні пов'язаний з утвердженням дохідної й видаткової частин місцевих скарбниць: обласних, районних і наймасовіших — сільських рад. Цього року, з огляду на економічні негаразди, процес проходив складно, та вчасно затверджений державний бюджет усе-таки дав можливість органам місцевого самоврядування також ухвалити свої бюджетні показники на нинішній рік. А оскільки вони виявилися набагато скромнішими, ніж минулі, місцеві ради взялися за пошуки джерел наповнення своїх скарбниць.

Як цей процес проходить на Запоріжжі, розповіли автори листа до редакції. Причём, як ви зрозумієте нижче, поділитися думками з цього приводу Купріянівського сільського голову Володимира Грона та його колег-депутатів спонукала газетна публікація. Утім, звернімося до першоджерела.

Романс про фінанси

Зрозуміло, щодо останньої фрази авторів листа, то це жарт, хоча, вірогідно, йдеться про сміх крізь сльози. Щоб переконатися в цьому, ми спробували бодай побіжно розібратися в бюджетній бухгалтерії Купріянівської сільської ради.

Так-от, загальна площа земель сільської ради становить 6104,2 гектара. З них майже 3875 гектарів — це селянські паї, які обробляють сільськогосподарські підприємства та фермери, а ще 513 гектарів сільрада здає в оренду, що дає підстави говорити, що землі тут не заростають бур'янами. У п'яти її селах проживає 1050 осіб. Працездатного населення 680 осіб: працюючих — 233, пенсіонерів — 225, дітей — 222.

Найпотужнішим орендарем місцевих земель є ПП «Агрофірма «Прогрес». Воно має тракторну бригаду, гаражі, тік, свинарник. Щоправда, за словами депутатів сільради, далеко не бідні господарники впродовж 10-ти років чомусь не сплачують до місцевого бюджету орендну плату за використання землі, на якій розташовані господарські будівлі, зокрема свинарник і тік.

1471 гектар орендує сільськогосподарське підприємство «Меркер О.В.», 1985 гектарів — фермерське господарство «Ново-хатько». Решта — дрібні й дуже дрібні виробники. Відповідно до місцевої скарбниці від орендарів — юридичних осіб торік надійшло 31 824 гривні земельного податку і 222 171 гривня орендної плати за землю.

Середній пай місцевих селян становить майже 6,8 гектара. Більшість населення здає свої паї тутешнім сільгоспвиробникам, отримуючи наприкінці року належний за угодою про оренду відсоток грошей чи сільгосппродукцією. Торік до місцевого бюджету як земельний податок з фізичних осіб надійшло 4596 гривень та 5613 гривень орендної плати з фізичних осіб. 80 місцевих громадян стоять на

«Дорога редакціє! Ми, депутати Купріянівської сільської ради Вільнянського району Запорізької області регулярно читаємо вашу газету, передусім уважно переглядаємо матеріали під рубрикою «Місцеве самоврядування».

Так, в одному з останніх торішніх номерів (№237 від 22. 12. 2012) ми ознайомилися зі статтею «Сільські території і надалі розвиватимуться по висхідній», у якій йшлося про розвиток сільських районів Сумщини.

Прочитали і замислилися: невже може бути, щоб в одній державі існували абсолютно протилежні підходи до однакових проблем? Змогли ж на Сумщині наші колеги — сільські голови — подивувати посла Швеції, який принагідно завітав до них, і впорядкованість вулиць, і належну соціальною сферою, і замовністю тамтешніх сіл.

Чому ж нам на славному Запоріжжі це не під силу? Ми звертаємося майже з молитвою до районної влади: «Допоможіть сільській громаді вижити!», а вона лише руками розводить, мовляв, асигнування районам зменшили в центрі. Водночас нам відомо, що Запорізькій області цього року збільшили дохідну частину на 7,4%, а видаткову — на 4,6% порівняно з попереднім.

Згодом з виступу в обласній газеті голови нашої облдержадміністрації Олександра Пеклушенка ми дізналися, що (цитуюмо) «вже сьогодні слід по бюджетах усіх територій відпрацювати програму збалансованості та розвитку територій, більше заробляти, а не забирати гроші у тих, в кого їх і так не достатньо». І зрозуміли, що наша сільська рада підпадає під збалансованість, а не під розвиток, на нас будуть заробляти і віддавати ще більш жебракуватим сільрадам.

Та чи є в нас щось краще, ніж в інших сільських громадах? На жаль, хвалитися нічим. Із п'яти сіл, які входять до сільради, лише в одному освітлено дві вулиці, а в решті суцільна темрява. Питна вода надходить в мережу за ціною 10 гривень за кубометр із переборами, оскільки мережі потребують заміни. Дороги розбиті, суцільні ями, що ними не завжди навіть трактор проїде. Не всі села газифіковані, немає дитсадка. Тож про яку збалансованість йдеться?

Ми порадилися і вирішили звернутися через вашу газету до голови Сумської обласної ради Геннадія Михайленка, чи не візьмуть сумчани нашу сільську раду до себе. Ми не підведемо, нахлібниками не будемо — організуємо кооперативи, торгуватимемо лісом, збиратимемо і консервуватимемо гриби. Може, з їхньою допомогою і наша сільська громада підніметься по висхідній...

За дорученням колег-депутатів сільський голова Володимир Грона».

черзі в сільраді, щоб отримати землю для ведення особистого селянського господарства. Та за винятком невеликої частини заповідної території, лісонасаджень та пасовищ, вільних земель катма.

Отже, за даними сільради, торік загальна сума отриманих податків тут становила 579 965 гривень, 45% з яких — це загальна плата за землю-годувальницю. Всього кошторис 2012-го: надходження — 611 456 гривень, видатки — 475 366 гривень.

Де й чому заблукали податки

Нинішній бюджет, показники якого, відповідно до чинного законодавства, визначила Вільнянська райрада, сільських депутатів не втішив: надходження — 546 722 гривні й 51 тисяча гривень — вилучення. Тут треба заважити, що на рівні наймасовіших сільських бюджетів власні повноваження органів місцевого самоврядування і делеговані державою не розділяються, хоч і надаються.

Щодо Купріянівської сільради, то їй на виконання державних повноважень з перевезення дітей до школи (а єдина загальноосвітня школа ІІ—ІІІ рівнів акредитації розташована в Купріянівці, куди довозять учнів) виділено 89,4 тисячі гривень. Ще 71,6 тисячі гривень передбачено на утримання однієї групи з 12 дошкільнят, яка діє при школі. З врахуванням цих двох статей видатків загальний бюджет на 2013 рік ще зменшується майже на 160 тисяч гривень. Тобто залишається децишка на оплату кому-

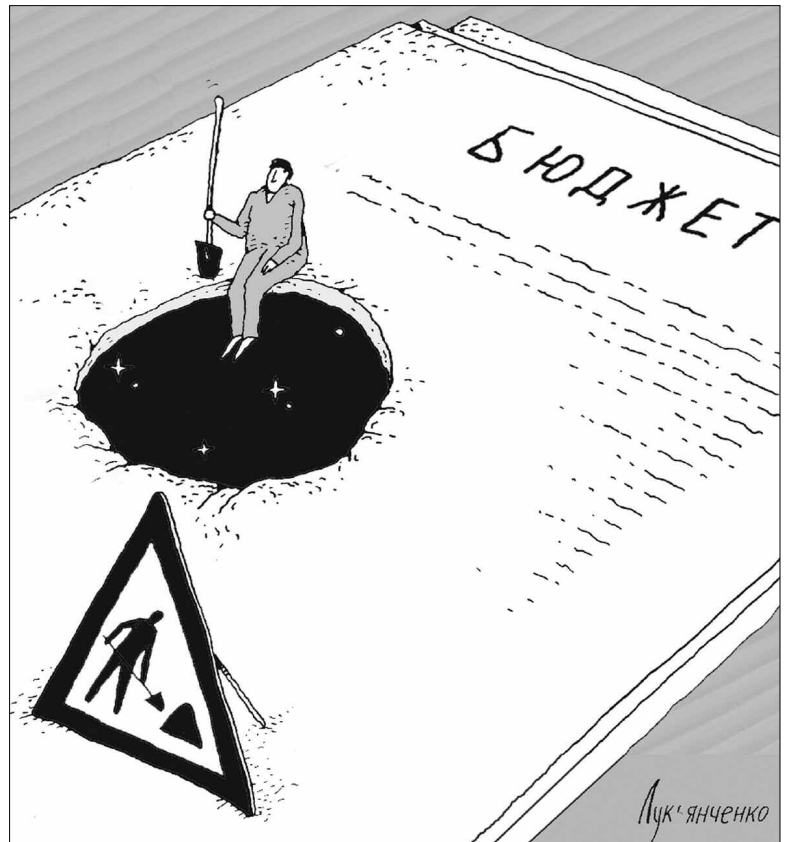
нальних послуг та зарплату працівників сільради.

Чи є резерви отієї омріяної збалансованості, про яку красиво говорив очільник області? Виявляється, є. Не перший рік поспіль сільська рада стукає у двері різних кабінетів, повідомляючи, що на її законній території розташована Кам'янська виправна колонія

Формувати головний кошторис країни необхідно знизу вгору із застосуванням визначених нормативів на одного жителя. Розпочинати кардинальний ремонт міжбюджетних रिштувань слід з первинних рівнів — району, області.

№101, всі її будівлі, зокрема і офіс управління. Її керівництво має переконливий аргумент: державний акт на 68,8 га землі. А ось юридична адреса цієї установи — селище Кам'яне Вільнянського району, відповідно до бюджету цього селища надходять і податки, всупереч ст. 64 Бюджетного кодексу.

На запит сільради, мовляв, чому не виконується наказ Мінфіну від 09.12. 2011 р. №1588, керівництво Вільнянської МДПІ відповіло, що в цьому разі згаданий наказ їх не стосується. Сільрада спробувала законним шляхом оскаржити це питання в Запорізькому господарському суді, проте там теж не звернули уваги на такі «дрібнички», як Бюджетний кодекс і згаданий вище наказ Мінфіну. І хоч Донецький апеляційний суд визнав дії своїх колег із Запоріжжя незаконними, та податки від діяльності

виправної установи досі продовжують спрямовувати до Кам'янської селищної ради. Районна прокуратура також уперто не вбачає в цій історії підстав для прокурорського реагування.

З-поміж інших «некредитоспроможних квартирантів» сільрадівських земель згадаємо ще й Дружелюбівську виправну установу та її слідчий ізолятор, які знову-таки мають юридичну прописку в сусідньому селі, а фактично розміщені на території Купріянівської сільради, та Дружелюбівський асфальтобетонний завод. Останній ще й завдає відчутної екологічної шкоди довкіллю і тутешнім жителям. Відповідно всі грошові надходження від цих об'єктів «перетікають» до сусідів. Кому

сіл. Зокрема і встановити в сільраді Інтернет.

Як поінформував редакцію Купріянівський сільський голова Володимир Грона, який майже 20 років очолює місцеву територіальну громаду, за час його головування сільрада лише раз отримала 16 тисяч гривень на ремонт доріг. Тож щороку йому доводиться «кланятися» господарникам, щоб випросити машину щебінь. Фактично, завважив Володимир Олександрович, чинне законодавство щодо належного фінансування місцевого самоврядування постійно порушують, тож його найближча до людей сільська рада перетворилася на «бюро довідок».

Слабка надія і на те, що з центру на соціально-економічний розвиток цієї території надійде бодай копійчина — хто і на якому рівні відстоюватиме інтереси жителів?! Зате, як поінформували на недавньому засіданні спілки секретарів Асоціації міст України, на один лише депутатський округ житомирського Полісся (№65) чиясь щедря рука «намалювала» в державному бюджеті країни майже космічну для степовиків-запоріжців цифру — 140 мільйонів гривень! Можливо тому експерти АМУ назвали такий розподіл загальнодержавних грошей... «неадекватним».

Протягом останніх десятиліть розмови про необхідність перевернути бюджетну піраміду і зрештою формувати головний кошторис країни знизу вгору із застосуванням визначених нормативів на одного жителя, як це робиться в усіх країнах, то пригасає, то розгорається з новою силою. Ймовірно, розпочинати кардинальний ремонт міжбюджетних रिштувань потрібно з первинних рівнів — району, області. Бо, як справедливо пишуть запорізькі депутати, на Сумщині, приміром, регіональна політика сільського розвитку знаходить своє реальне втілення вже зараз, а в інших областях звично продовжують закликати до збалансованості.

Агов, збалансованість!

Як видно з нашої розповіді, пошуки бюджетної збалансованості на прикладі окремо взятої сільської ради завели нас в глухий кут. І навряд чи можна звинувачувати лише місцевих депутатів у тому, що будь-які їхні спроби розширити дохідну базу місцевого бюджету вже наперед приречені. Вочевидь, і цьогогоріч їм не вдасться хоч якось залагодити розбиті дороги, поліпшити водопостачання, розширити культурне обслуговування земляків та їхніх дітей чи зробити ще щось потрібне для розвитку збіднілих запорізьких

ФІНАНСИ

Аграріям компенсуватимуть збитки

ПОСЛУГИ. Чотири компанії отримали право на субсидоване страхування сільгосппродукції

Оксана МАЛОЛЕТКОВА,
«Урядовий кур'єр»

Чотири роки знадобилося Україні, щоб відновити аграрне страхування з державною підтримкою, яке практикувалося в 2005—2008 роках. Торік з такою підтримкою пропонувався лише один страховий продукт — від перезимівлі (для озимої пшениці). Нині Мінагропрод розробляє ще чотири.

Як зазначено в аналітичному дослідженні проекту Міжнародної фінансової корпорації (IFC, група Світового банку) «Розвиток агрострахування в Україні», у світі програми мультиризикового агрострахування зазвичай не розвиваються без допомоги держави. Вона, зокрема, може надаватися шляхом субсидування вартості страхування або перестрахування катастрофічних ризиків.

У нашій країні страхування посівів і врожаю проводиться також переважно за мультиризиковими програмами. У цьому контексті дуже важливим є Закон «Про особливості страхування сільгосппродукції, що здійснюється з державною підтримкою», який набув чинності торік. Він спрямований на забезпечення стабільності виробництва в сільському господарстві та унормовує правила для покупців і продавців страхових продуктів. Згідно із законом гроші надаватимуться сільгосптоваровиробнику з бюджету у вигляді субсидій для оплати частини страхового платежу (страхової премії), нарахованого за договором страхування.

За словами заступника керівника проекту IFC «Розвиток агрострахування в Україні» Ірини Головки, завдяки коштам, які виділялися аграріям з бюджету на часткове здевелювання страхових платежів у 2005—2008 роках, обсяги страхування зростали. Саме на 2008-й припав пік державного субсидування — понад 70 млн грн, і страхування площ посівів — майже 2,4 млн га (або 8% від загальної

площі). Починаючи з 2009-го, коли субсидії не надавалися, обсяг застрахованих площ не перевищував 786 тис. га.

Істит для закону

Україна розташована в зоні ризикового землеробства, і аграрії розуміють потрібність страхування, але... На жаль, страхові компанії зазвичай керуються власними інтересами і переїмаються, насамперед, отриманням прибутку. Тому й страхують дорого. При цьому часто відмовляють підприємствам і фермерам у компенсації збитків, завданих природою. Як наслідок, селяни стороняться страхування. Страховики ж не надто діляться інформацією про виплати в агрострахуванні — якими компенсація була стовідсотковою, вони б це рекламували.

Як наголосив директор департаменту фінансово-кредитної політики

субсидоване агрострахування, повідомив гендиректор об'єднання страховиків «Аграрний страховий пул» Віталій Самарський.

Отже, за даними Баграта Ахїджанова, у 2012-му за механізмом САС аграрії встигли застрахувати лише 3,5 тисячі гектарів. Страхові платежі становили 173,6 тис. гривень, субсидії — 86,8 тис. Останніх селянам ще не виплатили. Ці кошти оформлені як кредиторська заборгованість держави перед бізнесом. Чиновник пообіцяв, що у першому кварталі ці кошти будуть виплачені, а до кінця лютого міністерство вже матиме інформацію щодо цього річних можливостей САС.

Як зазначив Баграт Ахїджанов, наразі міністерство розробляє ще чотири страхові продукти (стосуватимуться цукрового буряку, кукурудзи, сої, пшениці), які

підпадатимуть під САС. Вже є відповідні запити від страховиків і страховальників. Якщо буде потрібно, то міністерство разом з пулом і фахівцями у сфері ринків фінансових послуг відкоригує і правила субсидованого агрострахування. Але спочатку слід подивитися, як працюватиме закон. Саме завдяки виданим ліцензіям міністерство зможе відслідковувати, як рухаються гроші. Адже ліцензовані страховики будуть зобов'язані надавати відповідну інформацію.

Гендиректор об'єднання страховиків «Аграрний страховий пул» Віталій Самарський звернув увагу на те, що аграріям слід перевіряти наявність у страховиків ліцензії і поцікавитись, чи входять вони в пул. Це вбереже їх від проблем у разі настання страхових випадків, зокрема від невиклат. Він також запевнив, що в пулі діятиме внутрішнє перестрахування, а також зовнішнє. Якщо трапиться масштабний страховий випадок, який охопить велику територію, скажімо, кілька областей, то страховики зможуть виконати свої зобов'язання перед клієнтами.

Бракує спеціалістів

Важливим є навчання спеціалістів, які займатимуться визначенням обставин страхових випадків у сільському господарстві та оцінкою збитків. Недостатня кількість таких фахівців

тездатна, який дасть урожай. Тобто має володіти глибокими знаннями. Проект IFC підготував навчальну програму, яку взяв на себе Інститут біоресурсів. Складається вона з аудиторних занять для представників страхових компаній і незалежних спеціалістів, виїздів

Аграріям слід перевіряти наявність у страховиків ліцензії на страхування сільгосппродукції і поцікавитись, чи входять вони в пул. Це вбереже їх від проблем у разі настання страхових випадків, зокрема від невиклат.

може затримати розвиток ринку агрострахування, вважають експерти.

Сьогодні в Україні вже підготовлено 30 таких спеціалістів — аварійних комісарів, а потрібно мінімум 150, констатує Ірина Головка. Комісар повинен уміти прорахувати страховий договір, вийти в поле та визначити, наскільки культура жит-

на поля та іспиту. Через кожні три роки аварійні комісари підвищуватимуть свою кваліфікацію. Нині інститут набирає другу групу на навчання.

Аграрний страховий пул також розробив програму навчання для представників страхових компаній, яка стане постійною і забезпечить фахівцям високий рівень підготовки. Пул затвердив єдину методику огляду посівів і чіткі правила їх прийняття на страхування. Нині розробляється сайт, на якому всі бажаючі зможуть ознайомитися з умовами страховиків. Найближчі два місяці пул спільно з Мінагропродом, МФК проведе у регіонах інформаційну кампанію для популяризації агрострахування з держпідтримкою. Тренінги-семінари заплановані і для аграріїв, і для чиновників.

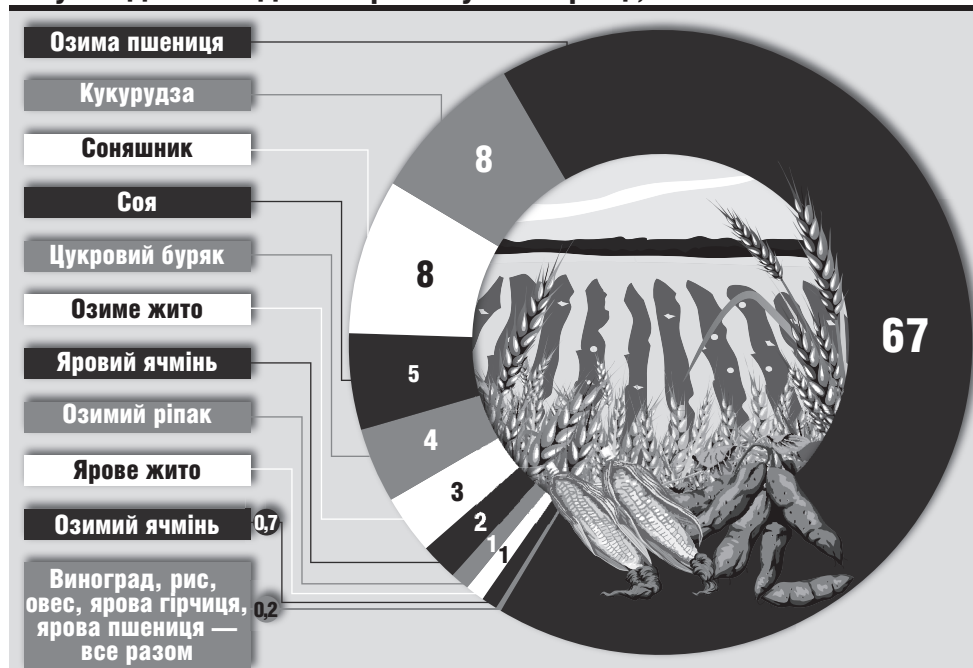
Як вважає керівник програми IFC «Розвиток агрострахування та агрофінансування в Україні» Гарі Роше, щоб аграрії більше довіряли страховикам і не було конфлікту інтересів, компанії повинні мати як своїх аварійних комісарів, так і залучати незалежних. Адже переважна кількість з 30 наявних працюють на страховиків. Регулятори мають подбати, щоб такі спеціалісти були незалежними і об'єктивними. Наприклад, можна передбачити покарання за необ'єктивність — аж до позбавлення страховика ліцензії.

Гроші сільгосптоваровиробнику надаватимуться з бюджету у вигляді субсидій для оплати частини страхового платежу (страхової премії), нарахованого за договором страхування.

Мінагропроду Баграт Ахїджанов, субсидоване агрострахування (САС) — гарантія повного відшкодування збитків аграріям від загибелі зернових та олійних культур. Торік усього три області встигли взяти участь у САС, хоча закон, який його регламентує, діє з початку 2012-го. Серед причин — тривала процедура узгодження нормативних документів, лише в серпні страховики почали подавати заяви на отримання ліцензій і чекали опублікування у ЗМІ страхового продукту.

Був створений Аграрний страховий пул, куди увійшло чотири страхові компанії (Страхові гарантії, Домінанта, УАСК, Брокбізнес) із семи, що отримали ліцензії на страхування сільгосппродукції. Тож нині лише ці чотири мають право здійснювати

Застраховані площі сільгоспкультур за укладеними договорами у 2012 році, %

Джерело: проект IFC «Розвиток агрострахування в Україні»

На страховому полі — забіг на місці

Наталія ПИСАНА
для «Урядового кур'єра»

ОГЛЯД. Страховий ринок України складається з 460 компаній, 115 з яких з іноземними інвестиціями, порахувала «Інвестгазета». У 2000-х роках до нас зайшло чимало міжнародних гравців, які бачили високий потенціал розвитку страхування в Україні, враховуючи кількість її населення. Та їхні очікування не справдилися. Ринок не показує суттєвого зростання. Останні два роки спостерігається лише невеличкий

приріст — 7% страхових платежів порівняно з 2010-м. Цей показник забезпечили обов'язкове та особисте страхування, а також страхування відповідальності. Але чимало компаній мають серйозні проблеми з капіталізацією, страховими виплатами, що пов'язане з неправильною політикою щодо управління ризиками та перестрахування.

Великі перспективи має агрострахування. Потужний агросектор динамічно розвивається і є привабливим для іноземних інвесторів. Його частка в структурі ВВП — 15%.

Навіть в умовах фінансово-економічної кризи вітчизняні сільгосппідприємства отримали понад 12% світових інвестицій. Сьогодні рівень агрострахування в Україні становить лише 5—7%, тоді як у Польщі — 30%, Німеччині — понад 60%.

Ринок медстрахування (МС) поки що незначний, але має найбільшу динаміку зростання. Чимало великих компаній страхують своїх працівників, забезпечуючи їм соціальний пакет. Це додаткова перевага при виборі роботодавця. Польща аналізує український досвід добро-

вільного страхування для використання у себе. Водночас добровільне медстрахування — збитковий продукт. Адже його споживачі завжди намагаються максимально використати всі медпослуги, передбачені страховкою. Тому страховики встановлюють високий відсоток франшизи (передбачене умовами страхування звільнення страховика від компенсації збитків страхувальника) у випадку, якщо клієнт хоче скористатися дорогими послугами.

Важливо підвищувати популярність страхових послуг. На жаль,

більшість людей сприймають їх як додаткові зобов'язання, приміром, як умову отримання банківського кредиту. Рівень довіри до системи страхування залишається досить низьким через незрозумілість для населення і високий рівень невиклат. В Україні діє чимало невеликих страхових компаній, які, по суті, не займаються страхуванням. Вони виплачують кошти страхувальникам лише за умови отримання достатньої кількості платежів від них, тобто не мають достатніх резервів.

ДОВКІЛЛЯ

Операція «Первоцвіт»: мафія прокидається

Ліна ПАРТОЛЕНКО
для «Урядового кур'єра»

Зима здає позиції. Попри те, що до календарної весни лишилося більш ніж півмісяця, а синоптики ще обіцяють морози, первоцвіти вже встигли проквітнути з-під снігових завалів. Традиційно одночасно з ними почали прокльовуватися спритні ділки, ласі зробити гроші на червонокнижних рослинах. Проте, на щастя, на кожну дію є своя протидія: з 14 лютого починається операція «Первоцвіт».

Вісім років цієї операції дали позитивні результати. За словами директора громадської організації «Київський еколого-культурний центр» Володимира Бореяка, продаж первоцвітів по Києву знизився в десятки разів. «Станом на 2012 рік обсяг продажу первоцвітів впав у 50 разів. Це величезний успіх спільних дій», — каже він.

Підготовка до цього річних рейдів у Києві йде повним ходом. Незабаром у Київському метрополітені з'явиться соціальна реклама, котра пропагуватиме заборону купівлі-продажу первоцвітів. Працівники міліції отримали спеціальні буклети, в яких роз'яснено, які квіти червонокнижні, а отже заборонені. Також розроблено чіткий графік рейдів, у яких братиме участь і Державна екологічна інспекція.

Загалом в Україні на захист первоцвітів стануть інші об'єднання небайдужих. «Але проблема в тому, що в деяких містах нікому займатися продавцями первоцвітів. Наприклад, у Львові, Івано-Франківську, Одесі, де, до речі, є величезні площі продажу, немає нікого, хто міг би поборотися з винищувачами видів флори, що зникає», — розповідає пан Бореяко.

Держава теж узялася за квіткову мафію. Якщо раніше за одну квіточку підсніжника продавець-браконьєр мусив заплатити штраф розміром десять гривень, то цього року за один букет продавець викладе близько 2500 гривень. Володимир Бореяко на «4+» і «5» оцінює ді-

яльність київської міліції з виконання операції «Первоцвіт». За лютий-березень міліціонери складають до 300 протоколів незаконного продажу первоцвітів.

Цей, на перший погляд, безневинний бізнес не даремно називають мафією. У ньому простежується ціла ієрархія виконавців різних ланок. Усе починається в кримських і карпатських селах, де первоцвіти косять у прямому розумінні цього слова, в'яжуть у букети, розкладають по коробках і очікують покупців. У цій справі довіряють виключно перевірним людям. Останні везуть товар у напрямку Києва чи Москви, де одна валіза квітів «піднімає» десятки тисяч гривень.

Наслідок такої широкої діяльності — зникнення первоцвітів. Нині в зоні 100 км від Києва не знайти жодного проліска. Радше, що продавці первоцвітів дедалі рідше трапляються на очі. «Ті, кого раз упіймали і оштрафували, вдруге не ризикують. Бо можуть знову втратити великі гроші», — констатує Володимир Бореяко.

Варто звернути увагу й на те, що попит породжує пропозицію. Екологи закликають не купувати букетики первоцвітів, адже це загрожує їм повним зникненням.

Фото з сайту livejournal.com

Фото Валерія МЕЛЬНИКА

Краще продавати красу, вирощену власними руками, зовсім інший настрій

ЦІКАВО ЗНАТИ

Підсніжник вважається символом надії. Про цю квіточку складено не одну легенду. Найцікавіша з них родом із Біблії. Згідно з нею, коли перших людей було вигнано з раю, йшов сніг і було дуже холодно. Єва змерзла, і щоб її втішити, кілька сніжинок перетворилися на витончені й ніжні квіти підсніжника. Вони дали надію на те, що настануть кращі часи, що весна вже незабаром.

Фото з сайту voprop.ru.kz

Із Криму вагонами проліски не повезуть

Фото з сайту cz123.ru

Нижний цикламен — найжаданіша здобич для губителів природи

Людмила ЩЕКУН,
«Урядовий кур'єр»

ЦІНА ПИТАННЯ. У Крим прийшла весна, навіть знайшлися відпочивальники, які вирішили прийняти морські ванни. Та радіти дуже теплій погоді довелося недовго — незабаром стало холодніше, по небу почали блукати хмари, час від часу припускався дрібний дощик. У кримському гідрометцентрі повідомили, що такі температурні стрибки для лютого не є незвичними — цього річчя явище наблизилось до температурного рекорду сторічної давності, але перекрити його не спромоглось.

Жодних аномальних явищ не зафіксував і старший науковий співробітник Нікітського ботанічного саду Олександр Нікіфоров, який уже багато років стежить за розвитком диких рослин. «Цього року жодних істотних зрушень у цвітінні трав'янистих не спостерігаю: підсніжники розпускаються у звичний для них період. У диких рослин дерев і кущів теж усе

за графіком. Певних змін у вегетативному процесі можуть зазнати тільки плодові дерева, завезені до Криму, і лише за умови, що така погода протримається понад тиждень», — пояснив він. А цього, за прогнозами кримських синоптиків, не буде, оскільки з нинішнього тижня температура на півострові знизилася в середньому на 10–15 градусів, і зима нас ще трохи потримає у своїх обіймах.

Тим часом первоцвіти, що вже почали розквітати, поступово з'являються на ринках кримських міст. Хоч охочих торгувати ними — це приємно — рік у рік стає дедалі менше. Як повідомили «УК» у природоохоронному відомстві, в автономії вже розпочалася акція «Первоцвіт», до якої долучилися лісгоспи, екологи, громадські організації, правоохоронні органи. Наприкінці цього тижня вже буде підбито перші підсумки рейдів, завдяки яким намагаються припинити збирання, перевезення і торгівлю зникаючими первоцвітами.

У Рескомі лісового господарства розповіли, що головними мішенями для порушників, які збагачуються за рахунок дикої природи, залишається пролісок складчастий і цикламен Кузнецова. Під загребущі руки та зазидуючі очі торговців також потрапляють дволисті та сибірські проліски, інші ранньоквітучі рослини. Тому, на жаль, незаймані галлявини пролісків і цикламенів — поки що рідкість у наших лісах. Але у відомстві визнають, що з роками охочих до квітів стає дедалі менше, і наводять приклад 1998-го. Саме тоді із Криму вивозили дорогі цінні первоцвіти мало не вагонами.

Що й казати, бізнес дуже вигідний. Торік у Криму букет пролісків у середньому коштував 10 гривень, а в столиці Росії за нього вже давали по 5–7 доларів. Нині всі, хто стоїть на захисті рослин, які зникають, готуються до піку торгівлі квітами, що традиційно припадає на день закоханих, 23 лютого та Міжнародний жіночий день.

ОРІЄНТИР

ДОКУМЕНТИ

КОМЕНТАРІ

КОНСУЛЬТАЦІЇ

РЕКЛАМА

Закон України

Про благодійну діяльність та благодійні організації

Цей Закон визначає загальні засади благодійної діяльності в Україні, забезпечує правове регулювання відносин у суспільстві, спрямованих на розвиток благодійної діяльності, утвердження гуманізму і милосердя, забезпечує сприятливі умови для утворення і діяльності благодійних організацій.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

- У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:
 - бенефіціар — набувач благодійної допомоги (фізична особа, неприбуткова організація або територіальна громада), що одержує допомогу від одного чи кількох благодійників для досягнення цілей, визначених цим Законом.
 - бенефіціарами благодійних організацій можуть бути також будь-які юридичні особи, що одержують допомогу для досягнення цілей, визначених цим Законом;
 - благодійна діяльність — добровільна особиста та/або майнова допомога для досягнення визначених цим Законом цілей, що не передбачає одержання благодійником прибутку, а також сплати будь-якої винагороди або компенсації благодійнику від імені або за дорученням бенефіціара;
 - благодійна організація — юридична особа приватного права, установчі документи якої визначають благодійну діяльність в одній чи кількох сферах, визначених цим Законом, як основну мету її діяльності;
 - благодійна програма — комплекс благодійних заходів у сферах, визначених цим Законом;
 - благодійник — дієздатна фізична особа або юридична особа приватного права (у тому числі благодійна організація), яка добровільно здійснює один чи декілька видів благодійної діяльності;
 - меценатська діяльність — благодійна діяльність у сферах освіти, культури та мистецтва, охорони культурної спадщини, науки і наукових досліджень, яка здійснюється у порядку, визначеному цим Законом та іншими законами України.
 - Інші терміни у цьому Законі вживаються у значеннях, визначених Цивільним і Податковим кодексами України та іншими законами України.

Стаття 2. Законодавство про благодійну діяльність

- Законодавство України про благодійну діяльність та благодійні організації базується на Конституції України та складається з цього Закону, Цивільного кодексу України, міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, та інших нормативно-правових актів.

Розділ II

БЛАГОДІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ

Стаття 3. Цілі та сфери благодійної діяльності

- Цілями благодійної діяльності є надання допомоги для сприяння законним інтересам бенефіціарів у сферах благодійної діяльності, визначених цим Законом, а також розвиток і підтримка цих сфер у суспільних інтересах.
- Сферами благодійної діяльності є:
 - освіта;
 - охорона здоров'я;
 - екологія, охорона довкілля та захист тварин;
 - запобігання природним і техногенним катастрофам та ліквідація їх наслідків, допомога постраждалим внаслідок катастроф, збройних конфліктів і нещасних випадків, а також біженцям та особам, які перебувають у складних життєвих обставинах;
 - опіка і піклування, законне представництво та правова допомога;
 - соціальний захист, соціальне забезпечення, соціальні послуги і подолання бідності;
 - культура та мистецтво, охорона культурної спадщини;
 - наука і наукові дослідження;
 - спорт і фізична культура;
 - права людини і громадянина та основоположні свободи;
 - розвиток територіальних громад;
 - розвиток міжнародної співпраці України;
 - стимулювання економічного росту і розвитку економіки України та її окремих регіонів та підвищення конкурентоспроможності України;
 - сприяння здійсненню державних, регіональних, місцевих та міжнародних програм, спрямованих на поліпшення соціально-економічного становища в Україні.

- Благодійні організації не мають права надавати благодійну допомогу політичним партіям або від імені політичних партій, а також брати участь у виборчій агітації.

Стаття 4. Суб'єкти благодійної діяльності

- Суб'єктами благодійної діяльності є благодійні організації, які утворені та діють відповідно до цього Закону, а також інші благодійники та бенефіціари.
- Обмеження щодо політичних партій, кандидатів на виборні посади на державній або іншій публічній службі як суб'єктів благодійної діяльності визначаються законами України.
- Суб'єкти благодійної діяльності мають право здійснювати благодійні програми, спільну благодійну діяльність та інші види благодійної діяльності спільно з нерезидентами з урахуванням особливостей, визначених законами або міжнародними договорами України.

Стаття 5. Види благодійної діяльності

- Благодійники спільно чи індивідуально можуть здійснювати благодійну діяльність на підставі добровільного вибору одного або кількох таких її видів:
 - безоплатна передача у власність бенефіціарів коштів, іншого майна, а також безоплатне відступлення бенефіціарам майнових прав;
 - безоплатна передача бенефіціарам права користування та інших речових прав на майно і майнові права;
 - безоплатна передача бенефіціарам доходів від майна і майнових прав;
 - безоплатне надання послуг та виконання робіт на користь бенефіціарів;
 - благодійна спільна діяльність та виконання інших контрактів (договорів) про благодійну діяльність;
 - публічний збір благодійних пожертв;
 - управління благодійними ендаментами;
 - виконання заповітів, заповідальних відказів і спадкових договорів для благодійної діяльності;
 - проведення благодійних аукціонів, негрошових лотерей, конкурсів та інших благодійних заходів, не заборонених законом.
- Відшкодування благодійними організаціями витрат інших бенефіціарів, пов'язаних з передачею майна і майнових прав, зазначених у частині першій цієї статті, визнається благодійною діяльністю.
- Отримання бенефіціарами благодійної допомоги від благодійників не може бути підставою для обмеження чи припинення будь-яких інших видів допомоги, виплат чи пільг, визначених законами України.
- Закопи України можуть визначати додаткові види благодійної діяльності та особливості регулювання певних видів благодійної діяльності.

Стаття 6. Благодійна жертва. Благодійний грант

- Благодійною пожертвою визнається безоплатна передача благодійником коштів, іншого майна, майнових прав у власність бенефіціарів для досягнення певних, наперед обумовлених цілей благодійної діяльності, відповідно до цього Закону.
- Договір про благодійну жертву валютних цінностей не підлягає обов'язковому нотаріальному посвідченню.
- Благодійним грантом визнається цільова допомога у формі валютних цінностей, яка має бути використана бенефіціаром протягом строку, визначеного благодійником.
- Суми валютних цінностей благодійного гранту, цільове використання яких не відбулося протягом строку, визначеного благодійником, підлягають поверненню благодійнику як поворотна фінансова допомога.
- До благодійних грантів застосовуються положення про благодійні пожертви, якщо інше не визначено законом.

- Благодійна жертва, бенефіціаром якої є благодійна організація або інша юридична особа, може надаватися з однією чи кількома відкладальними або скасувальними обставинами, які не повинні суперечити законам України або порушувати права третіх осіб.

- Благодійна жертва може надаватися бенефіціарам, визначеним на конкурсних засадах благодійником або уповноваженими ним особами. Умовами конкурсу можуть визначатися дії, які бенефіціар має виконати на користь третіх осіб, крім тих, які пов'язані з благодійником.

- Зміна цілей та порядку використання благодійної жертви можлива за згодою благодійника або його правонаступників, а також на підставі рішення суду чи в інших випадках, визначених законом або правомочним благодійником.

- Благодійник або уповноважені ним особи мають право здійснювати контроль за цільовим використанням благодійної жертви, у тому числі на користь третіх осіб.

- Благодійники або їх правонаступники мають право у встановленому цим Законом порядку змінити бенефіціарів благодійної жертви у разі порушення цілей, строків та порядку використання такої жертви або її частини.

Стаття 7. Публічний збір благодійних пожертв

- Публічним збором благодійних пожертв визнається добровільний збір цільової допомоги у формі коштів або майна серед невизначеного кола осіб, зокрема з використанням засобів електронного зв'язку або телекомунікації, для досягнення цілей, визначених цим Законом.
- Особи, які здійснюють публічний збір благодійних пожертв від імені благодійної організації, діють на підставі нотаріально посвідченої довіреності керівника благодійної організації. Довіреність має визначати, зокрема, цілі, місце і строк збору коштів або іншого майна, порядок їх використання та порядок загального доступу до фінансових звітів благодійної організації.
- Особи, які здійснюють публічний збір благодійних пожертв на користь благодійної організації від власного імені, діють на підставі контракту (договору) про благодійну діяльність з такою благодійною організацією. Контракт (договір) має визначати, зокрема, цілі, місце і строк збору коштів або іншого майна, порядок їх використання, порядок загального доступу до фінансових звітів благодійної організації та відповідальність сторін у разі порушення контракту (договору) або порядку використання пожертв.

- Особи, які здійснюють публічний збір благодійних пожертв від імені або на користь інших бенефіціарів (крім благодійних організацій), діють на підставі контракту (договору) про благодійну діяльність з таким бенефіціаром або одним із його законних представників. Контракт (договір) має визначати, зокрема, цілі, місце і строк збору коштів або іншого майна, порядок їх цільового використання, обліку та звітності, а також відповідальність особи, яка здійснює публічний збір благодійних пожертв, перед бенефіціаром і благодійниками у разі порушення контракту (договору) або порядку використання таких пожертв.

- Особи, які перебувають на державній або іншій публічній службі та особи, які діють від імені осіб, які перебувають на державній або іншій публічній службі, не мають права здійснювати публічний збір благодійних пожертв.

- Забороняється публічний збір благодійних пожертв на цілі, що суперечать законам України або порушують права третіх осіб. Забороняється публічний збір благодійних пожертв у формі піддакцизних товарів.

- Положення про публічний збір благодійних пожертв застосовуються до публічного продажу майна від імені або на користь благодійних організацій (публічних торгів, конкурсів, аукціонів тощо).

Стаття 8. Благодійні сервіти

- Благодійники мають право встановлювати сервіти земельних ділянок або іншого нерухомого майна на користь благодійних організацій або інших бенефіціарів за умови їх використання для цілей благодійної діяльності.
- Особисті благодійні сервіти припиняються на підставах, визначених Цивільним кодексом України, а також у разі неможливості використання предмета особистих благодійних сервітів для досягнення цілей благодійної діяльності.

Стаття 9. Управління благодійними ендаментами

- Проценти та дивіденди від управління благодійними ендаментами призначені для:
 - надання благодійної допомоги бенефіціарам, визначеним благодійниками або уповноваженими ними особами;
 - виконання благодійних програм;
 - спільної благодійної діяльності.
 - Зміни цілей, порядку та строків використання благодійного ендаменту можливі лише на підставі згоди благодійника або його правонаступників, а також за рішенням суду, якщо благодійний ендамент створено на підставі заповіту.
- Стаття 10.** Меценатська діяльність
- Меценатською діяльністю визнається підготовка чи підтримка благодійних заходів, пов'язаних зі створенням, відтворенням чи використанням у встановленому законодавством порядку творів та інших об'єктів права інтелектуальної власності, зокрема благодійних гастрольних заходів, за умови забезпечення вільного доступу до таких заходів.
 - Положення частини першої цієї статті не застосовуються до заходів, пов'язаних з рекламою (крім соціальної реклами), виборчою агітацією, а також з відтворенням чи використанням комерційних (фірмових) найменувань, торговельних марок (знаків для товарів і послуг) і промислових зразків, які охороняються у встановленому законом порядку.

Розділ III

БЛАГОДІЙНІ ОРГАНІЗАЦІЇ

Стаття 11. Засади діяльності благодійних організацій

- Метою благодійних організацій не може бути одержання і розподіл прибутку серед засновників, членів органів управління, інших пов'язаних з ними осіб, а також серед працівників таких організацій.
- На працівників благодійних організацій поширюється законодавство про працю, загальнообов'язкове державне соціальне страхування та соціальне забезпечення.
- Благодійні організації самостійно визначають сфери, види, місце (територію), строки і бенефіціарів благодійної діяльності в установчих документах, благодійних програмах або інших рішеннях органів управління.
- Благодійні організації мають право створювати відокремлені підрозділи, бути засновником та учасником інших благодійних організацій, а також сілків, асоціацій, інших добровільних об'єднань, здійснювати спільну благодійну діяльність, а також мати інші права згідно із законом.

Стаття 12. Засновники та учасники благодійних організацій

- Засновниками благодійних організацій можуть бути дієздатні фізичні та юридичні особи, крім органів державної влади, органів місцевого самоврядування, інших юридичних осіб публічного права.
- Засновники благодійних організацій або уповноважені ними особи приймають рішення про утворення благодійних організацій, затверджують їх установчі документи та склад органів управління та приймають інші рішення, пов'язані з утворенням та державною реєстрацією благодійних організацій.
- Благодійні товариства та благодійні фонди можуть мати, крім засновників, інших учасників, що вступили до їх складу в порядку, встановленому статутами таких благодійних товариств або благодійних фондів.

Стаття 13. Види благодійних організацій

- Благодійна організація може бути створена як благодійне товариство, благодійна установа чи благодійний фонд з урахуванням особливостей, визначених цим Законом та іншими законами України.
- Благодійним товариством визнається благодійна організація, яка створена не менше ніж двома засновниками та діє на підставі статуту.
- Благодійною установою визнається благодійна організація, установчий акт якої визначає активи, які один або кілька засновників передають для досягнення цілей благодійної діяльності за рахунок таких активів та/або доходів від таких активів. Установчий акт благодійної установи може міститися в заповіді. Засновник або засновники благодійної установи не беруть участі в управлінні благодійною установою. Благодійна установа діє на підставі установчого акта.
- Благодійним фондом визнається благодійна організація, яка діє на підставі статуту, має учасників та управляється учасниками, які не зобов'язані передавати цій організації будь-які активи для досягнення цілей благодійної діяльності. Благодійний фонд може бути створено одним чи кількома засновниками. Активи благодійного фонду можуть формуватися учасниками та/або іншими благодійниками.

Стаття 14. Установчі документи благодійних організацій

- Установчим документом благодійного товариства та благодійного фонду є статут. Установчим документом благодійної установи є установчий акт. Установчі документи благодійної організації затверджуються засновником (засновниками) благодійної організації або уповноваженими ними особами.

- Установчі документи благодійної організації повинні містити:
 - найменування благодійної організації;
 - цілі та сфери благодійної діяльності;
 - органи управління благодійної організації, їх склад, компетенцію, порядок діяльності та прийняття ними рішень;
 - порядок призначення, обрання або затвердження членів органів управління благодійної організації, крім вищого органу управління благодійного товариства та благодійного фонду, їх заміщення, зупинення їх повноважень, припинення їх повноважень (відкликання);
 - порядок внесення змін до установчих документів благодійної організації;
 - джерела активів (доходів), порядок контролю і звітності благодійної організації;
 - підстави та порядок припинення благодійної організації, у тому числі порядок розподілу активів.

- Установчі документи благодійної організації можуть визначати особливості діяльності та припинення такої організації і не повинні суперечити законам України.

Статут благодійного товариства та благодійного фонду має містити також умови та порядок прийняття до складу учасників благодійного товариства чи благодійного фонду, права та обов'язки учасників, а також умови та порядок їх виключення зі складу учасників благодійного товариства чи благодійного фонду.

Стаття 15. Державна реєстрація благодійних організацій

- Благодійні організації набувають прав та обов'язків юридичної особи з моменту їх державної реєстрації.
- Державну реєстрацію благодійних організацій проводять державні реєстратори за місцезнаходженням благодійних організацій відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців».

Стаття 16. Активи (доходи) благодійних організацій

- Благодійні організації мають право власності та інші речові права на кошти, цінні папери, земельні ділянки, інше нерухоме та рухоме майно, а також нематеріальні активи, якщо інше не встановлено законом або установчими документами.
- Використання активів (доходів) та правочини благодійних організацій не повинні суперечити актам законодавства та цілям благодійної діяльності.
- Розмір адміністративних витрат благодійної організації не може перевищувати 20 відсотків доходу цієї організації у поточному році.

Витрати, пов'язані з управлінням благодійними ендаментами, включаються до адміністративних витрат благодійної організації, якщо інше не встановлено законом або правомочним між благодійною організацією та благодійником.

- Благодійні організації мають право здійснювати господарську діяльність без мети одержання прибутку, що сприяє досягненню їх статутних цілей.

Стаття 17. Звітність благодійних організацій

- Благодійні організації складають та подають фінансову, статистичну та іншу обов'язкову звітність у порядку, встановленому законом.
- Установчі документи благодійних організацій або правочини між благодійними організаціями та благодійниками можуть визначати порядок складання та надання спеціальних звітів для окремих благодійників або їх правонаступників про використання наданих ними активів.
- Інформація про структуру та розмір доходів і витрат благодійних організацій, а також умови використання їх активів для благодійної діяльності не є конфіденційною інформацією або комерційною таємницею.
- Звітність благодійних організацій може містити інформацію про особу благодійників або бенефіціарів за умови згоди благодійників, бенефіціарів або їх правонаступників чи законних представників, якщо інше не визначено законом.

Стаття 18. Припинення благодійних організацій

- Державна реєстрація припинення благодійних організацій здійснюється відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців» з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом.
- Правонаступниками благодійної організації у разі її реорганізації має бути одна чи кілька благодійних організацій.
- Рішення про ліквідацію благодійної організації приймає орган управління, уповноважений установчими документами благодійної організації.
- Підстави для прийняття судом рішення про ліквідацію благодійної організації визначаються законом.
- Активи, що залишаються під час ліквідації благодійних організацій після задоволення вимог їх кредиторів, мають бути передані одній чи кільком благодійним організаціям у порядку, встановленому установчими документами, або за рішенням суду.
- У випадках, визначених законами України, та за умови відсутності благодійних організацій, зазначених у частині п'ятій цієї статті, активи благодійної організації, що ліквідується, спрямовуються до Державного бюджету України.

Розділ IV

УПРАВЛІННЯ БЛАГОДІЙНИМИ ОРГАНІЗАЦІЯМИ

Стаття 19. Органи управління благодійної організації

- Органами управління благодійних товариств та благодійних фондів є загальні збори учасників, виконавчий орган і наглядова рада.
- Вищим органом управління благодійних товариств та благодійних фондів є загальні збори учасників.
- Органами управління благодійних установ є виконавчий орган і наглядова рада.
- Вищим органом управління благодійних установ є наглядова рада.
- У благодійних товариствах та благодійних фондах, які мають не більше десяти учасників, наглядова рада може не створюватися. У разі відсутності наглядової ради її повноваження здійснюються загальними зборами учасників.
- Установчі документи благодійної організації можуть визначати порядок утворення та діяльності інших органів благодійної організації, підзвітних органам управління благодійної організації, зазначеним у частині першій цієї статті.

Стаття 20. Загальні збори учасників благодійних товариств та благодійних фондів

- Вищим органом управління благодійних товариств та благодійних фондів є загальні збори учасників, які складаються з учасників таких благодійних товариств чи благодійних фондів або уповноважених представників таких учасників.
- Загальні збори учасників можуть вирішувати будь-які питання діяльності благодійних товариств та благодійних фондів.
- Порядок прийняття рішень загальними зборами учасників, їх скликання та проведення, а також інші питання щодо здійснення загальними зборами учасників своїх повноважень як вищого органу управління благодійних товариств та благодійних фондів визначаються їх статутами.
- До виключної компетенції загальних зборів учасників благодійних товариств та благодійних фондів належить:
 - внесення змін до статуту;
 - призначення або обрання та зупинення повноважень чи припинення повноважень (відкликання) членів виконавчого органу та наглядової ради;
 - прийняття рішення про реорганізацію або ліквідацію.

- Статутами благодійних товариств та благодійних фондів до виключної компетенції загальних зборів учасників можуть бути віднесені також інші питання.
- Якщо благодійне товариство або благодійний фонд має одного учасника, рішення, які повинні прийматися загальними зборами учасників такого благодійного товариства чи благодійного фонду, приймаються цим учасником одноосібно і оформлюються ним письмово у формі рішення.

Стаття 21. Виконавчий орган благодійної організації

- Виконавчий орган благодійної організації є постійно діючим органом управління благодійної організації.
- Членами виконавчого органу можуть бути одна або декілька фізичних осіб, які мають повну дієздатність.
- Виконавчий орган діє від імені благодійної організації у порядку та межах повноважень, встановлених законом та установчими документами благодійної організації.

Стаття 22. Наглядова рада благодійних організацій

- Наглядова рада є органом управління благодійних товариств та благодійних фондів, який в межах своєї компетенції, визначеної їх статутами, контролює і регулює діяльність виконавчого органу та здійснює інші функції, передбачені статутами благодійних товариств та благодійних фондів.
- Наглядова рада є вищим органом управління благодійних установ, який може вирішувати будь-які питання діяльності благодійних установ відповідно до цього Закону.
- Членами наглядової ради благодійної організації не можуть бути члени виконавчого органу.
- Наглядова рада затверджує благодійні програми благодійної організації і контролює відповідність діяльності та використання активів благодійної організації її установчим документам.
- Наглядова рада благодійного товариства та благодійного фонду має право зупинити повноваження будь-якого члена виконавчого органу до прийняття рішення вищим органом управління, якщо статутом не передбачено інше.

ОРІЄНТИР № 6

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 30 січня 2013 р. № 62
Київ

Про затвердження Технічного регламенту безпеки машин

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Затвердити Технічний регламент безпеки машин і план заходів з його застосування, що додаються.
2. Міністерству економічного розвитку і торгівлі забезпечити застосування затвердженого цією постановою Технічного регламенту.
3. Визнати такою, що втратила чинність, постанову Кабінету Міністрів України від 12 жовтня 2010 р. № 933 «Про затвердження Технічного регламенту безпеки машин та устаткування» (Офіційний вісник України, 2010 р., № 78, ст. 2765).
4. Ця постанова набирає чинності через шість місяців з дня опублікування.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ
ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 30 січня 2013 р. № 62

ТЕХНІЧНИЙ РЕГЛАМЕНТ
безпеки машин

Загальна частина

1. Цей Технічний регламент встановлює вимоги до машин щодо захисту життя або здоров'я людини, захисту тварин або рослин, а також майна та охорони навколишнього природного середовища, процедури оцінки відповідності машин та вимоги до їх обігу на ринку України та/або введення в експлуатацію.

Технічний регламент розроблено з урахуванням Директиви Європейського Парламенту та Ради Європейського Союзу 2006/42/ЄС від 17 травня 2006 р. щодо машин і механізмів та внесення змін до Директиви 95/16/ЄС.

2. У цьому Технічному регламенті терміни вживаються у такому значенні:

- 1) машина:
 - сукупність взаємозв'язаних частин або компонентів, з яких принаймні один є рухомим, що мають у своєму складі або пристосовані до приєднання силового приводу іншого, ніж безпосередньо прикладене зусилля людини або тварини, та з'єднані для виконання визначених функцій;
 - сукупність взаємозв'язаних частин або компонентів, з яких принаймні один є рухомим, що мають у своєму складі або пристосовані до приєднання силового приводу іншого, ніж безпосередньо прикладене зусилля людини або тварини, та з'єднані для виконання визначених функцій; зазначені взаємозв'язані частини або компоненти не мають компонентів для їх встановлення на місці або для з'єднання з джерелом енергії та руху;
 - сукупність взаємозв'язаних частин або компонентів, з яких принаймні один є рухомим, що мають у своєму складі або пристосовані до приєднання силового приводу іншого, ніж безпосередньо прикладене зусилля людини або тварини, та з'єднані для виконання визначених функцій; зазначені взаємозв'язані частини або компоненти мають чи не мають компоненти для їх встановлення на місці або для з'єднання з джерелом енергії та руху, готові до встановлення і спроможні до виконання визначених функцій тільки за умови необхідності їх монтювання на транспортному засобі або в будівлі чи споруді;
 - комбінація взаємозв'язаних частин чи компонентів, зазначених в абзацах другому — четвертому цього підпункту, та незавершених машин, зазначених в абзаці п'ятому підпункту 2 цього пункту, які для досягнення спільної мети з'єднуються і керуються так, що діють як єдине ціле;
 - сукупність взаємозв'язаних частин або компонентів, принаймні один з яких є рухомим, що призначені для підймання вантажів, єдиним джерелом живлення яких є безпосереднє прикладення зусилля людини;
- 2) устаткування:
 - змінне обладнання — обладнання, яке після введення в експлуатацію машини (трактора) приєднує до такої машини (трактора) безпосередньо оператор для зміни її функцій або надання нової функції, за умови, що це обладнання не є частиною чи інструментом;
 - знімні механічні пристрої трансмісії — знімне обладнання або компоненти для передачі потужності від самохідної машини або трактора до іншої машини шляхом приєднання їх до валів відбору машини та приймання потужності. У разі введення в обіг разом з огорожею вони повинні розглядатися як один виріб;
 - ланцюги, канати та текстильні стрічки — ланцюги, канати та текстильні стрічки, вироблені та призначені для підйомних робіт як частини підймальних машин або підймального приладдя;
 - незавершена машина — сукупність взаємозв'язаних частин або компонентів, які є майже машиною, але самостійно не можуть виконувати конкретну функцію. Зокрема, незавершеною машиною є привод машини. Незавершена машина призначена тільки для вбудовування або з'єднання з іншою машиною або з іншою незавершеною машиною, разом утворюючи машину, на яку поширюється дія цього Технічного регламенту;
 - підймальне приладдя — компоненти або обладнання, що не є частинами підймальної машини, але дають змогу утримувати вантаж, розміщуються між машиною і вантажем чи на самому вантажі, або є невід'ємною частиною вантажу та самостійно вводяться в обіг, зокрема стропа та її компоненти є підймальним приладдям;

пристрій безпеки — компонент, який:

- призначений для виконання функції безпеки;
- незалежно від машини вводять в обіг;
- загрожує безпеці людей і/або рази збою та/або неналежного функціонування;
- не є необхідним для функціонування машини або якщо цей компонент може бути замінений звичайним компонентом для забезпечення функціонування машини.

Для всіх машин та устаткування, на які поширюються вимоги та процедури цього Технічного регламенту, нададі використовується термін «машина»;

3) інші терміни:

- виробник — юридична або фізична особа, яка здійснює проектування та/або виробництво машини або незавершеної машини, на яку поширюється дія цього Технічного регламенту, та є відповідальною за відповідність машини або незавершеної машини цьому Технічному регламенту з метою введення її в обіг під власним найменуванням чи торговельною маркою або для власного використання. У разі неможливості ідентифікації виробника згідно з наведеним визначенням будь-яка фізична або юридична особа, що вводить в обіг або в експлуатацію машину чи незавершену машину, на яку поширюється дія цього Технічного регламенту, повинна вважатися виробником;

введення в експлуатацію машини — перше використання за призначенням машини, на яку поширюється дія цього Технічного регламенту, в Україні;

введення в обіг — перше надання на ринку України машини або незавершеної машини з метою розповсюдження або використання за плату чи безоплатно;

тип машини — класифікація за ознаками призначеного застосування, конструктивної подібності та ризику;

уповноважений представник — будь-яка юридична або фізична особа — резидент України, що отримала письмове доручення від виробника на виконання від його імені певних зобов'язань чи процедур, пов'язаних з цим Технічним регламентом.

У додатках 1—6 терміни вживаються у такому значенні:

застосування машини за призначенням — використання машин відповідно до інформації, наведеної в інструкціях;

захисний пристрій — пристрій (крім огорожі), який зменшує ризик самостійно або в комбінації з огорожею;

обґрунтовано передбачуване застосування машини не за призначенням — використання машини у такий спосіб, який не передбачено в інструкції, але який можна легко передбачити, враховуючи поведінку людини;

основні вимоги щодо безпеки та охорони здоров'я — обов'язкові положення, що стосуються розроблення та вироблення продукції, на яку поширюється дія цього Технічного регламенту, для забезпечення високого рівня захисту здоров'я та безпеки людей і, якщо це прийнятно, свійських тварин, майна, а у разі потреби — навколишнього природного середовища;

небезпека — потенційне джерело травмирування або заподіяння шкоди здоров'ю; небезпечна зона — будь-яка зона усередині та/або ззовні машини, у якій особа наражається на ризик для здоров'я або безпеки;

незахищена особа — будь-яка особа, яка повністю або частково перебуває у небезпечній зоні;

огорожа — частина машини, яка використовується спеціально для забезпечення захисту шляхом створення фізичної перешкоди;

5. Повноваження та порядок діяльності наглядової ради благодійних товариств та благодійних фондів визначаються їх статутами.

Стаття 23. Конфлікт інтересів

1. Член органу управління благодійної організації не бере участі у прийнятті рішення стосовно:

1) договорів або інших правочинів між благодійною організацією та цим членом органу управління або пов'язаною з ним особою;

2) спорів між благодійною організацією та цим членом органу управління або пов'язаною з ним особою;

3) звільнення цього члена органу управління або пов'язаної з ним особи від майнової відповідальності перед благодійною організацією.

2. Члени органів управління благодійної організації або пов'язані з ними особи не мають права одержувати позики або кредити та забезпечення таких позик або кредитів (застава, порука тощо) від благодійної організації.

3. Установчі документи благодійної організації можуть визначати інші підстави конфлікту інтересів та порядок його розв'язання.

4. Бенефіціарами благодійних програм не можуть бути учасники (засновники) та члени органів управління благодійних організацій.

Стаття 24. Відповідальність членів органів управління благодійних організацій

1. Члени органу управління благодійної організації несуть солідарну відповідальність за дії або бездіяльність цього органу, що заподіяли збитки благодійній організації внаслідок порушення цього Закону.

2. Члени органів управління благодійної організації можуть укладати договори страхування цивільної відповідальності щодо відшкодування шкоди, завданої ними благодійній організації.

Розділ V**ПРЕДСТАВНИЦТВА, ФІЛІІ ІНОЗЕМНИХ БЛАГОДІЙНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ****Стаття 25.** Акредитація в Україні представництв, філій іноземних благодійних організацій

1. Акредитація в Україні представництва, філії іноземної благодійної організації та припинення такої акредитації здійснюються відповідно до порядку акредитації відокремленого підрозділу іноземної неурядової організації, визначеного Законом України «Про громадські об'єднання».

Розділ VI**ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ БЛАГОДІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ****Стаття 26.** Державний контроль у сфері благодійної діяльності

1. Державний контроль у сфері благодійної діяльності здійснюють органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування в межах своїх повноважень, визначених законом.

Стаття 27. Відповідальність у сфері благодійної діяльності

1. Суб'єкти благодійної діяльності і посадові особи органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування несуть цивільно-правову, адміністративну, дисциплінарну та кримінальну відповідальність за порушення законодавства про благодійну діяльність у порядку, встановленому законом.

2. Підставами для постановлення судового рішення щодо припинення благодійної організації за позовом державного реєстратора, спеціально уповноваженого органу з питань державної реєстрації або іншої заінтересованої особи, зокрема, є:

- 1) використання активів (доходів) благодійної організації з порушенням встановлених цим Законом вимог до здійснення благодійної діяльності, що триває протягом не менш як 12 місяців;
- 2) неможливість самостійної реорганізації або ліквідації благодійної організації у випадках, визначених законом або установчими документами цієї організації.

Розділ VII**ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ**

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Набрання чинності цим Законом не потребує перереєстрації благодійних організацій, які були зареєстровані до дня набрання чинності цим Законом.

3. Визнати таким, що втратив чинність, Закон України «Про благодійництво та благодійні організації» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 46, ст. 292; 2002 р., № 32, ст. 220; 2010 р., № 29, ст. 392; 2011 р., № 42, ст. 435).

4. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у статті 131 Господарського кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 18-22, ст. 144):

у частині першій слова «членські благодійні організації» замінити словами «благодійні товариства»;

частину другу виключити;

у частині четвертій слова «статуту (положення), що затверджується» замінити словами «установчих документів, що затверджуються»;

у частині п'ятій слова «статутних цілей та завдань» замінити словами «цілей, визначених установчими документами»;

у частині шостій слова «законом про благодійництво та благодійні організації» замінити словами «Законом України «Про благодійну діяльність та благодійні організації»»;

2) у підпункті 197.1.15 пункту 197.1 статті 197 Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №№ 13-17, ст. 112):

в абзаці першому слова «про благодійництво» замінити словами «про благодійну діяльність»;

в абзаці третьому слова «за основними напрямками, визначеними статтею 4 Закону України «Про благодійництво та благодійні організації» замінити словами «за цілями, визначеними статтею 3 Закону України «Про благодійну діяльність та благодійні організації»»;

в абзаці восьмому слова «за напрямками, передбаченими статтею 4 Закону України «Про благодійництво та благодійні організації» замінити словами «за цілями, передбаченими статтею 3 Закону України «Про благодійну діяльність та благодійні організації»»;

3) у Законі України «Про гуманітарну допомогу» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 51, ст. 451; 2005 р., № 34, ст. 442):

у статті 1:

в абзаці третьому слова «статті 4 Закону України «Про благодійництво та благодійні організації» замінити словами «статті 3 Закону України «Про благодійну діяльність та благодійні організації»»;

у пункті «б» абзацу п'ятого слова «Законом України «Про благодійництво та благодійні організації» замінити словами «Законом України «Про благодійну діяльність та благодійні організації»»;

у статті 2 слова «Закону України «Про благодійництво та благодійні організації» замінити словами «Закону України «Про благодійну діяльність та благодійні організації»»;

4) у Законі України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 31-32, ст. 263 із наступними змінами):

у статті 3:

у частині другій слова «благодійних організацій» виключити;

у частині третій слова «благодійні організації» виключити;

у частині четвертій слова «благодійних організацій» виключити;

у статті 10:

частину першу доповнити абзацом четвертим такого змісту:

«три неоподатковуваних мінімумів доходів громадян — за проведення державної реєстрації благодійної організації»;

частину другу доповнити абзацом другим такого змісту:

«Реєстраційний збір за проведення державної реєстрації змін до установчих документів благодійних організацій не справляється»;

абзац шостий частини першої статті 29 доповнити словами «якщо інше не встановлено цим Законом».

5. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити в межах своїх повноважень видання нормативно-правових актів, передбачених цим Законом.

6. Рекомендувати Національному банку України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести у відповідність із цим Законом свої нормативно-правові акти щодо благодійної діяльності;

забезпечити в межах своїх повноважень видання нормативно-правових актів щодо спрощеного валютного регулювання благодійних пожертв валютних цінностей на лікування осіб із тяжкими хворобами.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
5 липня 2012 року
№ 5073-VI

оператор — особа або особи, задіяні у встановленні, роботі, керуванні, налагоджуванні, обслуговуванні, чищенні, ремонтуванні або транспортуванні машини; орган керування — елемент системи керування або пристрою керування машиною (рукоятка, кермо, педаль, кнопка тощо), на який безпосередньо діє оператор для подачі команди на виконання машиною відповідної функції;

презумпція відповідності — припущення, що відповідність машини стандартам, включеним до переліку національних стандартів, добровільне застосування яких може сприйматися як доказ відповідності машини основним вимогам цього Технічного регламенту, свідчить про відповідність такої машини основним вимогам щодо безпеки та охорони здоров'я, встановленим цим Технічним регламентом, якщо не доведено інше;

пристрій керування — пристрій, що забезпечує здійснення машиною відповідної функції, на виконання якої подав команду оператор через орган керування;

ризик — комбінація імовірності і ступеня тяжкості травми або шкоди для здоров'я, яка може виникнути в небезпечній ситуації;

система керування — сукупність взаємозв'язаних пристроїв керування, механічних, електричних і інших компонентів, які без втручання оператора забезпечують виконання машиною послідовності функцій, що попередньо визначені оператором, після подачі оператором команди на пуск машини.

Для цілей цього Технічного регламенту термін «національні стандарти» вживається у значенні, наведеному в Законі України «Про стандартизацію»; термін «декларація про відповідність» — у значенні, наведеному в Законі України «Про підтвердження відповідності»; терміни «орган з оцінки відповідності», «технічний регламент» — у значенні, наведеному в Законі України «Про стандарти, технічні регламенти та процедури оцінки відповідності»; терміни «користувач» та «надання продукції на ринку» — у значенні, наведеному в Законі України «Про загальну безпечність нехарчової продукції».

3. Вимоги цього Технічного регламенту поширюються на:

усі типи машин, наведені у підпункті 1 пункту 2 цього Технічного регламенту; усі типи устаткування, наведені у підпункті 2 пункту 2 цього Технічного регламенту.

4. Вимоги цього Технічного регламенту не поширюються на:

пристрої безпеки, призначені для використання як запасні частини для заміни ідентичних пристроїв на машини, що постачає виробник цієї машини;

спеціальне обладнання, призначене для використання в парках розваг та/або на ярмарках;

машини, які цілеспрямовано створені для застосування в ядерній промисловості та пошкодження яких може призвести до радіоактивного випромінювання; зброю, в тому числі вогнепальну;

такі транспортні засоби:

— сільськогосподарські та лісогосподарські трактори в частині ризиків, на які поширюється дія Технічного регламенту затвердження типу сільськогосподарських та лісогосподарських тракторів, їх причепів і змінних причіпних машин, систем, складових частин та окремих технічних вузлів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2011 р. № 1367 (Офіційний вісник України, 2012 р., № 1, том 2, ст. 22), за винятком машин, що змонтовані на таких транспортних засобах;

— транспортні засоби і складові частини до них, на які поширюється дія Порядку затвердження конструкції транспортних засобів, їх частин та обладнання, затвердженого наказом Мінінфраструктури від 17 серпня 2012 р. № 521 «Про затвердження Порядку затвердження конструкції транспортних засобів, їх частин та обладнання та Порядку ведення реєстру сертифікатів типу транспортних засобів та обладнання і виданих виробниками сертифікатів відповідності транспортних засобів або обладнання», стосовно затвердження типу автомобілів та їх причепів, а також дво- і триколісних транспортних засобів, за винятком машин, що змонтовані на таких транспортних засобах;

— автомобілі, призначені виключно для змагання;

— транспортні засоби, призначені для перевезення повітряними, автомобільними, рейковими чи водними шляхами, за винятком машин, що змонтовані на таких засобах;

— морські судна та плаваючі платформи разом з машинами, встановленими на їх борту;

машини, цілеспрямовано розроблені і вироблені для військових цілей або для охорони громадського порядку;

машини, цілеспрямовано розроблені та вироблені для дослідницьких цілей і використання в лабораторіях;

шахтне канатне підймальне обладнання;

устаткування, призначене для переміщення акторів під час театральних вистав;

високовольтне електричне обладнання, а саме:

— комутаційне обладнання і апаратура управління;

— трансформатори;

низьковольтне електричне та електронне обладнання, на яке поширюється дія Технічного регламенту безпеки низьковольтного електричного обладнання, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 29 жовтня 2009 р. № 1149 (Офіційний вісник України, 2009 р., № 83, ст. 2822), а саме:

— побутові електроприлади, призначені для домашнього використання;

— аудіо— і відеоблабдання;

— інформаційно-технологічне обладнання;

— офісні машини загального призначення;

— комутаційне обладнання і апаратура управління;

— електричні двигуни.

5. Перелік пристроїв безпеки, наведений у додатку 10, повинен актуалізуватися (поновлюватися) з урахуванням змін, які вносяться до додатка V Директиви 2006/42/ЄС.

Взаємозв'язок з іншими технічними регламентами

6. Якщо вимоги щодо запобігання або усунення небезпек, які визначені в додатках 1—6, повністю або частково конкретизовано вимогами інших технічних регламентів, цей Технічний регламент не повинен застосовуватися щодо таких небезпек або його застосування стосовно зазначених небезпек припиняється починаючи з дати введення обов'язкового застосування зазначених технічних регламентів.

Якщо на машину поширюється дія інших технічних регламентів, які охоплюють інші аспекти і також передбачають маркування національним знаком відповідності, наявність національного знака відповідності на машині означає, що вона відповідає також іншим технічним регламентам.

У разі коли протягом перехідного періоду застосування таких технічних регламентів виробнику або його уповноваженому представнику дозволяється вибирати заходи щодо їх застосування, національний знак відповідності вказує на відповідність вимогам лише тих технічних регламентів, які були застосовані виробником або його уповноваженим представником. У такому разі особливості застосування технічних регламентів наводяться в декларації про відповідність.

Введення в обіг та/або в експлуатацію

7. Органи виконавчої влади повинні вживати належних заходів для:

забезпечення введення в обіг та/або в експлуатацію лише тих машин, що відповідають вимогам цього Технічного регламенту, які на них поширюються, та не спричиняють небезпеку здоров'ю і безпеці людей та у разі потреби свійським тваринам або майну за умови належного встановлення, обслуговування та використання за призначенням або в обґрунтовано передбачуваних умовах;

забезпечення введення в обіг лише тих незавершених машин, що відповідають вимогам цього Технічного регламенту, які на них поширюються.

8. До введення машини, крім незавершеної машини, в обіг та/або в експлуатацію виробник або його уповноважений представник:

забезпечує її відповідність вимогам щодо збереження здоров'я і безпеки, зазначеним у додатках 1—6;

забезпечує доступ до технічної документації, вимоги до якої зазначені у додатку 12;

готує необхідну інформацію, передбачену цим Технічним регламентом, зокрема інструкції;

проводить відповідні процедури з метою оцінки відповідності згідно з пунктами 13—15 цього Технічного регламенту;

складає декларацію про відповідність, вимоги до якої зазначені у додатку 7, яка додається до машини;

вносить національний знак відповідності.

До введення в обіг незавершеної машини виробник або його уповноважений представник повинен забезпечити проведення процедури, зазначеної в пунктах 16 і 17 цього Технічного регламенту.

Для цілей процедур, зазначених у пунктах 13—16 цього Технічного регламенту, виробник або його уповноважений представник повинен мати засоби, необхідні для забезпечення відповідності машини основним вимогам щодо безпеки та охорони здоров'я, зазначеним у додатках 1—6, або мати доступ до таких засоб

ОРІЄНТИР № 6

раїни від 29 листопада 2001 р. № 1599 «Про затвердження опису та правил застосування національного знака відповідності» (Офіційний вісник України, 2001 р., № 49, ст. 2188), забороняється.

Виробник машини (незавершеної машини) або його уповноважений представник зберігає оригінал декларації (декларації про вбудовування незавершеної машини) протягом щонайменше 10 років від дати вироблення останньої машини (незавершеної машини).

9. Машини, на які нанесено національний знак відповідності і які супроводжуються декларацією про відповідність, повинні вважатися органами виконавчої влади як такі, що відповідають вимогам цього Технічного регламенту.

Органи виконавчої влади не повинні забороняти, обмежувати або перешкоджати введенню в обіг та/або в експлуатацію машин та устаткування, що відповідають вимогам цього Технічного регламенту.

Органи виконавчої влади не повинні забороняти, обмежувати або перешкоджати введенню в обіг незавершених машин, якщо виробник або його уповноважений представник склав декларацію про вбудовування, вимоги до якої встановлені у додатку 8. У декларації про вбудовування зазначається, що незавершена машина підлягає вбудовуванню в машину або з'єднанню з іншою незавершеною машиною з метою створення машини.

10. Під час проведення ярмарків, виставок, презентацій і подібних заходів органи виконавчої влади не повинні перешкоджати показу машин або незавершених машин, які не відповідають вимогам цього Технічного регламенту, за умови, що вони матимуть видимий напис, в якому чітко зазначається, що машини (незавершені машини) не відповідають вимогам цього Технічного регламенту та не можуть бути надані на ринку до приведення їх у відповідність з цим Технічним регламентом. При цьому під час демонстрації таких машин або незавершених машин, що не відповідають вимогам цього Технічного регламенту, повинні бути вжиті адекватні заходи безпеки для захисту людей.

11. Мінекономрозвитку офіційно публікує перелік національних стандартів, добровільне застосування яких є доказом відповідності машин.

Відповідність машини вимогам національного стандарту, який включений до зазначеного переліку, надає такій машині презумпцію відповідності тим основним вимогам щодо безпеки та охорони здоров'я, що охоплюються таким національним стандартом.

Процедура оцінки відповідності машини, крім незавершеної машини

12. Виробник або його уповноважений представник з метою оцінки відповідності машини повинен застосувати одну з процедур оцінки відповідності, описаних у пунктах 13—15 цього Технічного регламенту.

13. Якщо машина не зазначена у додатку 9, виробник або його уповноважений представник повинен застосувати процедуру оцінки відповідності (внутрішній контроль виробництва машини), передбачену додатком 14.

14. Якщо машина, зазначена у додатку 9, вироблена відповідно до національних стандартів, зазначених у пункті 11 цього Технічного регламенту, та за умови, що в таких стандартах враховано всі основні вимоги до згаданої машини щодо безпеки та охорони здоров'я, виробник або його уповноважений представник повинен застосувати одну з таких процедур:

внутрішній контроль виробництва машин, порядок здійснення якого наведений у додатку 14;

перевірку типу, порядок проведення якої наведений у додатку 15, разом із здійсненням внутрішнього контролю виробництва машин згідно з пунктом 3 додатка 14;

цілковите забезпечення якості, порядок проведення якої наведений у додатку 16.

15. Якщо машина, зазначена у додатку 9, не була вироблена відповідно до національних стандартів, зазначених у пункті 11 цього Технічного регламенту, або лише частково відповідає таким стандартам, або в таких стандартах не враховано всі відповідні вимоги щодо безпеки та охорони здоров'я, або якщо не існує національного стандарту на машину, про яку йдеться, виробник або його уповноважений представник повинен застосувати одну з таких процедур:

перевірку типу, порядок проведення якої наведений у додатку 15, разом із здійсненням внутрішнього контролю виробництва машин згідно з пунктом 3 додатка 14;

цілковите забезпечення якості, порядок проведення якого наведений у додатку 16.

Процедура оцінки відповідності незавершеної машини

16. Виробник незавершеної машини або його уповноважений представник перед введенням її в обіг повинен забезпечити підготовку:

відповідної технічної документації, вимоги до якої зазначені у додатку 13; інструкції із складання, вимоги до якої зазначені у додатку 11;

оформленої декларації про вбудовування, вимоги до якої встановлені у додатку 8.

17. Інструкція із складання і декларація про вбудовування повинні супроводжувати незавершену машину до моменту її вбудовування в кінцеву машину і з цього моменту інструкція стає невід'ємною частиною технічної документації такої машини.

Призначені органи з оцінки відповідності

18. Оцінку відповідності машин вимогам цього Технічного регламенту згідно із Законом України «Про стандарти, технічні регламенти та процедури оцінки відповідності» проводять призначені органи з оцінки відповідності.

Мінімальні критерії, яким повинні відповідати призначені органи з оцінки відповідності, встановлені в додатку 17.

19. Призначення органів з оцінки відповідності машин здійснюється відповідно до Порядку здійснення процедури призначення органів з оцінки відповідності продукції, процесів і послуг вимогам технічних регламентів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 січня 2007 р. № 59 (Офіційний вісник України, 2007 р., № 6, ст. 223). Під час призначення органів з оцінки відповідності повинні бути зазначені конкретні процедури оцінки відповідності та типи машин, щодо яких такі органи уповноважені проводити оцінку відповідності.

20. Якщо призначений орган з оцінки відповідності з'ясує, що виробником не виконані чи більше не виконуються вимоги цього Технічного регламенту або сертифікат перевірки типу чи схвалення системи управління якістю не повинні бути видаватися, він з урахуванням принципу пропорційності тимчасово зупиняє дію або скасовує виданий сертифікат перевірки типу чи схвалення системи управління якістю, або вносить до нього обмеження з докладним визначенням причин на строк усунення виробником виявлених невідповідностей шляхом здійснення необхідних коригувальних заходів.

У разі тимчасового зупинення дії або скасування сертифіката перевірки типу чи схвалення системи управління якістю або внесення до нього будь-яких обмежень, а також у разі, коли може бути необхідним втручання органу державного ринкового нагляду, призначений орган з оцінки відповідності інформує про це відповідний орган державного ринкового нагляду в установленому порядку.

Вимоги щодо безпеки та охорони здоров'я, яким повинні відповідати машини

21. Виробник або його уповноважений представник повинен забезпечити проведення оцінки ризиків з метою визначення вимог щодо охорони здоров'я та безпеки, які застосовуються до машини. Під час розроблення та вироблення машини повинні бути враховані результати оцінки ризиків.

Шляхом неодноразового повторення процесу оцінки та зниження ризиків виробник або його уповноважений представник:

визначає межі застосування машини, які включають застосування за призначенням і будь-яке обґрунтовано передбачуване застосування машин не за призначенням;

визначає небезпеки, які можуть виникнути внаслідок використання машини та супутніх небезпечних ситуацій;

оцінює ризики, зважаючи на тяжкість можливих травмувань або втрати здоров'я та на ймовірність їх виникнення;

оцінює ризики з метою визначення, чи вимагається зниження ступеня ризику відповідно до цілей цього Технічного регламенту;

усуває небезпеки або зменшує ризик таких небезпек шляхом застосування захисних заходів у порядку пріоритетності, зазначеному у підпункті 2 пункту 2 додатка 1.

Зобов'язання, передбачені основними вимогами щодо безпеки та охорони здоров'я, виникають тільки тоді, коли існує відповідна небезпека від машин, якщо машини використовуються за призначенням або в передбачуваний аномальний ситуації. У будь-якому разі повинні бути застосовані принципи інтегрування безпеки, зазначені у пункті 2 додатка 1, та виконані зобов'язання щодо маркування машин і інструкції, визначені у пунктах 53—56 додатка 1.

22. Загальні та додаткові основні вимоги щодо безпеки та охорони здоров'я, які наведені в додатках 1—6, є обов'язковими.

Ураховуючи рівень науки і техніки, досягнення цілей, встановлених вимогами щодо безпеки та охорони здоров'я, може бути недосяжним. У такому разі машини

повинні, наскільки це можливо, розроблятися та вироблятися з наближенням до таких цілей.

Основні вимоги щодо безпеки та охорони здоров'я, які спрямовані на захист навколишнього природного середовища, поширюються лише на машини, призначені для застосування пестицидів і агрохімікатів та наведені у пунктах 9—21 додатка 2.

Національний знак відповідності, застереження невідповідності машин і неправомірне маркування

23. На машинах, які відповідають усім визначеним до них вимогам, повинен бути нанесений національний знак відповідності, опис та правила застосування якого затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 29 листопада 2001 р. № 1599 «Про затвердження опису та правил застосування національного знака відповідності» (Офіційний вісник України, 2001 р., № 49, ст. 2188). За нанесення національного знака відповідності відповідає виробник або його уповноважений представник.

Національний знак відповідності наноситься на машину на видному місці, розбірливо та у незмінний спосіб.

У разі зменшення або збільшення зображення національного знака відповідності необхідно дотримуватися пропорцій, встановлених в описі національного знака відповідності.

Розмір національного знака відповідності не повинен бути менш як 5 міліметрів, однак для машин, розмір яких не дає можливості нанесення національного знака відповідності необхідного розміру (5 міліметрів), допускається відхилення від цієї вимоги.

Національний знак відповідності повинен наноситися безпосередньо біля найменування виробника або його уповноваженого представника з використанням того ж способу нанесення.

У разі застосування процедури цілковитого забезпечення якості, зазначеної у пунктах 14 і 15 цього Технічного регламенту, поряд із знаком відповідності наноситься ідентифікаційний номер призначеного органу з оцінки відповідності.

24. Забороняється: нанесення національного знака відповідності на машини, на які не поширюється дія цього Технічного регламенту;

маркування інше, ніж національний знак відповідності, якщо воно може дезінформувати треті сторони щодо змісту або форми маркування, або того і другого. На машини може бути нанесено будь-яке інше маркування за умови, що воно не погіршить видимість і розбірливість національного знака відповідності.

25. Усі сторони та особи повинні забезпечувати конфіденційність інформації, одержаної в процесі виконання своїх завдань, пов'язаних із застосуванням цього Технічного регламенту, у тому числі інформації, що становить комерційну таємницю виробника або уповноваженого представника, за винятком випадків, коли розкриття такої інформації є необхідним для забезпечення безпеки та охорони здоров'я людей.

Додаток 1 до Технічного регламенту

ЗАГАЛЬНІ ОСНОВНІ ВИМОГИ щодо безпеки та охорони здоров'я, які повинні бути виконані під час розроблення та вироблення машин

Загальна частина

1. Ці вимоги, а також вимоги, наведені у пунктах 21 і 22 Технічного регламенту безпеки машин, поширюються на всі машини та устаткування, про які йдеться у зазначеному Технічному регламенті.

2. Застосовуються такі принципи інтегрування безпеки:

1) машини повинні розроблятися і вироблятися придатними до застосування за призначенням та такими, щоб під час встановлення, налагодження, експлуатації та обслуговування згідно з передбачуваними умовами, а також з урахуванням будь-якого обґрунтовано передбачуваного застосування не за призначенням вони не створювали небезпеки для людей.

Під час розроблення та вироблення машини необхідно забезпечити недопущення будь-якого ризику протягом передбачуваного строку її життєвого циклу з урахуванням фаз транспортування, складання та демонтажу, виведення з експлуатації та утилізації;

2) обираючи найбільш відповідні заходи, виробник або його уповноважений представник повинен керуватися такими правилами у зазначеній нижче послідовності:

недопущення або наскільки це можливо зменшення ризиків (розроблення та вироблення безпечної машини);

застосування всіх необхідних захисних заходів для запобігання виникненню ризиків, які неможливо усунути;

інформування користувачів про залишкові ризики, які можуть виникнути внаслідок недоліків вжитих захисних заходів, зазначення необхідності спеціального навчання та застосування засобів індивідуального захисту;

3) під час розроблення і вироблення машин та під час підготовки інструкцій виробник або його уповноважений представник повинен передбачити не тільки застосування машини за призначенням, але також будь-яке обґрунтовано передбачуване застосування машин не за призначенням.

Машини повинна бути розроблена та вироблена з урахуванням запобігання можливості її неналежного використання, якщо таке використання може спричинити виникнення ризику. Якщо це доцільно, в інструкціях на підставі досвіду необхідно звернути увагу користувача на можливі, але недопустимі способи застосування машин;

4) під час розроблення та вироблення машин необхідно враховувати скрутість і обмеженість рухів оператора внаслідок необхідного або передбаченого застосування засобів індивідуального захисту;

5) машини повинні бути укомплектовані всім спеціалізованим обладнанням і приладдям для безпечного налагодження, технічного обслуговування та експлуатації.

3. Матеріали, які застосовують для вироблення машини, та вироби, які використовують або виготовляють під час її застосування, не повинні становити загрози для безпеки або здоров'я людей.

Зокрема, якщо використовуються рідини, машина повинна бути розроблена і вироблена із забезпеченням процесів заповнення, використання, випорожнення або утилізації.

4. Машини повинні постачатися з придатним для виконання робіт вбудованим освітленням у разі, коли незважаючи на нормальну інтенсивність загального освітлення, його брак може спричинити небезпеку.

Машини повинні бути розроблені і вироблені так, щоб внаслідок освітлення не виникали затінки, здатні завадити роботі, подразнюючі осліплюючи відблиски та небезпечні стробоскопічні ефекти на рухомих частинах.

Місця розташування внутрішніх частин, які потребують часткої перевірки і налагодження, та зони обслуговування повинні мати прийнятне освітлення.

5. Машини або всі їх складові частини повинні бути:

придатними для безпечного маніпулювання і транспортування;

виробленими або упакованими так, щоб їх збергання могло бути безпечним і без пошкоджень.

Під час транспортування машин та/або їх складових частин повинна бути включена можливість несподіваних рухів або небезпек, спричинених втратою стійкості, за умови поводження з машинами та/або їх складовими частинами відповідно до інструкцій.

Якщо вага, розміри, форма машини або її складових частин унеможливають їх переміщення вручну, машина або відповідна її складова частина повинна бути: обладнана спеціальним приладдям для приєднання підйимального механізму; або

такої конструкції, яка дає змогу обладнати машину таким приладдям; або такої форми, що дає змогу легко приєднати звичайне піднімальне приладдя.

Якщо машини або їх складові частини призначені для переміщення вручну, вони повинні бути здатними легко пересуватися або обладнаними приладдям для їх безпечного перенесення та пересування.

Для маніпулювання потенційно небезпечними інструментами та/або частинами машини, навіть невеликої ваги, повинні бути вжиті спеціальні заходи.

6. У передбачуваних умовах застосування дисконфорт, втом, фізичні та психологічні стреси оператора повинні бути знижені до мінімально можливого рівня з огляду на такі принципи ергономіки:

врахування можливих фізичних розмірів оператора, його сили і витривалості; забезпечення достатнього простору для рухів частин тіла оператора;

уникнення встановлення фіксованої продуктивності;

уникнення необхідності спостереження, яке вимагає тривалої зосередженості;

пристосування системи взаємодії «людина — машина» до передбачуваних характеристик операторів.

7. Робоче місце оператора повинне бути розроблено та вироблене так, щоб уникнути будь-яких ризиків, пов'язаних з викидами газів та/або браком кисню.

Якщо машина призначена для застосування в небезпечному середовищі, яке загрожує безпеці і здоров'ю оператора, або машини самі спричиняють створення небезпечного середовища, повинні бути передбачені адекватні засоби для забезпечення створення належних умов праці і захисту від передбачуваних небезпек.

У разі необхідності робоче місце повинне бути споряджено кабіною, придатною для розміщення оператора, яка розроблена, вироблена та/або обладнана для задоволення зазначених в абзацах першому і другому цього пункту вимог. Вихід повинний забезпечувати швидку евакуацію. Крім того, у разі необхідності аварійний вихід повинен бути передбачений в іншому напрямку, ніж напрямок звичайного виходу.

8. У разі необхідності і коли це дозволяють умови праці, робоче місце, якщо воно є невід'ємною частиною машини, повинне передбачати можливість встановлення сидіння.

Якщо робота виконується сидячи і робоче місце є невід'ємною частиною машини, сидіння оператора повинне постачатися разом з машиною.

Сидіння оператора повинне забезпечувати йому стійке положення. Крім того, сидіння і відстань від пристроїв керуванню повинні бути пристосованими до фізичних характеристик оператора.

Якщо машина знає вібрації, сидіння оператора повинне бути розроблене і вироблене таким чином, щоб зменшувати до найнижчого обґрунтовано можливого рівня вібрацію, яка діє на оператора. Кріплення сидіння повинне витримувати усі навантаження, які можуть на нього діяти. Якщо ноги оператора не спираються на підлогу, необхідно передбачити опори для ніг, покриті матеріалом, що запобігає проковзуванню.

Системи керування машинами

9. Системи керування машинами повинні бути розроблені і вироблені таким чином, щоб запобігати виникненню небезпечних ситуацій. Насамперед вони повинні бути розроблені і вироблені таким чином, щоб:

могли витримувати передбачувані робочі навантаження та вплив зовнішніх факторів;

збої в роботі комп'ютерного обладнання або програмного забезпечення не призводили до небезпечних ситуацій;

помилки в логіці системи керування не призводили до небезпечних ситуацій; розумно передбачувані помилки людини (оператора) під час експлуатації не призводили до небезпечних ситуацій.

Особливу увагу необхідно приділити таким моментам:

машини не повинні запускатися неочікувано;

параметри машин не повинні змінюватися неконтрольовано, якщо такі зміни можуть призвести до небезпечних ситуацій;

зупиненню машини ніщо не повинне заважати після подачі команди на зупинку; жодні рухомі частини машини або деталі, утримувані машиною, не повинні випадати або викидатися;

автоматична або ручна зупинка рухомих частин незалежно від їх положення повинна бути безперешкодною;

захисні пристрої повинні постійно зберігати свою повну дієздатність або давати команду на зупинку;

пов'язані з безпекою частини системи керування повинні застосовуватися послідовно щодо всієї змонтованої машини та/або незавершеної машини.

Для безпровідного керування у разі неотримання правильних сигналів керування, зокрема у разі втрати зв'язку, повинна бути активована автоматична зупинка.

10. Пристрої керування машинами повинні бути:

чітко видимі і розпізнавані з використанням, якщо це прийнятно, піктограм; розташовані так, щоб уможливити безпечне, безсумнівне, швидке та однозначне виконання дій;

розроблені так, щоб рух органу керування був узгодженим з відповідною функцією машини;

розташовані за межами небезпечних зон, за винятком, якщо це необхідно, певних органів керування машиною, таких як кнопка «аварійний стоп», підвісний пульт керування;

розташовані так, щоб їх використання не спричиняло додаткових ризиків; розроблені або захищені так, щоб бажаний результат у разі виникнення небезпеки міг бути досягнутим лише через усвідомлену дію;

вироблені так, щоб мати змогу витримувати передбачувані навантаження. Особливу увагу необхідно звернути на засоби аварійної зупинки, які можуть зазнати значних навантажень.

У разі коли пристрій керування машиною розроблено та вироблено для виконання різних операцій, тобто не для якоїсь однієї дії, дія, що підлягає виконанню, повинна бути чітко відображена (продемонстрована) та підлягати підтвердженню, якщо це необхідно.

Органи керування машиною повинні бути встановлені так, щоб їх розташування, робочий хід та протидія були з урахуванням принципів ергономіки сумісні з виконуваними операціями.

11. Машини з метою убезпечення керування ними повинні бути обладнані необхідними пристроями індикації. Оператору повинна бути забезпечена можливість розпізнавання їх з місця керування.

У разі наявності в машині більш як одного місця керування машиною система керування повинна бути розроблена таким чином, щоб користування одним з них запобігало можливості використання інших, за винятком пристроїв керування зупинкою та аварійними зупинками.

З кожного місця керування оператору повинна бути забезпечена можливість переконатися, що у небезпечних зонах відсутня жодна людина, або система керування повинна бути спроектована і вироблена таким чином, щоб запуск був неможливий, якщо хтось перебуває у небезпечній зоні. Якщо це неможливо, система керування повинна бути сконструйована і вироблена таким чином, щоб перед пуском машини подавався звуковий та/або візуальний попереджувальний сигнал. Незахищеним особам повинна бути надана можливість залишити небезпечну зону або запобігти запуску машини.

У разі необхідності повинні бути передбачені засоби для забезпечення керування машиною лише з місць керування, розміщених в одній або більше заздалегідь визначених зонах чи місцях.

Якщо машина має два або більше місць керування, кожне з них повинне бути обладнано усіма необхідними органами керування для того, щоб оператори не заважали один одному або не ставили один одного у небезпечну ситуацію.

12. Пуск машини повинен бути можливим лише після навмисного приведення в дію призначеного для цього пристрою керування.

Зазначена вимога також діє у разі:

повторного запуску машини після зупинення незалежно від причини; суттєвої зміни умов роботи.

Однак повторний запуск машини або зміна умов роботи можуть виконуватися у разі навмисного приведення в дію іншого, ніж призначеного для пуску, пристрою керування, за умови, що це не призводить до виникнення небезпечної ситуації.

Для машин, що працюють в автоматичному режимі, запуск, повторний запуск після зупинення або зміна умов роботи можуть відбуватися без втручання оператора за умови, що це не призводить до виникнення небезпечної ситуації.

Якщо машина має кілька органів керування її пуском, внаслідок чого оператори можуть спричинити небезпеку один для одного, повинні бути встановлені додаткові пристрої керування для запобігання таким ризикам. Якщо для убезпечення необхідно, щоб запуск та/або зупинка виконувалися у певній послідовності, повинні бути встановлені пристрої керування, які забезпечують виконання таких операцій в належній послідовності.

13. Зупинення машини здійснюється пристроями нормальної (звичайної), експлуатаційної або аварійної зупинки, для чого:

1) кожна машина повинна бути обладнана пристроєм керування для безпечного здійснення повної зупинки.

Кожне робоче місце повинно бути обладнане пристроєм керування для зупинки деяких або всіх функцій машини залежно від виду існуючої небезпеки таким чином, щоб машина стала безпечною.

Керування зупинкою машини повинне мати пріоритет перед керуванням пуску. Як тільки машина або її небезпечна функція зупинені, енергопостачання відповідних приводів повинне бути відключено;

2) якщо з експлуатаційних міркувань необхідно, щоб керування зупинкою не спричиняло відключення постачання енергії до приводу, умови зупинення повинні контролюватися і підтримуватися;

3) кожна машина повинна бути обладнана одним або кількома пристроями аварійної зупинки, здатними запобігти наявній або ймовірній небезпеці. Виняток становлять:

машини, в яких пристрій аварійної зупинки не зменшує ризик тому, що не зменшує часу зупинення, або не дає змогу вжити відповідних заходів до запобігання цьому ризику;

переносні ручні машини та/або керовані вручну машини.

Пристрій аварійної зупинки повинен:

мати чітко розпізнавані, ясно видимі та швидкодоступні органи керування;

ОРІЄНТИР № 6

зупиняти небезпечний процес якнайшвидше, без створення додаткових ризиків;

запускати певні запобіжні рухи або дозволяти їх запуск, якщо це необхідно. Після припинення безпосередньої дії на органи керування пристроєм аварійної зупинки і подачі команди на зупинку, ця команда повинна підтримуватися органом керування пристроєм аварійної зупинки через його фіксацію до скасування команди спеціальною дією. Повинне унеможливлуватися включення пристрою аварійної зупинки без подачі команди на зупинку. Вивільнення (розфіксування) органом керування пристроєм аварійної зупинки повинне бути можливим тільки за умови цілеспрямованої дії та не повинне відновлювати роботу машини, а тільки давати можливість такого відновлення.

Функція аварійної зупинки повинна бути доступною та перебувати в робочому стані протягом усього часу незалежно від режиму роботи.

Пристрої аварійної зупинки повинні доповнювати інші запобіжні заходи, але не замінювати їх;

4) комплекси машин (машини або їх складові частини, призначені для сумісної роботи) повинні бути розроблені і вироблені так, щоб пристрої керування зупинкою, у тому числі аварійною, зупиняли не тільки саму машину, але і усе пов’язане з нею обладнання, якщо продовження його роботи може становити небезпеку.

14. Обраний режим керування або роботи повинен мати пріоритет перед усіма іншими режимами керування або роботи, за винятком аварійної зупинки.

Якщо машина розроблена і вироблена так, що допускає застосування у кількох режимах керування або роботи, які вимагають різних захисних заходів та/або виробничих циклів, вона повинна бути обладнана селектором режимів, який повинен фіксуватися у кожному положенні. Кожне положення селектора повинне бути чітко розпізнаване і відповідати одному з режимів керування або роботи.

Селектор може бути замінено іншим способом вибору режиму керування або роботи, який обмежує виконання певних функцій машини для певних категорій операторів.

Якщо під час виконання певних операцій необхідно, щоб машина працювала із зміщеними та/або усунутими огорожами та виМКненими захисними пристроями, селектор режимів керування або роботи повинен водночас:

вимикати усі інші режими керування або роботи;

дозволяти виконання небезпечних функцій тільки за умови постійної дії на пристрій керування;

дозволяти виконання небезпечних функцій тільки за умови зменшеного ризику та запобігання небезпекам від пов’язаних наслідків;

запобігати виконанню будь-яких небезпечних функцій внаслідок навмисної або ненавмисної дії на датчики машини.

Якщо зазначені чотири умови не можуть бути виконані одночасно, селектор режиму керування або роботи повинен активувати інші захисні засоби, розроблені і вироблені для забезпечення зони втручання оператора.

Додатково оператор повинен мати змогу керувати роботою частин, з якими він працює, з пульта керування.

15. Перерва, поновлення після перерви або будь-якого виду коливання енергоживлення машини не повинні призводити до небезпечних ситуацій.

Особливу увагу необхідно приділяти таким моментам:

машина не повинна запускатися неочікувано;

параметри машини не повинні неконтрольовано змінюватися, якщо такі зміни можуть призвести до виникнення небезпечної ситуації;

не повинно виникати перешкод для зупинення машини, якщо команда на зупинку вже подана;

жодна рухома частина машини або предмет, який вона утримує, не повинні випадати або викидатися;

автоматичне або ручне зупинення будь-яких рухомих частин машини повинне виконуватися безперешкодно;

захисні пристрої повинні у повному обсязі зберігати робочий стан або давати команду на зупинку.

Захист від механічних небезпек

16. Машини і їх компоненти та з’єднання повинні достатньо мірою бути стійкими для уникнення перекидання, падіння або некерованих рухів під час транспортування, складання, демонтажу та будь-яких інших дій, пов’язаних з машиною.

Якщо форма самої машини чи її призначене встановлення не забезпечують достатньої стійкості, необхідно передбачити відповідні кріпильні засоби та зазначити про це в інструкції.

17. Всі складові частини машини та їх механічні з’єднання повинні бути здатні витримувати навантаження, яким вони піддаються під час застосування.

Довговічність застосованих матеріалів повинна відповідати характеристикам робочого середовища, передбаченого виробником або його уповноваженим представником, особливо стосовно явищ втоми, старіння, корозії та абразивного зношування.

В інструкції з експлуатації машини зазначаються необхідні для її безпечної експлуатації види перевірок і обслуговування та періодичність їх проведення. У разі потреби слід зазначити швидкозношувані складові частини та компоненти машини і критерії їх заміни.

Якщо, незважаючи на вжиті заходи, залишається ризик розриву або руйнування компонентів машин, вони повинні бути змонтовані, розташовані та/або захищені таким чином, щоб у разі руйнування їх фрагменти і уламки не розкидалися, запобігаючи таким чином небезпечній ситуації.

Як жорсткі, так і гнучкі трубопроводи для рідин, особливо ті, що працюють під тиском, повинні витримувати передбачувані внутрішні і зовнішні навантаження та бути надійно закріпленими та/або захищеними для забезпечення запобігання ризику внаслідок розриву.

Якщо оброблюваний матеріал подається до інструмента машини автоматично, з метою запобігання ризику для людей повинні бути виконані такі умови:

перед контактом зготовки з інструментом, останній повинен бути у своєму нормальному робочому стані;

під час початку роботи інструмента та/або у разі його зупинення (навмисного чи випадкового) рухи подані та цього інструмента машини повинні бути скоординованими.

18. Для запобігання небезпекам від випадання або викидання предметів із машини повинні бути вжиті застережні заходи.

19. Доступні частини машини, наскільки це дозволяє їх призначення, не повинні мати гострих кромок, гострих кутів та шорсткуватих поверхонь, здатних спричинити травмування.

20. Якщо машина призначена для виконання кількох різних операцій з ручним переміщенням оброблюваного матеріалу між операціями (комбінована машина), така машина повинна бути розроблена та вироблена так, щоб робити можливим застосування кожного елемента окремо від інших елементів, що створюють ризик для незахисних осіб.

Для цього повинні бути передбачені незалежні пуск та зупинка будь-якої з захищених частин комбінованої машини.

21. Якщо машина призначена для виконання операцій за різними робочими режимами, така машина повинна бути розроблена та вироблена так, щоб вибір і налагодження зазначених режимів могли здійснюватися безпечно та надійно.

22. Рухоми частини машини повинні бути розроблені та вироблені з недопущенням виникнення контакту, який може призвести до нещасного випадку або, якщо ризик залишається, повинні бути встановлені огорожі чи захисні пристрої.

Для запобігання випадковому блокуванню працюючих рухомих частин машини повинні бути вжиті всі необхідні заходи. Якщо, незважаючи на вжиті заходи, таке блокування може статися, необхідно у разі потреби передбачити спеціальні захисні пристрої та інструменти, які забезпечать можливість безпечно розблокування машини.

Інструкції та у разі можливості позначення на машинах повинні визначати такі спеціальні захисні пристрої і правила їх використання.

23. Огорожі або захисні пристрої, які розроблені для захисту від ризиків, спричинених рухомими частинами машини, повинні обиратися залежно від типу ризику. Для полегшення вибору необхідно застосовувати такі настанови:

1) огорожі, розроблені для захисту людей від небезпек, спричинених рухомими частинами трансмісії, повинні бути:

стаціонарними огорожами відповідно до підпункту 1 пункту 26 цих вимог або блокувальними рухомими огорожами відповідно до підпункту 2 пункту 26 цих вимог.

Блокувальні рухомі огорожі слід застосовувати, якщо передбачається частий доступ до рухомих частин трансмісії;

2) огорожі або захисні пристрої, розроблені для захисту людей від небезпек, пов’язаних з рухомими частинами машини, безпосередньо задіяними у робочому процесі, повинні бути:

стаціонарними огорожами відповідно до підпункту 1 пункту 26 цих вимог або блокувальними рухомими огорожами відповідно до підпункту 2 пункту 26 цих вимог, або захисними пристроями згідно з пунктом 27 цих вимог, або комбінацією наведених вище засобів.

Проте, якщо певні рухомі частини машини, які безпосередньо задіяні в робочому процесі, неможливо зробити повністю недоступними під час роботи, оскільки операції потребують втручання оператора, такі частини повинні бути оснащені: стаціонарними огорожами або блокувальними рухомими огорожами, які запобігають доступу до тих компонентів рухомих частин, які не використовуються у робочому процесі;

регульованими огорожами відповідно до підпункту 3 пункту 26 цих вимог, які обмежують доступ до тих компонентів рухомих частин, які потребують доступу.

24. Якщо частину машини зупинено, будь-яке відхилення від стану зупинки за будь-яких обставин інших, ніж дія пристрою керування машиною (неконтрольований рух), повинне бути відвернене або бути таким, щоб не створювати небезпек.

25. Огорожі та захисні пристрої повинні відповідати таким загальним вимогам:

мати міцну конструкцію;

бути надійно закріпленими на місці;

не створювати додаткових небезпек;

не допускати можливості їх легкого обминання чи виведення з ладу;

бути розміщені на відповідній відстані від небезпечної зони;

чинити мінімальні перешкоди нагляду за виробничим процесом;

давати змогу виконувати основні роботи щодо встановлення та/або заміни інструментів та технічного обслуговування, обмежуючи доступ виключно до зони, де повинна бути виконана робота, та, якщо це можливо, без демонтажу огорожі або приведення до неробочого стану захисного пристрою.

Крім того, огорожі повинні, там де це можливо, захищати від викидання або випадання матеріалів або предметів та від викидів, утворюваних машиною.

26. Додатково огорожі повинні задовольняти спеціальним вимогам, а саме:

1) стаціонарні огорожі повинні:

закріплюватися пристроями, що можуть відкриватися або зніматися лише із застосуванням інструментів;

по можливості бути нездатними утримувати рівновагу без пристроїв їх кріплення;

пристрої їх кріплення повинні залишатися закріпленими на огорожі або машині, якщо огорожу знято;

2) блокувальні рухомі огорожі повинні:

наскільки це можливо, залишатися прикріпленими до машини після їх відчинення;

бути розробленими та виробленими так, щоб їх можна було встановити тільки шляхом навмисної дії.

Блокувальні рухомі огорожі повинні бути з’єднані з блокувальним пристроєм так, щоб:

запобігати запуску небезпечних функцій машини, поки вони не переведені в стан «зачинено»;

подавати команди на зупинку кожного разу, коли вони виводяться із стану «зачинено».

Якщо у оператора є можливість досягнути небезпечної зони до зникнення ризику, спричиненого небезпечними функціями машини, рухомі огорожі на додаток до блокувального пристрою повинні бути з’єднані з пристроєм запирання огорожі, який:

унеможливорює запуск небезпечних функцій машини, поки огорожа не буде зачиненою і заблокованою;

утримує огорожу зачиненою і заблокованою до припинення ризику травмування через небезпечні функції машини.

Блокувальні рухомі огорожі повинні бути розроблені таким чином, щоб відсутність або несправність одного з компонентів таких огорож запобігала запуску або призводила до зупинки небезпечних функцій машини;

3) регульовані огорожі для обмеження доступу до необхідних для роботи зон з рухомими частинами машини повинні:

мати автоматичне чи ручне регулювання залежно від типу виконуваних робіт;

надавати можливість легкого регулювання без застосування інструмента.

27. Захисні пристрої повинні бути розроблені і вбудовані до системи керування машиною так, щоб:

рухоми частини машини не могли розпочинати рух, якщо вони перебувають у межах досяжності оператора;

люди не могли торкатися рухомих частин машини, поки частини рухаються; та відсутність або несправність одного з компонентів захисного пристрою запобігала запуску або призводила до зупинки рухомих частин машини.

Захисні пристрої повинні регулюватися виключно шляхом навмисної дії.

Ризики від інших небезпек

28. Якщо машина має електричне живлення, вона повинна розроблятися, вироблятися та бути обладнана таким чином, щоб усі небезпеки електричного походження були або могли бути відвернені.

До машин повинні застосовуватися вимоги щодо безпечності, встановлені Технічним регламентом низьковольтного електричного обладнання, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 29 жовтня 2009 р. № 1149 (Офіційний вісник України, 2009 р., № 83, ст. 2822). Проте зобов’язання щодо оцінки відповідності і введення в обіг та/або в експлуатацію машин стосовно електричних небезпек регулюються виключно Технічним регламентом безпеки машин.

29. Машини повинні бути розроблені та вироблені із запобіганням або обмеженням накопичення потенційно небезпечних електростатичних зарядів та/або бути обладнані системою їх розрядження.

30. Машини, які приводяться в дію від неелектричного джерела енергії, повинні бути розроблені, вироблені та обладнані для уникнення будь-яких потенційних ризиків, пов’язаних з такими джерелами енергії.

31. Помилки, які можуть бути зроблені під час з’єднання або від’єднання певних частин машини і які можуть стати джерелом ризику, повинні унеможливлуватися конструкцією та виробленням таких частин або, якщо це виконати неможливо, шляхом нанесення попереджувальної інформації на самі частини та/або їх корпуси.

Якщо для уникнення ризику від рухомих частин машини повинен бути відомий напрямок їх руху, він повинен позначатися на таких рухомих частинах та/або їх корпусах.

У разі необхідності в інструкціях повинна надаватися додаткова інформація про зазначені ризики.

Якщо помилково з’єднання може бути джерелом ризику, неправильно виконання з’єднання повинно унеможливлуватися конструкцією або, якщо це виконати неможливо, шляхом нанесення попереджувальної інформації на елементи для з’єднання та у разі необхідності на засоби з’єднання.

32. Повинні бути вжиті заходи для усунення будь-якого ризику ушкодження від контакту чи близькості до частин машини або речовин з високою або дуже низькою температурою, а також передбачені необхідні заходи щодо уникнення або запобігання ризику від викиду гарячих чи занадто холодних речовин.

33. Машини повинні бути розроблені та вироблені таким чином, щоб уникати будь-якого ризику загоряння чи надмірного нагрівання, обумовленого самими машинами або газами, рідинами, пилом, випаровуваннями чи іншими речовинами, які виробляються або використовуються машинами.

34. Машини повинні бути розроблені та вироблені таким чином, щоб уникати будь-якого ризику вибуху, обумовленого самими машинами або газами, рідинами, пилом, випаровуваннями чи іншими речовинами, які виробляються або використовуються машинами.

Стосовно ризику вибуху внаслідок експлуатації машин у потенційно вибухонебезпечному середовищі вони повинні відповідати іншим відповідним технічним регламентам.

35. Машини повинні бути розроблені та вироблені таким чином, щоб ризики від створюваного ними акустичного шуму зменшувалися до найнижчого рівня з урахуванням рівня технічного прогресу та існуючих засобів зниження шуму, зокрема в місці його виникнення.

Рівень створюваного шуму може бути оцінений на підставі порівняльних даних створюваного шуму для аналогічних машин.

36. Машини повинні бути розроблені та вироблені таким чином, щоб ризики внаслідок створюваних машинами вібрацій зменшувалися до найнижчого рівня з урахуванням рівня технічного прогресу та існуючих засобів зменшення вібрації, зокрема в місці її виникнення.

Рівень створюваної вібрації може бути оцінений на підставі порівняльних даних створюваної вібрації для аналогічних машин.

37. Небажане випромінювання від машин повинне бути виключено або знижено до рівня, який не завдає шкідливого впливу на людей.

Усе робоче іонізуюче випромінювання повинне бути обмежено до найнижчого рівня, достатнього для належного виконання визначених функцій машини під час налагодження, роботи та чищення. Якщо ризик існує, повинні бути вжиті необхідні захисні заходи.

Усе робоче неіонізуюче випромінювання під час налагоджування, роботи та чищення необхідно обмежити до рівнів, які не завдають шкідливого впливу на людей.

38. Машини повинні бути розроблені та вироблені таким чином, щоб зовнішнє випромінювання не заважало їх роботі.

39. Якщо в машинах застосовується лазерне обладнання, воно повинне бути розроблене та вироблене з унеможливленням будь-якого випадкового випромінювання і захищене так, щоб пряме, відбите або розсіяне та вторинне випромінювання не створювало загрози здоров’ю людей. Оптичні пристрої для догляду або регулювання лазерного обладнання машини не повинні викликати ризику для здоров’я від впливу лазерних променів.

40. Машини повинні бути розроблені та вироблені таким чином, щоб можна було уникнути ризику вдихання, проковтування, контакту із шкірою, очима, слизовими оболонками та проникнення через шкіру небезпечних матеріалів і речовин, які виробляються цими машинами.

Якщо такі ризики не можуть бути усунені, машини повинні бути обладнані так, щоб небезпечні матеріали і речовини можна було зібрати до контейнерів, виділити, осадити шляхом змивання водою, відфільтрувати або обробити іншим придатним методом.

Якщо машини під час нормальної роботи повністю не закриті, пристрої для збирання та/або видалення речовин повинні бути розташовані так, щоб діяти найбільш ефективно.

41. Машини повинні бути розроблені, вироблені або обладнані засобами щодо запобігання замиканню людей усередині машини або, якщо це виконати неможливо, засобами виклику допомоги.

42. Частини машин, де особи можуть пересуватися або стояти, повинні бути розроблені та вироблені таким чином, що запобігали можливості проковзування, спотикання або падіння на цих частинах або з них.

У разі необхідності такі частини машин повинні бути обладнані поручнями, що встановлені для користувачів та забезпечують їм можливість утримувати свою рівновагу.

43. Машини, що потребують захисту від впливу блискавок під час експлуатації, повинні бути обладнані системою для відведення отриманого електричного заряду в землю.

Технічне обслуговування машин

44. Місця регулювання та технічного обслуговування машин повинні бути розташовані за межами небезпечних зон. Вони повинні надавати можливість виконання робіт з регулювання, технічного обслуговування, ремонту, очищення та сервісних операцій при зупиненій машині.

Якщо одна або більше із зазначених в абзаці першому цього пункту умов не можуть бути реалізовані з технічних причин, повинні бути вжиті заходи, щоб ці роботи виконувалися безпечно згідно з пунктом 14 цих вимог.

Для автоматичних та у разі потреби інших типів машин виробник повинен передбачити засоби приєднання для підключення приладу функціональної діагностики.

Повинне бути забезпечено легке і безпечне демонтування та заміна частин автоматичних машин, які підлягають частій заміні. Доступ до таких частин повинен давати змогу проводити ці операції необхідними технічними засобами згідно з розробленою робочою методикою.

45. Машини повинні бути розроблені та вироблені таким чином, щоб був передбачений безпечний доступ до всіх зон, де може мати місце процес налагодження під час роботи, регулювання та технічного обслуговування.

46. Машини повинні бути обладнані засобами від’єднання їх від усіх джерел енергії. Такі засоби від’єднання повинні бути чітко позначені. Вони повинні бути здатні до блокування, якщо відновлення приєднання може створити загрозу для людей. Необхідно також передбачити можливість блокування зазначених засобів у разі, коли оператор з будь-якого місця, до якого він має доступ, не може переконатися, що джерело енергії ще від’єднано.

Якщо машини придатні для підключення до електромережі за допомогою штепсельної вилки, то від’єднання вилки є достатнім за умови, що оператор може переконатися з будь-якого місця, до якого він має доступ, що вилка від’єднана.

Після від’єднання живлення будь-яка залишкова або накопичена в електричних колах машини енергія повинна мати можливість розсіювання без створення ризику для людей.

Як виняток до зазначених в абзаці першому цього пункту вимог, певні кола енергоживлення можуть залишатися приєднаними до своїх джерел живлення, наприклад, з метою утримання частин, захисту інформації, внутрішнього освітлення тощо. У такому разі повинні бути вжиті спеціальні заходи до забезпечення оператора.

47. Машини повинні бути розроблені, вироблені та обладнані таким чином, щоб необхідність втручання оператора була обмежена.

Якщо втручання оператора уникнути неможливо, виконання таких робіт повинне бути легким і безпечним.

48. Машини повинні бути сконструйовані та вироблені таким чином, щоб очищення внутрішніх частин, які містять небезпечні речовини або препарати, було можливе без проникнення усередину машин. Будь-яке необхідне розблокування також повинне бути можливе ззовні машини.

Якщо проникнення в машину уникнути неможливо, вона повинна бути розроблена та вироблена таким чином, щоб проводити очищення можна було безпечно.

Інформація

49. Інформація чи застереження на машинах повинні надаватися переважно у формі символів і піктограм, що легко сприймаються. Будь-яка письмова або усна інформація чи застереження повинні бути складені українською мовою.

50. Інформація, необхідна для керування машиною, повинна бути викладена однозначно і бути легко зрозумілою.

Інформація не повинна бути надмірною, щоб не переобтяжувати оператора.

Інформаційний пристрій (візуальний дисплей або інший інтерактивний пристрій) як засіб зв’язку між оператором і машиною повинен бути легко зрозумілим і простим для використання.

51. Якщо збій у роботі машини, що не перебуває під наглядом, може загрожувати безпеці та здоров’ю людей, машина повинна бути обладнана пристроями попередження про небезпеку, зокрема пристроями світлової або звукової сигналізації.

Якщо машини обладнані пристроями попередження про небезпеку, їх сигнали повинні бути однозначними та легко сприйматися. Оператору повинна бути забезпечена можливість постійного контролю за роботою таких пристроїв.

Кольори та сигнали безпеки, що використовуються на робочих місцях машин, повинні відповідати вимогам Технічного регламенту знаків безпеки і захисту здоров’я працівників, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 листопада 2009 р. № 1262 (Офіційний вісник України, 2009 р., № 92, ст. 3118).

52. Якщо, незважаючи на всі вжиті заходи до забезпечення безпеки, передбачені під час проектування, а також запобіжні та додаткові захисні заходи ризики залишаються, повинні бути передбачені необхідні засоби застереження, зокрема пристрої попередження про небезпеку.

53. Усі машини повинні мати видиме, розбірливе та незмивне маркування, яке містить такі мінімальні дані:

найменування та місцезнаходження виробника та в разі необхідності його уповноваженого представника;

маркування національним знаком відповідності згідно з пунктом 23 Технічного регламенту безпеки машин;

позначення серії або типу;

серійний номер (за наявності);

рік вироблення, тобто рік, у якому виробничий процес завершено.

Заборонено під час маркування національним знаком відповідності зазначати попередню або наступну дату.

Крім того, якщо машина розроблена для застосування у потенційно вибухонебезпечному середовищі, на ній повинні бути нанесені відповідні маркування.

На машині також повинна бути нанесена повна інформація про її тип, суттєва для безпечно застосування машини. Така інформація наведена у пункті 49 цих вимог.

Якщо під час експлуатації машини її частину необхідно переміщувати за допомогою підіймального обладнання, дані про масу та місце стропування цієї частини повинні бути позначені чітко, незмивно та бути легко зрозумілими.

ОРІЄНТИР № 6

інструкції з експлуатації повинні бути розроблені українською мовою. Слова «оригінал інструкції» повинні зазначатися тільки в мовній версії, яка завірена виробником або його уповноваженим представником;

якщо не існує оригіналу інструкції, складеної українською мовою, її переклад на українську мову повинен надати виробник або його уповноважений представник, або постачальник машини в Україні. Переклад інструкції повинен мати напис «Переклад інструкції з оригіналу»;

зміст інструкції повинен охоплювати не лише призначене застосування машини, але також враховувати будь-яке обґрунтоване передбачуване застосування машин не за призначенням;

якщо передбачено, що машина може використовуватися непрофесійними операторами, формулювання і викладення інструкції з експлуатації повинне враховувати рівень загальної освіти і практичного досвіду, який можна обґрунтовано припускати стосовно таких користувачів.

56. Інструкція, що супроводжує машину, повинна містити у разі потреби найіменні таку інформацію:

повне найменування і місцезнаходження виробника або його уповноваженого представника;

позначення серії або типу машини таке ж саме, як і нанесене відповідно до пункту 53 цих вимог на самій машині, крім серійного номера;

декларацію про відповідність або документ, в якому викладено її зміст, із зазначенням характеристик машини; наявність серійного номера машини і підпису в цій декларації неюбов'язкова;

загальний опис машини;

креслення, схеми, описи і пояснення, необхідні для експлуатації, обслуговування та ремонту машини і для перевіряння правильності її функціонування;

опис робочого (робочих) місця (місць) оператора;

опис застосування машини за призначенням;

попередження щодо неприпустимих видів використання машини, що, як свідчить досвід, можуть мати місце;

правила складання, встановлення та приєднання, в тому числі креслення, схеми та засоби приєднання і опис шасі або устаткування, на яких машина повинна монтуватися;

вказівки щодо встановлення та складання для зменшення шуму або вібрації; порядок введення в експлуатацію та порядок експлуатації машини і, якщо це необхідно, настанову щодо навчання операторів;

опис залишкових ризиків, які існують, незважаючи на заходи щодо забезпечення безпеки, передбачені під час проектування, а також захисні та додаткові запобіжні заходи;

опис заходів безпеки, які повинні бути вжиті користувачем, у тому числі необхідність застосування засобів індивідуального захисту;

основні характеристики інструментів, які можуть бути встановлені на машині; умови, за яких машина зберігає стійкість під час експлуатації, транспортування, збирання, демонтування в разі виведення з експлуатації, під час випробувань та передбачуваних відмов;

правила забезпечення операцій транспортування, маніпулювання та зберігання, які повинні враховувати масу машини та її частин, що звичайно транспортуються окремо;

опис дій, які слід виконувати у разі настання нещасних випадків або аварій;

опис дій, які треба застосувати для безпечного розблокування машини в разі, коли спрацював блокувальний пристрій;

опис операцій регулювання та технічного обслуговування, які слід виконувати користувачеві, та заходи профілактичного технічного обслуговування, яких необхідно дотримуватися;

правила безпечного регулювання і обслуговування, у тому числі запобіжні заходи, яких слід вживати під час виконання цих операцій;

специфікації запасних частин, які застосовуються, якщо вони мають вплив на здоров'я та безпеку операторів;

у разі, коли машина може бути джерелом неіонізуючого випромінювання, яке може завдати шкоди людям, зокрема з імплантованими активними або неактивними медичними приладами, інформацію про випромінювання, яке діє на оператора та інших людей у зоні впливу;

про поширення шуму у повітрі, а саме:

— значення еквівалентного А-зваженого рівня звукового тиску поширюваного шуму на робочому місці, якщо він перевищує 70 дБ(А); у разі, коли воно не перевищує 70 дБ(А), це повинне бути зазначене;

— пікове значення С-зваженого миттєвого рівня звукового тиску на робочому місці, якщо він перевищує 63 Па (130 дБ відносно 20 мкПа);

— значення А-зваженого рівня звукової потужності шуму машини, якщо А-зважений рівень звукового тиску на робочому місці перевищує 80 дБ(А).

Зазначені показники можуть бути як вимірні конкретно для машин, про які йдеться, так і встановлені на підставі вимірювань для типових машин, технічно порівняних з машинами, які заплановано до виробництва.

Для великогабаритних машин замість А-зваженого рівня потужності звуку можна зазначати А-зважений рівень звукового тиску на конкретно визначених місцях навколо машини.

Якщо національні стандарти, зазначені у пункті 11 Технічного регламенту безпеки машин, не застосовуються, рівень звуку необхідно вимірювати із застосуванням методів, найбільш придатних для машини. Для наведених величин поширюваного звуку повинна зазначатися невизначеність цих показників. Повинні описуватися робочі умови під час вимірювань і методи вимірювання.

Якщо робоче місце (місця) не визначено або не може бути визначено, А-зважений рівень звукового тиску необхідно вимірювати на відстані 1 метра від верхньої машини та висоті 1,6 метра від підлоги або доступної площадки. Повинен бути зазначений максимальний рівень звукового тиску та місця його вимірювання.

Якщо інші технічні регламенти містять вимоги, які не зазначені в абзацах двадцять четвертому — тридцять першому цього пункту, щодо вимірювання рівня звукового тиску або рівня потужності звуку, повинні застосовуватися вимоги таких регламентів, а відповідні вимоги цього пункту не використовуються.

57. Рекламно-комерційна література не повинна суперечити інструкціям стосовно охорони здоров'я і безпеки. Рекламно-комерційна література, у якій наведені робочі характеристики машини, повинна містити таку ж саму інформацію про емісії, як і інструкції з експлуатації.

Додаток 2 до Технічного регламенту

ДОДАТКОВІ ОСНОВНІ ВИМОГИ

щодо безпеки та охорони здоров'я, які повинні бути виконані під час розроблення та вироблення певних типів машин

1. Ці вимоги, а також вимоги, наведені у пунктах 21 і 22 Технічного регламенту безпеки машин та у додатку 1 до зазначеного Технічного регламенту, поширюються на машини, призначені для підготовки та переробки харчових, косметичних або фармацевтичних продуктів, ручні та/або керовані вручну машини, переносні кріпильні і ударні машини, машини для оброблення деревини і матеріалів з подібними фізичними характеристиками.

Машини, призначені для підготовки та переробки харчових, косметичних або фармацевтичних продуктів

2. Машини, призначені для підготовки та переробки харчових, косметичних або фармацевтичних продуктів, повинні бути розроблені та вироблені із запобіганням будь-якому ризику виникнення інфекції, захворювання або можливості зараження. При цьому необхідно дотримуватися таких вимог:

1) матеріали, які контактують або можуть контактувати з харчовими, косметичними або фармацевтичними продуктами, повинні задовольняти вимогам, зазначеним у відповідних технічних регламентах. Машини повинні бути розроблені та вироблені таким чином, щоб надавати можливість їх очищення після кожного використання. Якщо такої можливості немає, застосовуються частини, що використовуються одноразово;

2) частини обладнання, що контактують з харчовими, косметичними або фармацевтичними продуктами, не повинні вступати в реакції, виділяти або абсорбувати речовини такою мірою, щоб це могло вплинути на безпечність таких продуктів;

3) усі поверхні, що контактують з харчовими, косметичними або фармацевтичними продуктами, інші, ніж поверхні частин, що використовуються одноразово, повинні:

бути гладкими, не мати складок або щілин, де могли б накопичуватися органічні речовини, те саме стосується їх з'єднань;

бути розробленими та виробленими так, щоб зменшити наявність виступів, кутів і западин у вузлах до мінімуму;

легко чиститися і дезінфікуватися у разі потреби після зняття частин, що легко демонтуються; внутрішні поверхні повинні мати закруглення з радіусом, достатнім для забезпечення чищення;

4) рідини, газу та аерозолі, які виділяються з харчових, косметичних та фармацевтичних продуктів, так само, як і рідини для очищення, дезінфекції та миття, повинні без перешкод видалятися з машини (у разі можливості шляхом «чищення на місці»);

5) машини повинні бути розроблені та вироблені із запобіганням ризику попадання в них речовин та живих організмів, зокрема комах, або накопичення органічних речовин у зонах, які не можуть бути очищені;

6) машини повинні бути розроблені та вироблені так, щоб допоміжні речовини, небезпечні для здоров'я, зокрема мастильні речовини, не мали змоги контактувати з харчовими, косметичними або фармацевтичними продуктами. Якщо необхідно, машини повинні бути розроблені та вироблені так, щоб виконання таких вимог могло контролюватися.

3. В інструкціях до машин, що використовуються для харчової промисловості і для косметичних та фармацевтичних продуктів, повинні бути зазначені рекомендовані продукти і методи чищення, дезінфекції та миття не тільки легко доступних зон, але також зон, доступ до яких є неможливим або недоцільним.

Переносні ручні та/або керовані вручну машини

4. Переносні ручні та/або керовані вручну машини всіх типів повинні відповідати таким вимогам:

відповідно до типу машини мати опорну поверхню задовільних розмірів та достатню кількість рукояток і опор відповідної величини, розташованих так, щоб забезпечувати стійкість машини за робочих умов, визначених виробником;

якщо відпускання рукоятки недопустимо згідно з вимогами безпеки, керування пуском та зупинкою повинне бути сконструйоване так, щоб давати змогу оператору здійснювати його, не відпускаючи рукоятки, за винятком, коли це технічно неможливо або за наявності незалежного керування;

унеможливлувати ризики, пов'язані з випадковим запуском та/або продовженням роботи після відпуснення рукоятки оператором. Якщо це технічно неможливо, повинні бути застосовані адекватні заходи;

уможливлувати візуальний контроль небезпечної зони і зони взаємодії інструмента з оброблюваним матеріалом.

Рукоятки переносних ручних машин повинні бути розроблені і вироблені так, щоб їх рух для запуску і зупинки машини був спрямований вперед.

5. Інструкції до переносних та керованих вручну машин всіх типів повинні містити інформацію про вібрацію від таких машин, а саме:

числове значення зваженого середньоквадратичного прискорення, що діє на рукоятках, якщо воно перевищує 2,5 метра на секунду в квадраті; у разі, коли воно не перевищує 2,5 метра на секунду в квадраті, — це повинне бути зазначено; невизначеність вимірювання.

Такі числові значення можуть бути як вимірні конкретно для машин, про які йдеться, так і встановлені на підставі вимірювань для типових машин, технічні характеристики яких порівнювані з характеристиками машин, які плануються до виробництва.

Якщо національні стандарти, зазначені у пункті 11 Технічного регламенту безпеки машин, не застосовуються, числові значення вібрації слід вимірювати за допомогою найбільш придатних для таких машин методів.

Повинні бути зазначені робочі умови проведення вимірювань і методи вимірювань або послання на застосований національний стандарт з числа зазначених у пункті 11 Технічного регламенту безпеки машин.

6. Переносні кріпильні та інші машини ударної дії додатково повинні відповідати таким вимогам:

передавання енергії на ударний елемент здійснюється через проміжний елемент, який не залишає пристрій;

пристрій, що дає змогу зробити удар, не допускає удару до встановлення машини в правильне положення з належним тиском на оброблювальний матеріал;

попереджається ненавмисний запуск машини;

здійснення удару у разі необхідності відбувається після виконання встановленої послідовності дій на пристрій дозволу і на пристрій керування;

попереджається випадковий пуск під час маніпулювань з машиною або у разі удару;

операції з навантаження і розвантаження виконуються у легкій і безпечній спосіб.

У разі потреби повинна бути забезпечена можливість оснащення машини огорожею для захисту від викидів уламків оброблювального матеріалу, а виробник машини повинен постачати відповідну огорожу.

7. Інструкції до переносних кріпильних та інших машин ударної дії додатково повинні містити інформацію про:

допоміжні пристрої і змінне обладнання, що може використовуватися з машиною;

придатні кріпильні або інші захисні елементи, що використовуються з машиною;

придатні для використання обойми (у разі потреби).

Машини, призначені для оброблення деревини або матеріалів, за фізичними та технологічними властивостями подібними до деревини

8. Машини, призначені для оброблення деревини або матеріалів, за фізичними та технологічними властивостями подібними до деревини, повинні відповідати таким вимогам:

1) машини повинні бути розроблені, вироблені або обладнані таким чином, щоб встановлення оброблювального матеріалу та його спрямування були безпечними. Якщо заготовка на робочому столі утримується вручну, робочий стіл під час роботи повинен мати достатню стійкість та не утруднювати рух оброблювального матеріалу;

2) якщо машина застосовується в умовах, за яких існує ризик викиду оброблювального матеріалу або його частин, вона повинна бути розроблена, вироблена або обладнана з унеможливленням таких викидів, або, якщо останнє неможливе, забезпечити, щоб такі викиди не створювали загрози для оператора та/або незахищених осіб;

3) машини повинні бути обладнані автоматичним гальмом, здатним достатньо швидко зупинити інструмент, якщо існує небезпека контакту особи з інструментом під час вибігу останнього;

4) якщо інструмент встановлено в неповністю автоматизовану машину, така машина повинна бути розроблена та вироблена з унеможливленням або зменшенням ризику настання нещасного випадку.

Машини, призначені для застосування пестицидів і агрохімікатів

9. Виробник машин, призначених для застосування пестицидів і агрохімікатів, або його уповноважений представник повинен забезпечити проведення оцінки ризиків ненавмисного впливу пестицидів і агрохімікатів на навколишнє природне середовище згідно з порядком оцінки ризиків та зниження ризиків, встановленим у пункті 21 Технічного регламенту безпеки машин.

Машини, призначені для застосування пестицидів і агрохімікатів, повинні бути розроблені та вироблені з урахуванням результатів оцінки ризиків, зазначених в абзаці першому цього пункту, так, щоб вони забезпечували функціонування, регулювання та обслуговування без ненавмисного впливу пестицидів та агрохімікатів на навколишнє природне середовище.

Витікання пестицидів і агрохімікатів не допускається.

10. Повинна бути передбачена можливість легкого та безпомилкового керування, контролю та негайної зупинки застосування пестицидів і агрохімікатів з робочих місць.

11. Машини, призначені для застосування пестицидів і агрохімікатів, повинні бути розроблені та вироблені таким чином, щоб їх можна було легко заповнити необхідною кількістю пестицидів і агрохімікатів і забезпечувалося легке і повне спорожнення, запобігаючи витіканню пестицидів і агрохімікатів та уникаючи забруднення джерел води під час таких операцій.

12. Машини, призначені для застосування пестицидів і агрохімікатів, повинні бути обладнані засобами легкого, точного та надійного регулювання норми застосування пестицидів і агрохімікатів.

13. Машини, призначені для застосування пестицидів і агрохімікатів, повинні бути розроблені та вироблені таким чином, щоб забезпечувати внесення пестицидів і агрохімікатів на заданих ділянках, мінімізувати їх потрапляння на інші ділянки та запобігати самовитіканню пестицидів та агрохімікатів у навколишнє природне середовище. У разі необхідності повинно забезпечуватися рівномірне та однорідне внесення пестицидів і агрохімікатів.

14. З метою перевірки відповідності відповідних частин машини положенням пунктів 12 і 13 цих вимог виробник або його уповноважений представник повинен для кожного типу машин провести відповідні випробування самостійно або замовити їх проведення іншій особі.

15. Машини, призначені для застосування пестицидів і агрохімікатів, повинні бути розроблені та вироблені таким чином, щоб не було втрати пестицидів і агрохімікатів під час припинення робіт з їх внесення.

16. Машини, призначені для застосування пестицидів і агрохімікатів, повинні бути розроблені та вироблені таким чином, щоб було передбачено їх легке та ретельне очищення без забруднення навколишнього природного середовища.

17. Машини, призначені для застосування пестицидів і агрохімікатів, повинні бути розроблені та вироблені таким чином, щоб було полегшено заміну зношених частин без забруднення навколишнього природного середовища.

18. Повинна бути передбачена можливість легкого приєднання до машини необхідних засобів вимірювань для перевірки її правильного функціонування.

19. Форсунок, сітки та фільтри повинні мати маркування, яке забезпечує чітку ідентифікацію їх типу та розміру.

20. У разі необхідності машини повинні бути обладнані спеціальною установкою для занесення оператором позначення пестициду або агрохімікату, який застосовується.

21. В інструкціях повинна зазначатися така інформація:

запобіжні заходи, що повинні застосовуватися під час операцій змішування, завантаження, застосування, спорожнення, чищення, обслуговування та транспортування пестицидів і агрохімікатів для уникнення забруднення навколишнього природного середовища;

конкретні режими роботи для різних передбачуваних умов експлуатації, у тому числі відповідні налаштування та регулювання, необхідні для забезпечення внесення пестицидів і агрохімікатів на заданих ділянках з мінімальним їх потраплянням на інші ділянки, запобігання самовільному витіканню у навколишнє природне середовище та у разі необхідності забезпечення рівномірного та однорідного внесення пестицидів і агрохімікатів;

типорозміри форсунок, сіток та фільтрів, що можуть застосовуватися в машині;

періодичність проведення перевірок та критерії і метод заміни зношених частин, які впливають на правильне функціонування машини, зокрема форсунок, сіток та фільтрів;

детальний опис щоденного технічного обслуговування, підготовки до зимових умов та проведення інших перевірок, необхідних для забезпечення належного функціонування машини;

типи пестицидів, які можуть спричинити неправильне функціонування машини; вказівки оператору стосовно необхідності своєчасного оновлення на спеціальній установці, зазначеній у пункті 20 цих вимог, позначення пестициду або агрохімікату, який застосовується;

відомості про під'єднання і застосування будь-якого спеціального обладнання або приладдя та запобіжні заходи, яких необхідно вжити;

вказівки про те, що машини можуть підлягати періодичним перевіркам під час здійснення державного контролю за додержанням законодавства про пестициди і агрохімікати;

характеристики машини, які повинні перевірятися для забезпечення її правильного функціонування;

вказівки стосовно приєднання необхідних засобів вимірювань.

Додаток 3 до Технічного регламенту

ДОДАТКОВІ ОСНОВНІ ВИМОГИ

щодо запобігання специфічним небезпекам, пов'язаним з рухом машин

1. Ці вимоги, а також вимоги, наведені у пунктах 21 і 22 Технічного регламенту безпеки машин та у додатку 1 до зазначеного Технічного регламенту, поширюються на машини, небезпека від яких пов'язана з рухом.

2. У цих вимогах терміни вживаються у такому значенні:

водій — оператор, який керує рухом машини. Водій може їхати в машині або йти пішки, супроводжуючи її, або керувати нею дистанційно;

машини, небезпека від яких пов'язана з рухом, це:

— машини, робота яких у робочих зонах потребує або постійної рухомості чи послідовних переміщень між фіксованими робочими позиціями; або

— машини, які не рухаються під час роботи, але обладнані для легкого пересування з одного місця на інше.

Робочі місця

3. Огляд з місця водія повинен давати змогу водію убезпечувати себе та незахищених осіб під час керування машиною та її робочими інструментами у передбачуваних умовах роботи. Там, де це необхідно, повинні бути передбачені допоміжні пристрої для запобігання небезпекам, спричиненим недостатньою безпосередньою оглядовістю.

Машини, обладнані місцем водія, повинні бути розроблені і побудовані таким чином, щоб на місці керування не виникало небезпек випадкового контакту водія та операторів, які там перебувають, з колесами або гусеницями.

Місце водія, який їде на машині, повинно бути розроблене та виготовлене таким чином, щоб передбачити можливість встановлення кабіні водія без виникнення додаткових ризиків та розташування місця для її розміщення. При цьому в кабіні повинно бути місце для зберігання необхідних водію інструкцій.

4. Якщо для операторів або інших осіб, які перевозяться машиною, існує ризик здавлення між частинами машини та ґрунтом, або обертання чи перекидання машини, зокрема для машин, обладнаних захисними конструкціями, зазначеними у пунктах 14 і 15 цих вимог, сидіння в цих машинах повинні бути розроблені та обладнані кріпленнями, щоб утримувати людей на їх місцях, без обмеження можливості керування або рухів, спричинених підвищеним станом. Таку систему кріплення не слід встановлювати, якщо вона призводить до підвищення ризику.

5. Якщо умови застосування машин передбачають епізодичне або регулярне перевезення чи роботу на ній інших осіб, які не є водіями, повинні бути передбачені відповідні місця, які уможливають таке безпечне перевезення або виконання робіт.

До місць, передбачених для осіб інших, ніж водій, також застосовуються абзаци перший і другий пункту 3 цих вимог.

Системи керування машинами

6. У разі необхідності повинні бути вжиті заходи для запобігання несанкціонованому використанню пристроїв керування машинами.

Система дистанційного керування повинна бути розроблена і вироблена таким чином, щоб керувати тільки:

машинами, про які йдеться;

функціями, про які йдеться.

Машини, які обладнані системами дистанційного керування, повинні бути розроблені і вироблені таким чином, щоб реагувати на сигнали тільки з призначених пультах керування.

У разі дистанційного керування кожний пульт керування повинен чітко визначати машину, яка керується з цього пульта.

7. У водія повинна бути можливість з місця керування застосовувати всі необхідні для керування машиною пристрої керування, за винятком керування функціями, які можуть бути безпечно виконані тільки за допомогою пристроїв керування, розміщених в інших місцях. Йдеться, зокрема, про функції, за які відповідають інші оператори, або про ті функції, для виконання яких водій залишає місце водія, щоб безпечно керувати пристроями керування.

За наявності педалей вони повинні бути розроблені, вироблені та встановлені таким чином, щоб забезпечувати безпечну їх експлуатацію водієм з мінімальним ризиком неправильного застосування. Поверхня педалей повинна бути неслизькою та легкою для очищення.

Якщо викликана пристроями керування дія може спричинити небезпеку, зокрема небезпечні рухи, такі пристрої повинні повертатися в нейтральне положення відразу ж після звільнення їх оператором, за винятком таких, що мають заздалегідь встановлені положення.

У колісних машин конструкція та виконання рульового керування повинні зменшувати силу несподіваних рухів керма або важеля керування від ударних навантажень ведучих коліс.

Будь-який засіб блокування диференціала повинен бути розроблений та розташований так, щоб було можливе його розблокування під час руху машини.

Абзац третій пункту 11 додатка 1 до Технічного регламенту безпеки машин щодо акустичних та/або візуальних сигналів попередження застосовується тільки у разі реверсування руху.

8. Пересування самохідних машин, керованих водієм, повинне бути можливим тільки за умови безпосереднього керування руху водієм.

Якщо за умовами експлуатації машини можуть обладнуватися пристроями, розміри яких перевищують їх стандартні габарити (наприклад, стабілізатор, вантажопідійомна стріла тощо), водій повинен бути забезпечений легко застосовуваними засобами перевірки, щоб перед початком руху впевнитися, що такі пристрої розташовані у відповідному положенні, яке дає змогу безпечно рухатися.

Зазначене також стосується всіх інших частин, які для убезпечення руху повинні розташовуватися у певних положеннях, за необхідності заблокованих.

Рух машини, якщо це не спричиняє інших ризиків, повинен залежати від безпечного розташування згаданих вище частин.

Випадкове зрушення машини під час запуску двигуна повинне бути унеможливлено.

9. Під час уповільнення руху, зупинки, гальмування та стоянки самохідних машин і їх причепів не повинні порушуватися правила дорожнього руху та повинна бути забезпечена безпечність в усіх передбачених умовах експлуатації, навантаження, швидкості, заземлення та

ОРІЄНТИР № 6

пристрою керування чи відключення його енергопостачання самохідна машина повинна бути обладнана, якщо це необхідно для забезпечення, повністю автономним, розташованим у легкодоступному місці пристроєм аварійного керування для уповільнення руху та зупинення машини.

Для забезпечення нерухомості під час стоянки машина, якщо цього вимагають правила безпеки, повинна бути обладнана стоянковим пристроєм. Такий пристрій, якщо він цілком механічний, може бути поєднаний з одним із пристроїв, зазначених в абзаці другому цього пункту.

Машина, яка обладнана системою дистанційного керування, повинна бути розроблена і вироблена таким чином, щоб у разі втрати водієм керування вона автоматично зупинилася. Така машина повинна бути обладнана пристроєм для негайної і автоматичної зупинки, який запобігає потенційно небезпечній роботі, у разі, коли:

- водій втратив керування;
 - отримано команду на зупинку;
 - виявлено несправність у частині системи, пов'язаної з безпекою;
 - не виявлено сигналу підтвердження протягом зазначеного часу.
- Вимоги пункту 13 додатка 1 до Технічного регламенту безпеки машин на функції руху не поширюються.

10. Рух самохідної машини, керованої пішим водієм, повинен бути можливим тільки за умови постійної дії водія на відповідний пристрій керування. Зокрема, повинно бути унеможливлено зрушення машини під час запуску двигуна.

Системи керування для керованих пішим водієм машин повинні бути сконструйовані так, щоб звести до мінімуму ризики, спричинені випадковим рухом машини у напрямку водія, зокрема:

- можливості наїзду;
 - можливості травмивання робочими органами, що обертаються.
- Швидкість нормального руху машини повинна бути узгоджена із швидкістю пересування пішого водія.

У разі коли на машину можуть встановлюватися робочі органи, що обертаються, приведення в дію цих робочих органів під час включеного заднього ходу повинно бути унеможливлено, крім випадків, коли рух машини є наслідком руху робочих органів. У цьому разі швидкість заднього ходу повинна бути такою, щоб не наразити водія на небезпеку.

11. Несправності пристрою кермового керування, зокрема його підсилювачів, у разі порушення енергопостачання не повинні створювати перешкод водію для керування машиною протягом часу, необхідного для її зупинки.

Захист від механічних небезпек

12. Машина повинна бути розроблена, вироблена та за необхідності розміщена на пересувній платформі таким чином, щоб неконтрольовані коливання центру ваги під час руху не впливали на її стійкість або не спричиняли надмірного навантаження на її конструкцію.

13. Як виняток з підпункту 1 пункту 23 додатка 1 до Технічного регламенту безпеки машин, рухомі огорожі, що закривають доступ до рухомих частин у відсіку двигуна внутрішнього згоряння, не потребують оснащення їх блокувальними пристроями, якщо вони відкриваються за допомогою інструмента чи ключа або за допомогою пристрою керування, розташованого на робочому місці водія, коли робоче місце розташовано у повністю закритій кабіні, що має замок для запобігання доступу сторонніх осіб.

14. Якщо існує небезпека перекидання самохідної машини з водієм та, можливо, з операторами та іншими особами, що на ній перебувають, така машина повинна бути обладнана відповідною захисною конструкцією, якщо це не збільшує ризик.

У разі перекидання зазначена конструкція повинна забезпечувати особам, що перебувають на машині, простір, достатній для уникнення пошкодження.

15. У разі коли для водія, операторів та інших осіб, що перебувають на самохідній машині, існує ризик внаслідок падіння предметів і матеріалів під час її експлуатації, машина повинна бути розроблена та вироблена таким чином, щоб урахувався цей ризик і була, якщо дозволяють її розміри, обладнана захисною конструкцією.

Зазначена конструкція повинна бути такою, щоб у разі падіння предметів і матеріалів вона забезпечувала особам, що перебувають на самохідній машині, відповідний простір для захисту від таких предметів.

16. Для підтвердження відповідності захисної конструкції вимогам, викладеним в абзаці другому пунктів 14 і 15 цих вимог, виробник або його уповноважений представник повинен для кожного типу такої захисної конструкції провести відповідні випробування самостійно або замовити їх проведення іншої особою.

17. Поруччя та східці повинні бути розроблені, вироблені та розташовані так, щоб оператори користувалися ними інстинктивно без застосування для цього пристроїв керування.

18. Усі машини, призначені для буксирування або які буксуються, повинні бути оснащені причіпними або з'єднувальними пристроями, розробленими, виробленими та розташованими так, щоб було можливе легке та безпечне приєднання і роз'єднання із запобіганням випадковому відчепленню під час роботи.

Відповідно до умов навантаження жорсткого з'єднувального пристрою такі машини повинні бути обладнані опорами з несучою поверхнею, яка повинна відповідати навантаженню та властивостям ґрунту.

19. Знімні механічні пристрої трансмісії передачі від валу відбору потужності самохідної машини (або трактора) до валу приймання потужності веденої машини повинні бути розроблені та вироблені так, щоб усі рухомі частини під час роботи були захищені по всій їх довжині.

Вал відбору потужності з боку самохідної машини (або трактора), до якого приєднаний знімний механічний пристрій трансмісії, повинен бути захищений огорожею, закріпленою на самохідній машині (або тракторі) та пов'язаною з нею, або будь-яким іншим пристроєм, який надає еквівалентний захист.

Для забезпечення доступу до знімного механічного пристрою трансмісії зазначена огорожа повинна відчинятися. Після встановлення знімного пристрою повинен залишатися достатній простір для запобігання ушкодженню огорожі валом передачі під час руху машини (або трактора).

Вхідний вал з боку веденої машини повинен бути закритий захисним кожухом, закріпленим на цій машині.

Приєднання обмежувача моменту обертання або обгінних муфт до передачі з універсальними шарнірами допускається лише із сторони веденої машини. Такий знімний механічний пристрій трансмісії повинен бути відповідно промаркований.

Усі ведені машини, експлуатація яких потребує їх приєднання до самохідної машини (трактора) за допомогою знімного механічного пристрою трансмісії, повинні бути оснащені такою системою приєднання знімного пристрою, щоб у разі від'єднання машини пристрій та його захисна огорожа не пошкоджувалися від зіткнення з ґрунтом або частинною машини.

Зовнішні частини захисної огорожі повинні бути розроблені, вироблені та встановлені так, щоб вони не могли обертатися разом із знімним механічним пристроєм трансмісії. Захисна огорожа повинна закривати передачу: до країв внутрішніх вилок шарнірів — у разі застосування простих універсальних шарнірів, і, згодніше, до середини зовнішнього шарніра чи шарнірів — у разі застосування широкоотворних універсальних шарнірів.

Якщо засоби доступу до робочих місць передбачені поряд із знімним механічним пристроєм трансмісії, вони повинні бути розроблені та вироблені так, щоб їх захисні огорожі не могли бути використані як сходи, крім випадків, коли вони розроблені та вироблені для зазначеної цілі.

Захист від інших небезпек

20. Відсік для акумуляторних батарей повинен бути розроблений та вироблений таким чином, щоб унеможливити протилівання електриліту на оператора у разі перекидання машини та/або накопичення випаровувань на робочих місцях.

Машина повинна бути розроблена та вироблена таким чином, щоб від'єднання батарей було можливе за допомогою передбаченого для цього пристрою, розташованого в легкодоступному місці.

21. Залежно від небезпеки загоряння або надмірного нагрівання, передбаченої виробником, машини повинні, якщо дозволяють їх розміри:

- допускати встановлення легкодоступних вогнегасників;
- або
- бути обладнані вбудованими системами вогнегасіння.

22. Вимоги щодо викидів небезпечних речовин, зазначені в абзацах першому і другому пункту 40 додатка 1 до Технічного регламенту безпеки машин, не застосовуються до машин, основна функція яких полягає у розпилюванні речовин. Однак оператор повинен бути захищений від таких небезпечних викидів.

Інформування та оповіщення

23. Усі машини повинні всюди, де це необхідно, мати знаки та/або таблички з вказівками стосовно застосування, регулювання та технічного обслуговування для забезпечення безпеки та охорони здоров'я людей. Вони повинні вибиратися, розроблятися та вироблятися так, щоб бути чітко видимими та незмінними.

Без порушення правил дорожнього руху машина, на якій передбачене місце водія, повинна бути обладнана:

- пристроєм звукового попередження людей;

системою світлових сигналів, яка відповідає передбаченим умовам роботи, наприклад, гальмівними вогнями, вогнями руху заднім ходом та проблісковими маячками. Остання вимога не поширюється на машини, які застосовуються виключно для робіт під землею та не мають електроживлення;

у разі необхідності для керування сигналами між тягачем та машиною повинні бути застосовані відповідні з'єднання.

Машини з дистанційним керуванням, які за звичайних умов експлуатації можуть наразити незахищених осіб на небезпеку удару або роздавлювання, повинні бути обладнані відповідними пристроями сигналізації про свої переміщення або засобами захисту осіб від таких небезпек. Наведена вимога поширюється також на машини, які під час роботи здійснюють багаторазовий рух вперед і назад вздовж однієї лінії в разі, якщо у водія утруднено огляд задньої частини машини.

Побудова машини повинна унеможливлювати випадкове вимкнення усіх пристроїв попередження про небезпеку. Якщо це має суттєве значення для безпеки, такі пристрої слід обладнати засобами, що забезпечують оператору постійний контроль їх належного функціонування та інформують його про будь-які несправності.

Якщо рух машини або її робочих органів, що обертаються, особливо небезпечний, на машині повинні бути нанесені попереджувальні написи про заборону наближення до машини під час її роботи. Зазначені написи повинні бути добре розпізнавані з відстані, достатньої для забезпечення людей, які змушені перебувати поблизу.

24. На усіх машинах повинне бути розбірливе і незмінне маркування з такими даними:

- номінальна потужність, наведена у кіловатах (кВт);
- маса машини з найбільш типовим спорядженням, наведена у кілограмах (кг);
- та, де прийнятно:
- максимальне тягове зусилля зчіпного пристрою, наведене у ньютонках (Н);
- максимальне вертикальне навантаження зчіпного пристрою, наведене у ньютонках (Н).

25. Інструкція повинна містити інформацію про вібрацію, яка передається машиною на руку або на все тіло водія або оператора, а саме:

числове значення зваженого середньоквадратичного прискорення, яке діє на руки, якщо воно перевищує 2,5 метра на секунду в квадраті; у разі, коли воно не перевищує 2,5 метра на секунду в квадраті, — це повинне бути повідомлено;

числове значення найвищого зваженого середньоквадратичного прискорення, яке діє на все тіло, якщо воно перевищує 0,5 метра на секунду в квадраті; у разі, коли воно не перевищує 0,5 метра на секунду в квадраті, — це повинне бути повідомлено;

невизначеність вимірювання.

Показники вібрації можуть бути як фактично виміряні для машин, про які йдеться, так і встановлені на підставі вимірювань для типових машин, технічні характеристики яких порівнювані з характеристиками машин, які плануються до виробництва.

Якщо національні стандарти, зазначені у пункті 11 Технічного регламенту безпеки машин, не застосовуються, вібрація повинна вимірюватися із застосуванням найбільш прийнятної для таких машин програми вимірювань, що стосується машин.

Повинні бути зазначені робочі умови проведення вимірювань і методи вимірювань, які для цього застосовувалися.

26. У разі коли машина призначена для кількох видів робіт залежно від застосовуваного обладнання, інструкції для таких машин і для змінного обладнання повинні містити необхідну інформацію про безпечний монтаж цього обладнання і використання базової машини та змінного обладнання, яке може бути на неї змонтовано.

Додаток 4

до Технічного регламенту

**ДОДАТКОВІ ОСНОВНІ ВИМОГИ
щодо запобігання специфічним небезпекам,
які виникають під час піднімальних робіт**

1. Ці вимоги, а також вимоги, наведені у пунктах 21 і 22 Технічного регламенту безпеки машин та у додатку 1 до зазначеного Технічного регламенту, поширюються на машини, небезпечні у зв'язку з піднімальними операціями.

Загальна частина

2. У цих вимогах терміни вживаються у такому значенні:

випробувальний коефіцієнт — арифметичне відношення значення навантаження, яке застосовується під час статичних або динамічних випробувань піднімальних машин або піднімального приладдя, до максимального робочого навантаження, нанесеного на піднімальній машині або піднімальному приладді;

динамічні випробування — випробування, під час яких піднімальну машину перевіряють при всіх можливих комбонуваннях обладнання під час максимального робочого навантаження, помноженого на відповідний динамічний випробувальний коефіцієнт, з урахуванням динамічних характеристик машини з метою перевірки правильного функціонування;

керований вантаж — вантаж, що рухається вздовж жорстких або гнучких напрямних елементів, положення яких визначені фіксованими точками;

підімальна операція — примусове переміщення поштучного вантажу та/або людей у визначений момент на інший рівень;

підімальна кабіна — частина машини, на якій або в якій люди та/або вантажі утримуються з метою піднімання;

робочий коефіцієнт — арифметичне відношення значення навантаження, яке може витримати елемент машини відповідно до гарантії виробника або його уповноваженого представника, до максимального робочого навантаження, яке зазначене на цьому елементі;

статичні випробування — випробування, під час яких підімальну машину або підімальне приладдя спочатку обстежують та навантажують відповідним максимальним робочим навантажем, помноженим на відповідний статичний випробувальний коефіцієнт, а потім знімають вантаж і проводять повторне обстеження для перевірки відсутності пошкоджень.

Захист від механічних небезпек

3. Машини повинні бути розроблені і побудовані так, щоб їх стійкість, передбачена пунктом 16 додатка 1 до Технічного регламенту безпеки машин, зберігалася як під час експлуатації, так і поза нею, включаючи всі етапи транспортування, складання, демонтажу, передбачуваного виходу з ладу елементів, а також під час випробувань, виконуваних відповідно до інструкції з експлуатації.

Для цього виробник або його уповноважений представник повинен застосовувати відповідні методи перевірки.

4. Машини, що пересуваються вздовж напрямних рейок та рейкових шляхів, повинні бути обладнані пристроями, що запобігають сходженню з напрямних рейок чи рейкової колії.

Якщо, незважаючи на наявність таких пристроїв, зберігається ризик сходження з рейок або несправності рейок чи рухомих елементів, такі пристрої повинні запобігати падінню обладнання, компонентів чи вантажу або перекиданню машини.

5. Машини, підімальне приладдя і їх елементи повинні витримувати навантаження, які можуть виникати в процесі експлуатації, або, якщо це може статися, поза процесом експлуатації, за передбачених умов монтажу та експлуатації і в усіх відповідних комбонуваннях обладнання, з урахуванням, де доцільно, впливу атмосферних факторів та зусиль, спричинених людьми. Зазначена вимога повинна задовольнятися також під час транспортування, монтажу і демонтажу машин.

Машини і підімальне приладдя повинні бути розроблені і вироблені таким чином, щоб за умови застосування за призначенням унеможливлювалося їх пошкодження через втому матеріалу або зношування.

Застосовані матеріали повинні вибиратися відповідно до умов передбачуваного робочого середовища та з урахуванням таких чинників, як корозія, абразивне зношування, удари, екстремальна температура, втома, крихкість та старіння матеріалів.

Машини і підімальне приладдя повинні бути спроектовані та вироблені так, щоб вони могли витримувати переважання під час статичних випробувань без залишкової деформації та помітних пошкоджень. Для розрахунків повинен бути прийнятий до уваги статичний випробувальний коефіцієнт, обраний для забезпечення належного рівня безпеки. Наведений коефіцієнт, зазвичай, має такі значення:

- для керованих вручну машин і підімального приладдя — 1,5;
- для решти машин — 1,25.

Машини повинні бути спроектовані і вироблені таким чином, щоб витримувати без пошкоджень динамічні випробування, проведені з використанням максимального робочого вантажу, помноженого на динамічний випробувальний коефіцієнт. Наведений динамічний випробувальний коефіцієнт обирають так, щоб забезпечити належний рівень безпеки. Зазвичай, його значення дорівнює 1,1.

В основному такі випробування проводять за номінальної швидкості, встановленої виробником. Якщо система керування машиною допускає кілька одночасних рухів, випробування повинні проводитися за найменш сприятливих умов, тобто, як правило, за комбінації таких рухів.

6. Діаметри шківів, барабанів і блоків повинні відповідати розмірам канатів або ланцюгів, якими вони можуть бути оснащені.

Барабани та блоки повинні бути спроектовані, вироблені і встановлені таким чином, щоб виключити можливість спадання канатів або ланцюгів, які на них намотуються.

Канати, що використовуються безпосередньо для підіймання або утримання вантажу, не повинні мати ніяких з'єднань, за винятком кінцевих. З'єднання припустимі, якщо конструкція обладнання передбачає можливість його систематичної перебудови відповідно до експлуатаційних потреб.

Суцільні канати і їх оброблені кінці повинні мати робочий коефіцієнт, вибраний так, щоб вони забезпечували відповідний рівень безпеки. Як правило, цей коефіцієнт дорівнює 5.

Піднімальні ланцюги повинні мати робочий коефіцієнт, вибраний так, щоб вони забезпечували відповідний рівень безпеки. Як правило, такий коефіцієнт дорівнює 4.

Для перевірки того, що відповідний робочий коефіцієнт досягнутий, виробник або його уповноважений представник повинен для кожного типу ланцюга та каната, що безпосередньо застосовується для підіймання вантажу, та канатних кінців провести відповідні випробування або мати результати таких випробувань.

7. Розміри підімального приладдя та його елементів необхідно встановлювати з урахуванням процесів утоми і старіння матеріалу, для очікуваної кількості операційних циклів, що відповідають встановленому строку служби за визначених умов експлуатації. Крім того:

робочий коефіцієнт для комбінацій металевий канат — кінець каната обирається таким, щоб забезпечувався належний рівень безпеки. Зазвичай, його значення дорівнює 5. Канати повинні бути без будь-яких з'єднань чи петель, крім кінцевих;

якщо застосовуються ланцюги із зв'язними ланками, вони повинні бути коротколанкового типу. Робочий коефіцієнт для ланцюгів обирається так, щоб забезпечити належний рівень безпеки. Зазвичай, його значення дорівнює 4;

робочий коефіцієнт для текстильних канатів або строп залежить від матеріалу, способу вироблення, розмірів і призначення. Зазначений коефіцієнт обирають таким, щоб забезпечити належний рівень безпеки. Зазвичай, його значення дорівнює 7 за умови, що застосовані матеріали дуже високої якості, а спосіб вироблення відповідає призначеному застосуванню. В іншому разі значення коефіцієнта, зазвичай, встановлюється на більш високому рівні для забезпечення еквівалентного рівня безпеки. Текстильні канати та стропи, за винятком нескінченних строп, повинні бути без будь-яких вузлів, з'єднань і зрощувань, крім кінцевих;

робочий коефіцієнт для всіх металевих частин, що входять до складу строп або застосовуються разом з ними, обирається таким, щоб забезпечити належний рівень безпеки. Зазвичай, його значення дорівнює 4;

максимальна вантажопідійомність розгалужених строп визначається виходячи з коефіцієнта безпеки найслабшого відгалуження, кількості відгалужень та знижувального коефіцієнта, який залежить від конфігурації строп;

для перевірки того, що відповідний робочий коефіцієнт досягнутий, виробник або його уповноважений представник повинен для кожного типу компонентів, зазначених в абзацах другому — шостому цього пункту, провести відповідні випробування або мати результати таких випробувань.

8. Пристрої керування рухами повинні діяти таким чином, щоб машини, на яких вони встановлені, залишалися безпечними, зокрема:

машини повинні бути розроблені та вироблені або обладнані пристроями таким чином, щоб амплітуда рухів її елементів зберігалася в установлених межах. В разі потреби початку дії таких пристроїв повинен передувати попереджувальний сигнал;

у тому разі, коли кілька стаціонарних або рейкових машин можуть одночасно маневрувати в одній зоні з ризиком зіткнення, конструкція та побудова таких машин повинна передбачати можливість встановлення пристроїв, що дають змогу уникнути такої небезпеки;

машини повинні бути спроектовані та вироблені таким чином, щоб навіть у разі часткового чи повного припинення енергопостачання або зупинки машини оператором не сталося небезпечного зміщення або неконтрольованого та неочікуваного падіння вантажу;

за нормальних умов експлуатації повинне бути унеможливлено опускання вантажу із застосуванням тільки фрикційного гальма, за винятком машин, призначення яких цього вимагає;

пристрої захвату повинні бути спроектовані та вироблені таким чином, щоб було унеможливлено випадкове падіння вантажу.

9. Робоче місце оператора машини повинне бути розташоване так, щоб було забезпечено максимально можливе спостереження за траєкторіями рухомих частин для запобігання можливому їх зіткненню з людьми або обладнанням чи іншими машинами, які можуть маневрувати в цей час і створювати небезпеку.

Машини для керованого переміщення вантажів повинні бути розроблені і вироблені із забезпеченням запобігання можливості травмивання людей вантажем, а також підімальною кабіною або противагою, якщо вона передбачена.

10. Машини, які обслуговують зупинні площадки, повинні відповідати таким вимогам:

1) рух підімальної кабіни машини, що обслуговує зупинні площадки, повинен бути чітко керованим та повинен припинятися на площадках. Ножичні (підімальні) конструкції також повинні бути чітко скерованими;

2) якщо люди мають доступ до підімальної кабіни, машини повинні бути розроблені та вироблені таким чином, щоб забезпечувати нерухомість підімальної кабіни під час доступу, особливо під час її навантаження або розвантаження.

Машини повинні бути розроблені та вироблені таким чином, щоб різниця рівнів між підімальною кабіною та площадкою, що обслуговується, не створювала ризику спотикання;

3) у разі необхідності з метою виконання положень, зазначених в абзаці другому пункту 9 цих вимог, зона руху повинна бути недоступною під час нормальної роботи. Якщо під час перевірки або технічного обслуговування існує ризик, що люди, які перебувають під підімальною кабіною або над нею, можуть бути застиснуті між підімальною кабіною та нерухомими частинами машини, достатній вільний простір повинен бути забезпечений наявністю фізичних ніш або шляхом застосування механічних пристроїв для блокування руху підімальної кабіни;

4) якщо існує ризик падіння вантажу з підімальної кабіни, машина повинна бути спроектована і вироблена так, щоб запобігати такому ризику;

5) ризики контакту людей на зупинній площадці з рухомою підімальною кабіною або іншими рухомими частинами повинні бути унеможливлені.

Якщо існує ризик потрапляння людей у зону руху, коли підімальна кабіна перебуває поза зупинною площадкою, повинні бути встановлені огорожі з метою запобігання такому ризику. Такі огорожі не повинні відчинятися у напрямку зони руху. Вони повинні бути з'єднані з блокувальним пристроєм, що контролює положення підімальної кабіни для запобігання:

небезпечному переміщенню підімальної кабіни при незачинених і незаблокованих огорожах;

небезпечному відкриттю огорожі до повної зупинки підімальної кабіни на відповідній зупинній площадці.

11. У разі введення в обіг або в експлуатацію підімальних машин або підімального приладдя виробник або його уповноважений представник повинен забезпечити шляхом вжиття відповідних заходів, щоб зазначені машини або приладдя, готові для використання, керовані вручну або від джерела живлення, могли виконувати свої визначені функції у безпечний спосіб.

Статичні і динамічні випробування, зазначені у пункті 5 цих вимог, повинні проводитися для всіх підімальних машин, готових для введення в експлуатацію.

Якщо машина не може бути складена на підприємстві виробника або його уповноваженого представника, повинні бути вжиті відповідні заходи для її складання за місцем експлуатації. Тобто складання машини може відбуватися як за місцем виробництва, так і за місцем використання.

**Машини, джерело живлення яких є іншим,
ніж мускульна сила людини**

12. Для керування рухом машин або їх обладнання повинні використовуватися пристрої керування з автоматичним поверненням у вихідний стан. Проте у разі часткового або повного переміщення, коли немає ризику зіткнення вантажів або машин, замість зазначених пристроїв можуть застосовуватися пристрої керування, які дають змогу зробити автоматичну зупинку в попередньо визначених місцях без утримання оператора пристрою керування з автоматичним поверненням у вихідний стан.

13. Машини з максимальною робочою вантажопідійомністю не менш як 1000 кілограмів або з перекидним моментом не менш як 40000 ньютон-метр (Н·м) повинні бути обладнані пристроями для попередження водія і запобігання небезпечним рухам у разі:

перевиконання максимальної робочої вантажопідійомності або максимального робочого моменту машини внаслідок переважання; або

перевищення перекидного моменту.

14. Канати підімальні кабіни, канатні трактори або тракторні кабіни повинні утримуватися противагами або пристроями, що дають змогу постійно керувати натяг канату.

ОРІЄНТИР № 6

Інформування та маркування

15. На кожному з ланцюгів, канатів або пасів, призначених для піднімальних робіт, якщо вони не є частиною неподільної складальної одиниці, повинне бути нанесене маркування або, якщо це неможливо, прикріплена табличка чи незнімне кільце із зазначенням найменування та адреси виробника або його уповноваженого представника, а також посилання на відповідний сертифікат (свідцтво), за яким такий компонент можна ідентифікувати.

Зазначений сертифікат (свідцтво) повинен містити принаймні таку інформацію:

- повне найменування і місцезнаходження виробника та в разі необхідності його уповноваженого представника;
- опис ланцюга або каната з такими даними:
 - номінальні розміри;
 - конструкція;
 - матеріал вироблення;
 - усі види спеціальної металургійної обробки матеріалу;
- застосований метод випробування;
- максимальну вантажопідйомність ланцюга або каната під час експлуатації. У разі спеціального застосування може бути наведено діапазон значень.

16. На кожному піднімальному приладді повинне бути зазначено: ідентифікаційні дані матеріалу, якщо така інформація необхідна для безпечного використання;

максимальне робоче навантаження.

Якщо до складу приладдя входять такі компоненти, як канати або троси, на яких безпосереднє маркування фізично неможливе, зазначені в абзаці першому цього пункту відомості повинні бути наведені на табличці або відображені на іншому засобі та надійно закріплені на приладді.

Позначення повинні бути чіткими та розміщеними в такому місці, де вони не можуть зникнути внаслідок роботи машини, зносу тощо або погіршити міцність приладдя.

17. На кожній вантажопідіймальній машині повинні бути нанесені у незадованій формі чіткі та незмивні відомості про їх максимальне робоче навантаження. Якщо максимальне робоче навантаження залежить від конфігурації машини, кожне робоче положення повинне бути забезпечене таблицею навантажень, де зазначене допустиме робоче навантаження для кожної конфігурації, бажано у формі діаграм або таблиць.

Машини, призначені тільки для підйому вантажів, обладнані піднімальними кабінами, до яких можливий доступ людей, повинні мати чіткий і незмивний попереджувальний напис про заборону піднімання людей. Таке застереження повинне бути добре видиме на усіх місцях можливого доступу.

Інструкції

18. Кожне піднімальне приладдя або кожна комерційно неподільна партія такого приладдя повинна супроводжуватися інструкцією, яка містить принаймні такі дані:

- інформацію про застосування за призначенням;
- обмеження щодо застосування (особливо для таких пристроїв, як магнітні і вакуумні приладдя, які не відповідають повністю абзацу шостому пункту 8 цих вимог);
- інструкції щодо експлуатації, монтажу та технічного обслуговування;
- застосований коефіцієнт статичного випробування.

19. Кожна вантажопідіймальна машина повинна супроводжуватися інструкціями, що містять таку інформацію:

- технічні характеристики машини, зокрема: максимальне робоче навантаження та у разі потреби копію таблиці навантажень, як зазначено в абзаці другому пункту 17 цих вимог;
- реакції (зусилля), які виникають в опорах або анкерних кріпленнях, і у разі необхідності характеристики траєкторій переміщення;
- характеристики та засоби встановлення баласту (у разі потреби);
- зміст журналу нагляду, якщо його не поставляють разом з машиною;
- рекомендації щодо експлуатації, у тому числі рекомендації оператору щодо компенсації недостатнього безпосереднього спостереження за вантажем;
- звіт про випробування з деталізацією статичних і динамічних випробувань, проведених виробником або його уповноваженим представником, або на їх замовлення (у разі потреби);
- необхідні настанови щодо проведення вимірювань, зазначених у пункті 11 цих вимог, перед першим введенням в експлуатацію машини, якщо вона не змонтована у виробника до стану, в якому вона використовується.

Додаток 5

до Технічного регламенту

ДОДАТКОВІ ОСНОВНІ ВИМОГИ

щодо безпеки та охорони здоров'я, які повинні бути виконані під час розроблення та вироблення машин, призначених для роботи під землею

- Ці вимоги, а також вимоги, наведені у пунктах 21 і 22 Технічного регламенту безпеки машин та у додатку 1 до зазначеного Технічного регламенту, поширюються на машини, призначені для роботи під землею.
- Механізовані шахтові кріплення повинні бути спроектовані та виготовлені таким чином, щоб вони зберігали заданий напрямок під час руху і не зрушувалися до навантаження, під час навантаження та після видалення вантажу. Вони повинні бути оснащені жорсткими кріпленнями верхніх площадок окремих гідравлічних стоеків.

3. Механізовані шахтові кріплення не повинні перешкоджати вільному пересуванню людей.

4. Управління пристроями керування прискоренням та гальмуванням руху рейкових машин повинне бути ручним. Але керування аварійною зупинкою може бути ножним.

Пристрої керування механізованих шахтових кріплень повинні бути вироблені і розташовані таким чином, щоб під час операцій їх переміщення оператори були захищені встановленою на робочому місці опорною стійкою. Пристрої керування повинні бути захищені від будь-якого випадкового вивільнення.

5. Самохідні рейкові машини, призначені для роботи під землею, повинні бути обладнані пристроями дозволу (зупинки руху), які діють на коло керування рухом машини таким чином, що коли водій не керує рухом машини, її рух зупиняється.

6. Вимога щодо оснащення вбудованими системами вогнегасіння, зазначена в абзаці третьому пункту 21 додатка 3 до Технічного регламенту безпеки машин, обов'язкова для машин, що мають легкозаймисті частини.

Система гальмування машин, призначених для роботи під землею, повинна бути розроблена і вироблена із запобіганням можливості іскріння або займання. Машини з двигунами внутрішнього згоряння, призначені для роботи під землею, повинні бути оснащені виключно двигунами, що використовують палива з низьким тиском випарювання та виключають можливість утворення іскор електричного походження.

7. Вихлопні гази від двигунів внутрішнього згоряння не повинні викидатися догори.

Додаток 6

до Технічного регламенту

ДОДАТКОВІ ОСНОВНІ ВИМОГИ

щодо запобігання специфічним небезпекам, які виникають під час піднімання людей

- Ці вимоги, а також вимоги, наведені у пунктах 21 і 22 Технічного регламенту безпеки машин та у додатках 1 і 4 до зазначеного Технічного регламенту, поширюються на машини, яким властиві небезпеки, пов'язані з підніманням людей.
- Кабіна, у тому числі опускні люки, повинна бути розроблена і вироблена таким чином, щоб мати достатньо простору і необхідну міцність, які повинні відповідати передбачуваним виробником максимальній кількості людей і максимальному робочому навантаженню.

Робочі коефіцієнти для компонентів, визначених у пунктах 6 і 7 додатка 4 до Технічного регламенту безпеки машин, не є достатніми для машин, призначених для піднімання людей, і, зазвичай, повинні бути подвоєні. Машини, призначені для піднімання людей або людей і вантажів, повинні бути обладнані системою підвішування або підтримування кабіни, яка повинна бути розроблена і вироблена таким чином, щоб забезпечити необхідний загальний рівень безпеки і відвернення ризику падіння кабіни.

Якщо для підвішування кабіни використовуються канати або ланцюги, необхідно застосувати принаймні два незалежних канати або ланцюги, кожний з яких має власне анкерне кріплення.

3. Вимоги, встановлені у пункті 13 додатка 4 до Технічного регламенту безпеки машин, застосовуються до машин, що працюють без застосування мускульної сили людей, незалежно від їх максимальної робочої вантажопідйомності та перекидного моменту. Такі вимоги не поширюються на машини, для яких виробник може навести докази відсутності ризику перевантаження та/або перекидання.

4. Якщо вимогами щодо безпечності не встановлено інше, кабіна повинна, як правило, бути розроблена та вироблена таким чином, щоб люди в кабіні мали засоби керування рухом вгору і вниз, та в разі необхідності іншими рухами кабіни.

Під час роботи зазначені пристрої керування в кабіні повинні мати перевагу над іншими пристроями керування тими ж самими рухами, за винятком пристроїв аварійної зупинки.

Пристрої керування такими рухами повинні бути пристроями керування з автоматичним поверненням до вихідного положення, за винятком машин з повністю закритою кабіною.

5. Машини, призначені для підймання людей, повинні бути розроблені, вироблені та обладнані таким чином, щоб прискорення або сповільнення руху кабіни не спричиняло небезпеки людям, які в ній перебувають.

6. Кабіна не повинна нахилитися до такого ступеня, щоб створювати ризик падіння людей з кабіни, в тому числі під час руху машини і кабіни.

Якщо кабіна розроблена як робоче місце, повинні бути передбачені заходи щодо забезпечення стійкості та запобігання небезпеці рухів.

Якщо заходи, викладені у пункті 42 додатка 1 до Технічного регламенту безпеки машин, недостатні, кабіни повинні бути обладнані з урахуванням розрахунку ймовірної наявності людей в кабіні достатньою кількістю необхідної міцності анкерних кріплень для прикріплення індивідуального спорядження захисту людей від падіння з висоти.

Будь-які люки в підлозі, стелі або бокові дверцята повинні бути розроблені і вироблені таким чином, щоб унеможливити їх ненавмисне відкриття і напрямом їх відчинення унеможлилював ризики падіння під час їх несподіваного відкриття.

7. Якщо існує ризик падіння предметів на кабіну і створення небезпеки для людей, кабіна повинна бути обладнана захисним дахом.

8. Кабіна машини, що обслуговує зупинні площадки, повинна бути розроблена та вироблена таким чином, щоб запобігти ризикам контакту людей та/або предметів у кабіні або над нею з будь-якими фіксованими або рухомими елементами.

У разі необхідності з метою виконання таких вимог кабіна повинна бути повністю закрита дверима, обладнаними блокувальним пристроєм, який запобігає небезпечному рухові кабіни, коли двері не зачинені. Двері повинні залишатися зачиненими в разі зупинки кабіни між зупинними площадками, якщо створюється ризик випадання з кабіни.

Машини повинні бути розроблені, вироблені і в разі потреби обладнані пристроями таким чином, щоб попередити некероване підймання або опускання кабіни. Такі пристрої повинні зупиняти кабіну в разі її максимального завантаження і найбільшої передбачуваної швидкості.

Сповільнення під час зупинення кабіни не повинне завдавати шкоди людям, що перебувають в кабіні, за будь-яких умов навантаження.

9. Пристрої керування рухом кабіни на зупинних площадках, крім аварійних, повинні унеможливлювати включення руху кабіни, якщо:

пристрої керування в кабіні ще працює;

кабіна не наблизилася остаточно до зупинної площадки.

10. Огорожі зупинних площадок і кабіни повинні бути розроблені та вироблені таким чином, щоб забезпечити безпечне переміщення в кабіні і з неї з урахуванням передбачуваного до підймання діапазону кількості вантажу і людей.

11. У кабіні повинна бути розміщена інформація, необхідна для забезпечення безпеки, у тому числі про:

кількість людей, дозволена для переміщення;

максимальне робоче навантаження.

Додаток 7

до Технічного регламенту

ВИМОГИ

до складення декларації про відповідність машини вимогам Технічного регламенту безпеки машин

1. Декларація про відповідність машини повинна бути розроблена українською мовою. Слова «оригінал декларації» повинні бути наведені тільки в мовній версії, яка завірена виробником або його уповноваженим представником.

Якщо не існує оригіналу декларації, складеної українською мовою, її переклад на українську мову повинен надавати виробник або його уповноважений представник, або постачальник машини в Україну. Переклад декларації повинен мати напис «Переклад декларації з оригіналу».

Декларація та її переклад виконуються у друкований спосіб або пишуться вручну друкованими літерами.

2. Декларація про відповідність машини стосується виключно машин у тому стані, в якому вони введені в обіг, і не включає компонентів та/або змін, які були пізніше впроваджені на машині кінцевим користувачем.

3. Декларація про відповідність машини повинна містити такі дані: повне найменування і місцезнаходження виробника, і, якщо це необхідно, його уповноваженого представника; повне найменування і місцезнаходження представника, уповноваженого виробником на складення та надання на запити технічної документації (технічного файла);

опис і ідентифікаційні дані машини, що включають узагальнене найменування, функції, модель, тип, серійний номер і комерційну назву;

відомості про те, що машина відповідає положенням Технічного регламенту безпеки машин, і у разі потреби відомості про відповідність машини іншим технічним регламентам та/або іншим вимогам, яким відповідає машина;

найменування, місцезнаходження та ідентифікаційний номер призначеного органу з оцінки відповідності, який провів перевірку типу, порядок проведення якої передбачено у додатку 15 до Технічного регламенту безпеки машин, і номер сертифіката перевірки типу машини;

у разі необхідності найменування, місцезнаходження та ідентифікаційний номер призначеного органу з оцінки відповідності, яким схвалено систему управління якістю, порядок схвалення якої встановлено у додатку 16 до Технічного регламенту безпеки машин;

посилання у разі необхідності на:

— національні стандарти, зазначені у пункті 11 Технічного регламенту безпеки машин, що застосовуються;

— інші нормативні документи, що застосовуються;

місце і дата декларування;

зазначення персональних даних і підпис особи, уповноваженої на оформлення декларації від імені виробника або його уповноваженого представника.

4. Виробник машини або його уповноважений представник повинен зберігати оригінал декларації про відповідність машини протягом щонайменше 10 років від дати виготовлення останньої машини.

Додаток 8

до Технічного регламенту

ВИМОГИ

до складення декларації про вбудовування незавершеної машини

1. Декларація про вбудовування незавершеної машини повинна бути розроблена українською мовою. Слова «оригінал декларації» повинні бути наведені тільки в мовній версії, яка завірена виробником або його уповноваженим представником.

Якщо не існує оригіналу декларації, складеної українською мовою, її переклад на українську мову повинен надавати виробник або його уповноважений представник, або постачальник незавершеної машини в Україну. Переклад декларації повинен мати напис «Переклад декларації з оригіналу».

Декларація і її переклад виконуються у друкований спосіб або пишуться вручну друкованими літерами.

2. Декларація про вбудовування незавершеної машини повинна містити такі дані:

повне найменування і місцезнаходження виробника незавершеної машини та в разі необхідності його уповноваженого представника;

повне найменування і місцезнаходження представника, уповноваженого виробником на складення та надання на запити технічної документації (технічного файла);

опис та ідентифікаційні дані незавершеної машини, що включають узагальнене найменування, функції, модель, тип, серійний номер і комерційну назву;

відомості про те, які вимоги Технічного регламенту безпеки машин були застосовані та виконані і що відповідна технічна документація складена згідно з додатком 13 до зазначеного Технічного регламенту, та у разі потреби відомості про відповідність незавершеної машини вимогам інших технічних регламентів, для яких поширюється на незавершену машину;

зобов'язання подавати на об'рунтований запит органів виконавчої влади відповідну інформацію про незавершену машину, яка повинна включати спосіб передачі такої інформації, який не повинен зачіпати прав інтелектуальної власності виробника незавершеної машини;

заява в разі необхідності про те, що незавершена машина не може бути введена в експлуатацію до того часу, поки кінцева машина, до якої вона повинна бути вбудована, не буде декларована як така, що відповідає положенням Технічного регламенту безпеки машин;

місце і дата декларування;

зазначення персональних даних і підпис особи, уповноваженої на оформлення декларації від імені виробника або його уповноваженого представника.

3. Виробник незавершеної машини або його уповноважений представник повинен зберігати оригінал декларації про вбудовування незавершеної машини протягом щонайменше 10 років від дати виготовлення останньої незавершеної машини.

Додаток 9

до Технічного регламенту

ПЕРЕЛІК

типів машин, до яких застосовується процедура оцінки відповідності машини вимогам Технічного регламенту безпеки машин, що передбачена у пунктах 14 і 15 зазначеного Технічного регламенту

1. Циркулярні пили (з однією або кількома пилками) для роботи з деревиною та матеріалами з подібними фізичними характеристиками або для роботи з м'ясопродуктами та матеріалами з подібними фізичними характеристиками, у тому числі:

пиляльні машини з фіксованим під час виконання операцій лезом/лезами, які мають нерухомий стіл з ручною подачею матеріалу або знімною механічною подачею;

пиляльні машини з фіксованим під час виконання операцій лезом/лезами, які мають реверсивний стіл або каретку, керовані вручну;

пиляльні машини з фіксованим під час виконання операцій лезом/лезами, які мають вбудований механічний пристрій для подачі матеріалу з ручним навантаженням та/або розвантаженням;

пиляльні машини з рухомим під час виконання операцій лезом/лезами, які мають механічний пристрій для подачі матеріалу з ручним навантаженням та/або розвантаженням.

2. Стругальні деревообробні машини з ручною подачею.

3. Стругальні верстати для одностороннього оброблення тонких дощок, які мають вбудований механічний пристрій для подачі матеріалу з ручним навантаженням та/або розвантаженням.

4. Стрічкові пили з ручним навантаженням та/або розвантаженням для роботи з деревиною та матеріалами з подібними фізичними характеристиками або для роботи з м'ясопродуктами та матеріалами з подібними фізичними характеристиками, у тому числі:

пиляльні машини з фіксованим під час виконання операцій лезом/лезами, які мають нерухомий стіл або рухомий зворотно-поступальний стіл чи каретку для оброблюваних деталей;

пиляльні машини з лезом/лезами, з'єднаним з кареткою, яка має зворотно-поступальний рух.

5. Комбіновані машини, які складаються з машин тих типів, що зазначені у пунктах 1—4 і 7 цього переліку, для роботи з деревиною та матеріалами з подібними фізичними характеристиками.

6. Шипорізні деревообробні машини з кількома тримачами леза/лез та ручною подачею.

7. Вертикально шпindelьні фрезерувальні машини з ручною подачею для роботи з деревиною та матеріалами з подібними фізичними характеристиками.

8. Портативні ланцюгові пили для деревини.

9. Преси, в тому числі вальцювальні для холодної обробки металів, з ручним навантаженням та/або розвантаженням, у яких рухомі робочі частини можуть мати хід понад 6 міліметрів та швидкість понад 30 міліметрів у секунду.

10. Інжекційні або компресійні машини для формування пластмас з ручним навантаженням або розвантаженням.

11. Інжекційні або компресійні машини для формування гумових сумішей з ручним навантаженням або розвантаженням.

12. Машини для підземних робіт таких типів: локомотиви та гальміvní вагони;

гідравлічні шахтові опори.

13. Автомобілі-сміттєвози з ручним завантаженням і вбудованим ущільнювачем.

14. Знімні пристрої трансмісії із захисними огорожами.

15. Захисні огорожі для знімних пристроїв трансмісії.

16. Підйимачі для обслуговування транспортних засобів.

17. Устаткування для підймання людей або людей і вантажів, в тому числі таке, де є ризик падіння з висоти понад три метри.

18. Переносні кріпильні та інші машини ударної дії, які мають обйому.

19. Захисні пристрої, призначені для виявлення присутності людей.

20. Механізовані блокувальні знімні огорожі, призначені для використання як засоби захисту на машинах, зазначених у пунктах 9—11 цього переліку.

21. Логічні пристрої для убезпечення функціонування машин.

22. Конструкції для захисту від перевертання (ROPS).

23. Конструкції для захисту від предметів, що падають (FOPS).

Додаток 10

до Технічного регламенту

ПЕРЕЛІК

пристроїв безпеки

- Захисні огорожі для знімних пристроїв трансмісії.
- Захисні пристрої, призначені для виявлення присутності людей.
- Механізовані блокувальні знімні огорожі, призначені для використання як засоби захисту на машинах, зазначених у пунктах 9—11 додатка 9 до Технічного регламенту безпеки машин.
- Логічні пристрої для убезпечення функціонування машин.
- Клапани з додатковими засобами для виявлення несправностей, призначені для керування небезпечним рухом машин.
- Витяжні системи для вихлопних газів машин.
- Огорожі і захисні пристрої для захисту осіб від частин машин, що рухаються в процесі її функціонування.
- Пристрої спостереження за завантаженням та контролю за рухом підймальних машин.
- Пристосування для утримання людей на сидіннях.
- Пристрої аварійної зупинки.
- Розрядні системи для запобігання накопиченню потенційно небезпечних електричних зарядів.

12. Обмежувачі енергії та запобіжні пристрої, зазначені у пункті 34 додатка 1, пункті 19 додатка 3 та пункті 8 додатка 4 до Технічного регламенту безпеки машин.

13. Системи і пристрої для зменшення рівня створюваного шуму і вібрації.

14. Конструкції для захисту у разі перевертання (ROPS).

15. Конструкції для захисту від предметів, що падають (FOPS).

16. Пристрої дворучного керування.

17. Компоненти машин, призначені для підймання та/або опускання людей між різними зупинними площадками, зокрема:

пристрої для блокування дверей зупинної площадки;

пристрої для запобігання несподіваному падінню елемента, який несе вантаж, або його несподіваному руху вгору;

пристрої обмеження швидкості;

амортизатори, що акумулюють енергію, нелінійні або з демпфіруванням зворотного руху;

амортизатори, що розсіюють енергію;

захисні пристрої, вбудовані в силові кола гідравлічних домкратів, якщо вони використовуються як пристрої для запобігання падінню;

електричні захисні пристрої у вигляді запобіжних вимикачів, що містять електронні компоненти.

Додаток 11

до Технічного регламенту

ВИМОГИ

до інструкції із складання незавершеної машини

Інструкція із складання незавершеної машини повинна:

містити опис умов, які повинні бути дотримані для правильного вбудовування незавершеної машини до кінцевої машини без порушення вимог щодо охорони здоров'я та

ОРІЄНТИР № 6

оформляється українською мовою, за винятком інструкцій для машин, до яких застосовуються положення абзацу третього пункту 54 додатка 1 до Технічного регламенту безпеки машин.

2. Технічна документація повинна містити:
- 1) комплект конструкторської документації, що включає: загальний опис машини; загальні креслення машини разом із схемами кіл керування, а також відповідні описи і пояснення, необхідні для розуміння роботи машини; усі детальні креслення, що супроводжуються розрахунками, результатами випробувань, сертифікатами тощо, які необхідні для перевірки відповідності машини вимогам щодо безпеки та охорони здоров'я; документацію з оцінки ризиків, яка відображає необхідні процедури, а саме: — перелік вимог щодо безпеки та охорони здоров'я, які застосовуються до машини;
 - опис виконаних захисних заходів щодо зменшення визначених небезпек або зменшення ризиків і, якщо це необхідно, зазначення залишкових ризиків, пов'язаних з машиною;

- застосовані національні стандарти, зазначені у пункті 11 Технічного регламенту безпеки машин, та інші нормативні документи з визначенням вимог щодо безпеки та охорони здоров'я, на які поширюється дія таких стандартів;
- усі технічні звіти, в яких представлені результати випробувань, проведених виробником або призначеним органом з оцінки відповідності, обраним виробником або його уповноваженим представником;
- копії інструкцій на машину;
- у разі наявності у складі машини незавершеної машини — декларацію про вбудування останньої і відповідні інструкції з її складання;
- у разі необхідності копії декларації про відповідність машин або іншого устаткування, вмонтованого в машину;
- копію декларації про відповідність;

2) у разі серійного виробництва машини внутрішні заходи виробника, які будуть виконані для забезпечення відповідності машини вимогам Технічного регламенту безпеки машин.

Виробник повинен провести необхідні дослідження і випробування компонентів, з'єднав або готових машин для з'ясування, чи дасть змогу їх складання і введення в експлуатацію за місцем застосування забезпечити дотримання вимог щодо безпеки та охорони здоров'я.

3. Технічна документація, зазначена у пункті 2 цих вимог (технічний файл), повинна бути доступною для відповідних органів державного ринкового нагляду протягом 10 років після дати вироблення машини або у разі серійного виробництва — після дати вироблення останньої одиниці машини.

Технічний файл не повинен обов'язково перебувати на території України та постійно бути доступним у фізичному вигляді. Проте особа, що зазначена у декларації про відповідність, повинна мати можливість укомплектування цього файла та його надання на запит протягом періоду, відповідного складності документації.

Технічний файл не повинен включати детальні креслення чи якусь іншу інформацію про вузли та/або пристрої безпеки, з яких складається машина, за винятком тих креслень та інформації, знання яких є суттєвим для перевірки відповідності вимогам щодо безпеки та охорони здоров'я.

4. Відмова у наданні технічного файла відповідним органам державного ринкового нагляду на їх запит, що належним чином обгрунтований, може становити достатні підстави для сумнівів стосовно відповідності машини вимогам щодо безпеки та охорони здоров'я.

Додаток 13
до Технічного регламенту
ВИМОГИ

до технічної документації на незавершену машину

1. Технічна документація на незавершену машину повинна демонструвати, які вимоги Технічного регламенту безпеки машин застосовані та виконані. Вона повинна охоплювати стадії розроблення, виготовлення і застосування незавершеної машини до тієї межі, яка необхідна для оцінювання її відповідності вимогам щодо безпеки та охорони здоров'я, що до неї застосовані.

Технічна документація оформляється українською мовою, за винятком інструкцій для незавершених машин, до яких застосовуються положення абзацу третього пункту 54 додатка 1 до Технічного регламенту безпеки машин.

2. Технічна документація повинна містити:
- 1) комплект конструкторської документації, що включає: загальні креслення незавершеної машини, а також креслення схем кіл керування; усі детальні креслення, що супроводжуються розрахунками, результатами випробувань, сертифікатами тощо, які необхідні для перевірки відповідності незавершеної машини вимогам щодо безпеки та охорони здоров'я; документацію з оцінки ризиків, яка відображає необхідні процедури, а саме: — перелік вимог щодо безпеки та охорони здоров'я, які було застосовано до незавершеної машини та виконано;
 - опис виконаних захисних заходів щодо зменшення визначених небезпек або зменшення ризиків та в разі необхідності зазначення залишкових ризиків, пов'язаних з незавершеною машиною;
 - застосовані національні стандарти, зазначені у пункті 11 Технічного регламенту безпеки машин, та інші нормативні документи з визначенням вимог щодо безпеки та охорони здоров'я, на які поширюється дія таких стандартів;
 - будь-які технічні звіти з результатами випробувань, проведених виробником чи організацією, обраною виробником або його уповноваженим представником; копію інструкції із складання для незавершеної машини;

2) у разі серійного виробництва незавершеної машини внутрішні заходи виробника, які будуть виконані для забезпечення відповідності незавершеної машини вимогам Технічного регламенту безпеки машин.

Виробник повинен провести необхідні дослідження і випробування компонентів, з'єднав або незавершеної машини для визначення, чи їх конструкція або виготовлення забезпечує безпечний монтаж та експлуатацію. Відповідні протоколи і звіти повинні бути включені до технічної документації.

3. Відповідна технічна документація, зазначена у пункті 2 цих вимог (технічний файл), повинна бути доступною для відповідних органів державного ринкового нагляду протягом 10 років після дати вироблення незавершеної машини або у разі серійного виробництва — після дати вироблення останньої одиниці незавершеної машини.

Технічний файл не повинен обов'язково перебувати на території України та постійно бути доступним у фізичному вигляді. Проте особа, зазначена в декларації про відповідність, повинна мати можливість укомплектування цього файла та його надання на запит протягом періоду, відповідного складності документації.

4. Відмова у наданні технічної документації відповідним органам державного ринкового нагляду на їх запит, що належним чином обгрунтований, може становити достатні підстави для сумнівів стосовно відповідності незавершеної машини вимогам щодо безпеки та охорони здоров'я, які було застосовано та відповідність яким стверджується.

Додаток 14
до Технічного регламенту

ПОРЯДОК

здійснення внутрішнього контролю виробництва машин

1. Цей Порядок визначає процедуру оцінки відповідності із здійсненням внутрішнього контролю виробництва, за допомогою якої виробник або його уповноважений представник виконує зобов'язання, наведені в пунктах 2 і 3 цього Порядку, і забезпечує та декларує, що машини відповідають вимогам Технічного регламенту безпеки машин, що застосовані до них.

2. До кожного типу машин виробник або його уповноважений представник повинен скласти технічний файл, зазначений у пунктах 2 і 3 додатка 12 до Технічного регламенту безпеки машин.

3. Виробник повинен вживати всіх заходів, необхідних для того, щоб виробничий процес забезпечував відповідність машин, що виробляються, зазначеному технічному файлу та вимогам Технічного регламенту безпеки машин.

Додаток 15
до Технічного регламенту

ПОРЯДОК

проведення перевірки типу

1. Цей Порядок визначає процедуру оцінки відповідності, за допомогою якої призначений орган з оцінки відповідності підтверджує і засвідчує, що зразок типу машин, що наведені в додатку 9 до Технічного регламенту безпеки машин (далі — тип машини), відповідає вимогам зазначеного Технічного регламенту.

2. На кожний тип машини виробник або його уповноважений представник повинен підготувати та оформити технічний файл відповідно до пунктів 2 і 3 додатка 12 до Технічного регламенту безпеки машин.

3. Стосовно кожного типу машини виробник або його уповноважений представник подає призначеному органу з оцінки відповідності, обраному на свій розсуд, заявку на перевірку типу машини.

У заявці зазначаються:

повне найменування і місцезнаходження виробника або його уповноваженого представника, а у разі подання заявки уповноваженим представником — також документ про надання таких повноважень (доручення);

письмове підтвердження, що заявка на цей тип машини не була подана іншому призначеному органу з оцінки відповідності;

технічний файл.

Крім того, заявник надає призначеному органу з оцінки відповідності типовий зразок машини. Призначений орган з оцінки відповідності може запросити додаткові зразки, якщо це передбачено програмою випробувань.

4. Призначений орган з оцінки відповідності:

- проводить експертизу технічного файла, перевіряє, чи типовий зразок машини вироблено відповідно до нього, і визначає елементи, що були розроблені відповідно до вимог національних стандартів, зазначених у пункті 11 Технічного регламенту безпеки машин, та елементи, розроблені яких не базуються на відповідних положеннях зазначених стандартів;

якщо національні стандарти, зазначені у пункті 11 Технічного регламенту безпеки машин, під час розроблення зазначеного типу машини:

- не застосовувалися, проводить або має проведений відповідні перевірки, вимірювання і випробування з метою з'ясування, чи задовольняють прийняті рішення основним вимогам безпеки Технічного регламенту безпеки машин;

- були застосовані, проводить відповідні перевірки, вимірювання і випробування з метою підтвердження фактичного застосування зазначених стандартів; погоджує із заявником місце проведення перевірки типового зразка з метою підтвердження факту його вироблення відповідно до технічного файла, а також місце проведення необхідних перевірок, вимірювань і випробувань.

5. Якщо типовий зразок машини відповідає положенням Технічного регламенту безпеки машин, призначений орган з оцінки відповідності видає заявнику сертифікат перевірки типу машини. У сертифікаті повинно бути зазначено найменування і місцезнаходження виробника і його уповноваженого представника, дані, необхідні для ідентифікації схваленого типу машини, результати проведених перевірок та умови чинності сертифіката.

Виробник і призначений орган з оцінки відповідності зберігають копію зазначеного сертифіката, технічний файл та іншу необхідну документацію протягом 15 років від дати видачі сертифіката.

6. Якщо типовий зразок машини не відповідає вимогам Технічного регламенту безпеки машин, призначений орган з оцінки відповідності відмовляє у видачі сертифіката перевірки типу з докладним повідомленням про причини відмови. Призначений орган з оцінки відповідності повідомляє про це заявнику, іншим призначеним органам з оцінки відповідності та центральному органу виконавчої влади, який його призначив. У разі незгоди з відмовою заявник може оскаржити результати перевірки типу машини шляхом подання скарги до апеляційної комісії.

7. Заявник повинен повідомляти призначеному органу з оцінки відповідності, який зберігає технічний файл, пов'язаний із сертифікатом перевірки типу машини, про всі зміни до схваленого типу машини. Призначений орган з оцінки відповідності повинен провести експертизу цих змін типу машини і, якщо модифікації відповідають вимогам щодо здоров'я і безпеки або робочим умовам, призначеним для цього типу машини, або підтверджує чинність виданого заявнику сертифіката, або видає новий.

8. Центральні органи виконавчої влади та інші призначені органи з оцінки відповідності можуть на запит отримати копії сертифікатів перевірки типу машини. Відповідні органи державного ринкового нагляду на обгрунтовану вимогу можуть отримати копію технічного файла та результати перевірок, проведених призначеним органом з оцінки відповідності.

9. Технічна документація і листування щодо порядку проведення перевірки типу повинні бути оформлені українською мовою.

10. Призначений орган з оцінки відповідності несе постійну відповідальність за забезпечення чинності сертифіката перевірки типу машини. Він повинен повідомляти виробнику про всі зміни, які можуть вплинути на чинність такого сертифіката. Призначений орган з оцінки відповідності повинен скасовувати сертифікати, які не є чинними.

11. Виробник відповідних машин повинен постійно забезпечувати їх відповідність стану досягнень науки і техніки.

12. Виробник повинен вимагати від призначеного органу з оцінки відповідності перегляду чинності сертифіката перевірки типу кожні п'ять років.

Якщо призначений орган з оцінки відповідності вважає, що з урахуванням стану досягнень науки і техніки сертифікат може залишатися чинним, він повинен поновити дію сертифіката на наступні п'ять років.

Виробник і призначений орган з оцінки відповідності повинні зберігати копію зазначеного сертифіката, технічний файл та всі відповідні документи протягом 15 років від дати видачі сертифіката.

У разі непоновлення чинності сертифіката перевірки типу машини виробник повинен зупинити введення відповідного типу машини в обіг.

Додаток 16
до Технічного регламенту

ПОРЯДОК

проведення процедури цілкового забезпечення якості

1. Цей Порядок визначає процедуру оцінки відповідності машин, які визначені в додатку 9 до Технічного регламенту безпеки машин, що виготовляються із застосуванням системи цілкового забезпечення якості, та визначає процедуру, за допомогою якої призначений орган з оцінки відповідності оцінює та схвалює систему управління якістю і проводить моніторинг її застосування.

2. Виробник повинен застосовувати схвалену систему управління якістю щодо розроблення, вироблення, кінцевого контролю та випробувань, як зазначено в пунктах 3—6 цього Порядку, яка підлягає нагляду, встановленому в пункті 7 цього Порядку.

3. Для оцінки системи управління якістю виробник або його уповноважений представник подає заявку призначеному органу з оцінки відповідності, обраному на свій розсуд, яка повинна містити:

- повне найменування і місцезнаходження виробника або його уповноваженого представника;
- місце розроблення, вироблення, кінцевого контролю, випробувань і зберігання машини;

технічний файл відповідно до пунктів 2 і 3 додатка 12 до Технічного регламенту безпеки машин на одну модель кожного типу машин, наведених у додатку 9 до зазначеного Технічного регламенту, що він має намір виробляти;

документацію щодо функціонування системи управління якістю; письмове підтвердження, що заявник не подавав таку саму заявку іншому призначеному органу з оцінки відповідності.

4. Система управління якістю повинна забезпечувати відповідність машин положенням Технічного регламенту безпеки машин. Усі елементи, вимоги та положення, прийняті виробником, повинні бути задокументовані у вигляді систематизованих і впорядкованих заходів, процедур та письмових інструкцій.

Документація щодо функціонування системи управління якістю повинна забезпечувати однозначне тлумачення процедурних заходів і заходів якості, а саме: програм якості, планів, настанов та протоколів — і містити опис:

- цілей системи управління якістю, організаційної структури, відповідальності та повноважень керівництва стосовно розроблення та забезпечення якості машин; специфікацій технічного проекту, у тому числі стандартів, що будуть застосовуватися, і у разі неповного застосування стандартів, зазначених у пункті 11 Технічного регламенту безпеки машин, заходи, що будуть застосовані для забезпечення відповідності вимогам Технічного регламенту щодо безпеки та охорони здоров'я;

- методів контролю та перевірки проекту, процесів і системних дій, що будуть застосовуватися під час розроблення машини, на яку поширюється дія Технічного регламенту безпеки машин;

- методів виробництва, контролю якості та забезпечення якості, процесів і системних дій, що будуть використовуватися; перевірок і випробувань, що проводитимуться перед початком виробництва, а також у ході виробництва і після нього, та частоти їх проведення; протоколів з якості, таких як протоколи контролю і даних випробувань, даних калібрувань та звітів про кваліфікацію відповідного персоналу; засобів моніторингу за виконанням проекту машини та її якості, а також за ефективністю функціонування системи управління якістю.

5. Призначений орган з оцінки відповідності оцінює систему управління якістю виробника щодо її відповідності вимогам пункту 4 цього Порядку.

Відповідність елементів системи управління якістю національним стандартам надає презумпцію відповідності таких елементів вимогам, зазначеним у пункті 4 цього Порядку.

До складу групи аудиторів з перевірки системи управління якістю повинна входити принаймні одна особа, яка має досвід оцінювання технології виготовлення того типу машини, яка повинна вироблятися.

Процедура оцінки повинна включати перевірку на підприємстві виробника. Під час оцінювання група аудиторів повинна провести експертизу технічних файлів,

зазначених в абзаці четвертому пункту 3 цього Порядку, стосовно забезпечення ними відповідності вимогам щодо безпеки та охорони здоров'я.

Результати оцінки системи управління якістю повинні бути повідомлені виробнику або його уповноваженому представнику. Таке повідомлення повинно містити висновки експертизи та обгрунтоване рішення щодо оцінки. У разі незгоди з рішенням заявник може оскаржити його шляхом подання скарги до апеляційної комісії.

6. Виробник повинен дотримуватися вимог, передбачених схваленою системою управління якістю, та підтримувати її в ефективному стані.

Виробник або його уповноважений представник повинен повідомляти призначеному органу з оцінки відповідності, який схвалив систему управління якістю, про будь-яку заплановану зміну до неї.

Призначений орган з оцінки відповідності:

- оцінює запропоновані зміни і приймає рішення щодо спроможності модифікованої системи управління якістю відповідати вимогам, зазначеним у пункті 4 цього Порядку, або щодо необхідності проведення повторної оцінки;

- повідомляє у письмовій формі виробникові про своє рішення. Таке повідомлення повинно містити результати оцінювання та обгрунтування рішення.

7. Призначений орган з оцінки відповідності здійснює нагляд за функціонуванням схваленої системи управління якістю з метою впевнитися, що виробник належним чином виконує зобов'язання відповідно до схваленої системи управління якістю.

Виробник забезпечує призначеному органу з оцінки відповідності доступ до місць розроблення, вироблення, кінцевого контролю, випробувань та зберігання і повинен забезпечувати його всією необхідною інформацією, такою як:

- документація щодо функціонування системи управління якістю; протоколи з якості, передбачені тією частиною системи управління якістю, що стосується розроблення, зокрема результати проведених аналізів, обчислювань, випробувань тощо;

- протоколи з якості, передбачені тією частиною системи управління якістю, що стосується виробництва, зокрема протоколи контролю, дані випробувань, дані калібрування, звіти про кваліфікацію персоналу, якого це стосується, тощо.

8. Призначений орган з оцінки відповідності повинен проводити періодичні перевірки для пересвідчення, що виробник підтримує в належному стані та застосовує систему управління якістю, та надавати виробнику звіт про перевірку. Частота перевірок повинна бути такою, щоб повна переоцінка проводилася кожні три роки.

Крім того, призначений орган з оцінки відповідності може проводити додаткові перевірки виробника без попередження. Потреба в таких додаткових перевірках та їх частота повинні бути визначені системою моніторингових перевірок, якою керує призначений орган з оцінки відповідності. У системі моніторингових перевірок повинні бути враховані, зокрема, такі чинники:

- результати попередніх перевірок з наглядом; потреба у проведенні моніторингу коригувальних заходів;

- якщо це необхідно, конкретні умови схвалення системи;

- значні модифікації в організації виробничого процесу, заходів або технологій.

Під час таких відвідувань призначений орган з оцінки відповідності може в разі необхідності проводити випробування або вимагати їх проведення для перевірки належного функціонування системи управління якістю. Призначений орган з оцінки відповідності повинен надати виробнику звіт про відвідування та, якщо були проведені випробування, — протокол випробувань.

9. Виробник або його уповноважений представник повинен зберігати доступною для відповідних органів державного ринкового нагляду протягом 10 років від дати вироблення останньої машини:

- документацію, зазначену в пункті 3 цього Порядку;
- рішення і звіти призначеного органу з оцінки відповідності, зазначені у пунктах 6 і 8 цього Порядку.

Додаток 17
до Технічного регламенту

МІНІМАЛЬНІ КРИТЕРІЇ,

яким повинні відповідати призначені органи з оцінки відповідності

1. Призначений орган з оцінки відповідності, його керівник і персонал, відповідальні за випробування під час проведення перевірок, не повинні бути розробником, виробником, постачальником чи встановлювачем машин, які вони перевіряють, а також уповноваженим представником будь-якої з цих сторін. Вони не повинні залучатися безпосередньо або як уповноважені представники до розроблення, виготовлення, реалізації чи технічного обслуговування таких машин. Однак це не повинно виключати можливості обміну технічною інформацією між виробником і призначеним органом.

2. Призначений орган з оцінки відповідності і його персонал повинні проводити випробування під час проведення перевірок з найвищим рівнем професійної доброчесності та технічної компетентності і бути вільними від будь-якого тиску та заохочень, зокрема фінансових, що можуть впливати на їх оцінки або результати перевірок, особливо з боку осіб чи груп осіб, які заінтересовані у результатах перевірок.

3. Призначений орган з оцінки відповідності стосовно кожного типу машин, щодо якого він призначений, повинен мати у своєму розпорядженні персонал з технічними знаннями та достатнім і відповідним досвідом виконання оцінки відповідності. Він повинен мати засоби, необхідні для виконання належним чином технічних і адміністративних завдань, пов'язаних з проведенням перевірок, а також мати доступ до обладнання, необхідного для проведення особливих перевірок.

4. Персонал, відповідальний за проведення перевірок, повинен мати: належну технічну і професійну підготовку;

задовільні знання вимог щодо випробувань, які вони проводять, та відповідний досвід проведення таких випробувань;

вміння складати сертифікати, звіти та протоколи, необхідні для засвідчення достовірності проведених випробувань.

5. Повинна бути гарантована неупередженість персоналу, що проводить перевірки. Винагорода цього персоналу не повинна залежати від кількості проведених випробувань або результатів таких випробувань.

6. Призначений орган з оцінки відповідності повинен мати договір страхування цивільно-правової відповідальності.

7. Персонал призначеного органу з оцінки відповідності повинен бути зобов'язаний зберігати професійну таємницю стосовно всієї інформації, одержаної під час виконання завдань згідно з Технічним регламентом безпеки машин, за винятком взаємодії з органами виконавчої влади.

8. Призначені органи з оцінки відповідності повинні брати участь у координації діяльності з оцінки відповідності з іншими призначеними органами. Вони повинні також самостійно брати участь або мати представників у технічних комітетах стандартизації, або забезпечувати свою інформованість про стан відповідних стандартів.

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 30 січня 2013 р. № 62

ПЛАН ЗАХОДІВ

із застосування Технічного регламенту безпеки машин		
Найменування заходу	Відповідальні за виконання	Строк виконання
1. Призначення органів з оцінки відповідності машин вимогам Технічного регламенту безпеки машин (далі — Технічний регламент) та опублікування переліку таких органів	Мінекономрозвитку	постійно
2. Формування та публікування переліку національних стандартів, добровільне застосування яких може сприйматися як доказ відповідності машин вимогам Технічного регламенту	—	—
3. Розроблення та перегляд національних стандартів, гармонізованих з європейськими, на машини, на які поширюється дія Технічного регламенту	—	—
4. Приведення в разі потреби нормативно-правових актів центральних органів виконавчої влади у відповідність з Технічним регламентом	Мінекономрозвитку інші центральні органи виконавчої влади	—
5. Внесення в разі потреби змін до Технічного регламенту	Мінекономрозвитку Держспоживінспекція	—

НОВАЦІЇ

Хрещатик бомбардували... пряжею

ТЕПЛИЙ КИЇВ. Головну вулицю столиці прикрасили шестиметровою в'язаною шапкою

«Основна наша мета — зігріти Київ. Ми вирішили, що саме шапка має бути центральним об'єктом, адже вона зігриває найважливіше — голову», — пояснила організатор виставки Вікторія Загоруйко.

На додаток у в'язаний одяг вбрали дерева, ліхтарі центральної вулиці Києва, «авто». Ще одна родзинка плетеного проекту — «в'язані» поштові скриньки, до яких можна кинути листівки, обрані всередині шапки. Щовечора організатори проекту «Теплий Київ» віддаватимуть листи до «Укрпошти», щоб листівки дійшли до адресатів. Таким чином кожний охочий може зробити несподівану приємність близьким людям.

Над вив'язуванням об'єктів працювали приблизно два місяці. Здебільшого до роботи залу-

чали в'язальні підприємства. Однак дещо майстрині вив'язували вручну.

За кордоном в'язання вийшло за межі звичайного хобі й перетворилося на вид вуличного мистецтва (ярнбомбінг) приблизно п'ять років тому. Деревя, транспортні засоби у плетеному вбранні додають вулицям яскравих барв. Засновницею ярнбомбінгу (дослівно перекладається — бомбардування пряжею) вважають Магду Сейгер із Техасу, яка одягнула двері власної крамниці у в'язаний чохол.

Зазвичай до такого виду мистецтва звертаються з рекламною або соціальною метою. Зокрема, в Лондоні реалізували проект, що привертав увагу до проблем сучасного рабства. Тоді Агата Олек презентувала серію в'язаних графіті. На таких своєрідних полотнах

майорів вислів Мартіна Лютера Кінга: «Неважливо, де відбувається несправедливість, вона загрожує справедливості у всьому світі». В Україні ярнбомбінгом зацікавилися 2009 року в Херсоні, а торік клени Львова прикрасили стягами країн-учасниць Євро-2012.

Проект «Теплий Київ» має рекламний характер. Натомість його творці зауважують, що ярнбомбінгом прагнуть активізувати громадськість. «Дуже хочемо, щоб це набуло вірусного поширення, щоб люди почали застосовувати ярнбомбінг у своїх будинках, на подвір'ях», — зауважив співавтор проекту Володимир Сінарович. Літні кольори в'язаних об'єктів додають тепла холодній, позимовому похмурий вулиці. Завітати до плетеного простору можна до 17 лютого.

У цьому авто обігрів включати не треба

В'язану поштову скриньку можна побачити тільки на Хрещатику

Так зігрівся, що й шапку зняв

У Києві змагалися флейтисти і кларнетисти

ТВОРЧІСТЬ. Відбувся Перший міжнародний конкурс виконавців на дерев'яних духових інструментах ім. Володимира Антонова

Київ зібрав найкращих флейтистів і кларнетистів віком від 17 до 27 років із дев'яти країн світу: Японії, Франції, Угорщини, Польщі, Росії, Естонії, Азербайджану, Білорусії й України. Сорок один музикант змагався за перемогу в двох номінаціях — кларнет і флейта. Винагородою за талант стали грошові призи. За перше місце — 3 тисячі доларів, друге — 2 тисячі, третє — 1 тисячу.

Однак спершу кожен учасник виступав із сольною програмою під акомпанемент фортепіано. Оцінювали таланти п'ятеро членів журі: композитор Олек-

сандр Злотник, музичний директор «Камерата Академус» (Ізраїль) Анатолій Коган, директор Японського нового філармонічного оркестру Уено Такасі, завідувач кафедри дерев'яних духових інструментів Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського Роман Вовк і викладач Російської академії музики імені Гнесіних Іван Оленчик.

«Дерев'яні духові інструменти — одні з найскладніших, тому що вони потребують дуже багато повітря, до того ж важкі. Однак жоден композитор не уявляє без них партитури, адже вони дуже ме-

лодійні», — зауважив Олександр Злотник. Незважаючи на складність такої творчості, віддані своїй справі музиканти прагнуть нових звершень, трамплінами для яких є подібні конкурси.

«Два роки тому я брав участь у Всеукраїнському конкурсі виконавців на дерев'яних духових інструментах імені Володимира Антонова. Тоді посів призове місце. Опісля став солістом Міжнародного симфонічного оркестру, солістом оркестру Національної телерадіокомпанії України», — поділився Василь Рябицький, конкурсант (кларнет).

Останнім акордом конкурсу стали виступи музикантів у супроводі симфонічного оркестру в Національній філармонії України. Тут відбулася і церемонія нагородження переможців.

«Конкуренція серед учасників серйозна, — розповів генеральний директор конкурсу Олександр Кочерженко. — Серед іноземців чимало лауреатів міжнародних конкурсів. Але вимоги до рівня майстерності на нашому конкурсі також дуже високі. Тому журі не завжди призначає призові місця». Так, у номінації «Флейта» не було лідера, чия майстерність

ПЕРЕМОЖЦІ КОНКУРСУ

Флейта: друге місце — Анастасія Ганзенко (Україна) і Денис Смирнов (Україна); третє — Ката Шоуринг (Угорщина).

Кларнет: перше місце — Андрій Опанащук (Україна); третє — Михайл Меринг (Росія), Тарас Гамар (Україна).

Спеціальну премію в номінації «Краще виконання творів українського композитора» присуджено Василю Рябицькому.

відповідала б рівню лауреата I ступеня. Тому перше місце не було присуджено в цій номінації, а друге місце розділили між собою українські виконавці.

Перше і третє місце в номінації «Кларнет» також посіли українські музиканти. Результати Першого міжнародного конкурсу показали, що укра-

їнська виконавська школа залишається однією з найсильніших. Високий рівень українців підтвердили і члени міжнародного журі конкурсу.

Насамкінець Наступного року на Другому міжнародному конкурсі ім. Володимира Антонова до змагання приєднаються саксофон, гобой і фагот.

РАКУРС

Кому кермо, а кому й дірка від бублика

СИТУАЦІЯ. «Херсонавтотранс» став жертвою нечистих на руку ділків, які свідомо довели його до банкрутства

Юрій ВАСИЛЕНКО
для «Урядового кур'єра»

Якщо в Україні за роки її незалежності і було щось постійним, то це передусім прагнення окремих її громадян збагатитися за чужий рахунок. А коли ласий шматок вже перебуває, приміром, у власності колективу підприємства, то для досягнення мети в хід піде весь арсенал рейдерських прийомів та впливові корупційні зв'язки. Як це сталося, приміром, з «Херсонавтотрансом» — головним підприємством Херсонської області в системі автобусного сполучення та транспортних перевезень.

Як покійник акції скупував

Старт цій безпрецедентній і водночас не такій вже винятковій для України історії було дано влітку 2009 року. В липні невідомі особи увірвалися в адміністративну будівлю ТОВ «Херсонавтотранс», побили охорону, зламали сейф, викрали статутні документи, печатки, бухгалтерську та фінансову документацію і зарплату робітників. Не встигло керівництво підприємства оговтатися від цього нащестя та звернутися куди слід, як його ошелешили новиною — воно вже ніхто і звати його ніяк. Генерального директора — Анатолія Москвичова — усунули з посади під приводом того, що на загальних зборах, начебто, обрано вже нове керівництво підприємства. А статутні частки засновників ТОВ розподілено між новими власниками.

Насправді протокол від 26 червня 2009 року про обрання генеральним директором ТОВ «Херсонавтотранс» Андрія Яценя, був звичайною підбродкою. Однак про це стало відомо значно пізніше, а тоді «новообраний» керівник, незаконно посівши крісло гендиректора, перш за все видав довіреність на ім'я Володимира Луценка для проведення державної реєстрації змін до статутних документів ТОВ «Херсонавтотранс». І хоча громадянин, якому доручили зайнятися перереєстрацією, помер ще у 2006 році, він... успішно виконав все, що йому доручило начальство. І це, мабуть, покійнику настільки сподобалося, що він і надалі продовжував активне життя під керівництвом нового гендиректора — направо і наліво укладав договори, купував частки у статутному капіталі тощо. При цьому (дива тай годі!), у померлого без проблем приймали документи відповідні служби, а нотаріуси посвідчували справжність його підпису.

Знайомий «почерк»

І лише після порушення кримінальної справи за фактом викрадення печаток і штамів «Херсонавтотрансу» та шахрайського заволодіння майном підприємства, слідство встановило, що Андрій Яцен, використовуючи паспорт померлого Луценка, скупив упродовж 2009 року частки в статутному капіталі «Херсонавтотранс» на загальну суму понад 850 тисяч гривень. Після того, як шахрайську оборудку витягнули, так би мовити, на світло, лжегендиректор наживав п'ятами в невідомому напрямі і його оголосили в розшук.

Пасажирський транспорт — це передусім стабільний дохід для підприємства, якщо воно працює в рамках закону

них сфер інтересів цього бізнесмена зі своєрідною репутацією були автоперевезення. Чималий резонанс виник у 2008 році, коли 8 підприємств Донецького регіону оголосили себе жертвами рейдерства Дрегеря, та після скупки ним акцій ВАТ «Донас», яке займалося внутрішніми регулярними пасажирськими перевезеннями. Ще кілька років тому його фірмі належали майже всі автостанції Донецької області. А «Херсонавтотранс» став лише черговим «придбанням». Але 25 квітня 2011 року правоохоронці затримали Владислава Дрегеря за підозрою в шахрайстві в особливо великих розмірах. І нині бізнесмен знаходиться під вартою. Та від цього колективу «Херсонавтотрансу» не легше, оскільки внаслідок «господарювання» представників команди рейдерів підприємство і його колектив фактично залишилися без засобів існування.

Аферисти — гумористи

«Херсонавтотранс» зацікавив рейдерів з простої причини — попит на перевезення буде завжди. Окрім того, автобусні квитки — це величезний готівковий обіг, реальні гроші, а не залишки продукції на складі. А щоб прибрати все це до рук, рейдери пішли уторованим шляхом — зайнялися підробкою чергової порції документів. Для того, щоб створити штучні борги і довести підприємство до банкрутства, два роки тому, заднім числом, підробили додаток №1 до договору №119-1 від 14 квітня 2005 року про розподіл виручки за продаж квитків пасажирів через мережу автостанцій Херсонської області. Згідно з цією фальшивкою «Херсонавтотранс» та ТОВ «Іксора» діють в єдиному технологічному процесі, забезпечуючи перевезення пасажирів та багажу. Але

«Іксора» отримує всі 100% чистої виручки, а «Херсонавтотранс» — дірку від бублика.

Хоча зрозуміло, що не могла ціла мережа автостанцій працювати та надавати послуги за рахунок, так би мовити, святого духу. З іншого боку, зазначивши нульову ставку доходу за договором перевезення, було не тільки виведено з-під оподаткування мільйонні суми, але й злочинно привласнено понад два мільйона гривень виручки за квитки, які могли піти на оплату праці та виплату дивідендів колективу ТОВ «Херсонавтотранс». Натомість трудовий колектив не лише зазнав мільйонних збитків, на додаток до всього підприємство не змогло сплатити належні податки до бюджету. Зате грошові кошти за перевезення поступали ТОВ «Іксора», а в «Херсонавтотрансу» замість відшкодування витрат залишалися борги. Створена таким чином штучна заборго-

ваність в сумі 706 тис. грн перед ТОВ «Іксора» стала приводом для початку процедури банкрутства головного автоперевізника Херсонщини.

А щоб остаточно добити підприємство, залучили, так би мовити, додаткові сили. Так, у грудні 2012 року ТОВ «Гідроплан» пред'явило претензії «Херсонавтотрансу» на суму понад 2,5 мільйона гривень. Сам борг за начебто виконані будівельні роботи трохи не дотягує до 870 тисяч гривень, решта — «лічильник», тобто різні пені, штрафи, відсотки. Але й «Гідроплан» не є первісним кредитором — воно, мовляв, придбало боргові зобов'язання у ТОВ «Ніколас Трейд», а ті у свою чергу — у ПП «Укрметалосервіс-технологія», що й було підрядником начебто виконаних будівельних робіт на користь товариства «Херсонавтотранс». Цікаво (увага), що цей підрядник згідно з документами зареєстрований у Дніпропетровську за адресою, де знаходиться... ГУ МВС України в області! Мабуть, треба мати неабияке нахабство, щоб так відверто поглузувати з правоохоронців. Податківці виявили цього «метелика» і анулювали свідоцтво платника ПДВ псевдопідприємця ще два роки тому. Подібна ситуація і з ТОВ «Гідроплан», яке пред'явило претензії «Херсонавтотрансу».

Отже маємо рейдерську схему з усіма її атрибутами — підроблені документи, силове захоплення підприємства, мерці з нотаріальними довіреностями, фірми — «метелики». Тому, мабуть, ні в кого не повинно виникнути сумніву в тому, що компетентні органи мають відновити справедливість та законність щодо підприємства і його трудового колективу. Якщо ми дійсно прагнемо називатися правовою державою.

Дільничного люди мають знати в лице

Іван КУЛЕХА
для «Урядового кур'єра»

ПРАВОПОРЯДОК. «Дільничні інспектори міліції на сьогодні залишилися головною службою, працівники якої щодня працюють з людьми. Тож налагодження партнерських стосунків між міліцією і населенням, що є запорукою своєчасної профілактики правопорушень та оперативного розкриття скоєних злочинів, передусім залежить від успішної організації роботи цієї важливої служби», — зазначив у ході оперативної наради з начальниками підрозділів дільничних інспекторів міліції, що відбулася днями в МВС України, заступник міністра внутрішніх справ Віктор Ратушняк. Він додав, що люди хочуть бачити свого дільничного захисником і порадиником, професійно грамотним, тактовним і зацікавленим у плідній співпраці з громадянами. А ще спроможним будь-якої хвилини прийти на допомогу чи зарадити у складній життєвій ситуації. І щоб він був завжди доступним для людей.

Люди хочуть бачити дільничного захисником і порадиником, який завжди прийде на допомогу

За словами генерала, попри добуті успіхи у службі, на жаль, існують певні проблеми, здебільшого

пов'язані з тим, що не всі знають своїх дільничних інспекторів. Про це, до речі, свідчать результати со-

ціологічних досліджень. Хоч є й цілком об'єктивні причини: в деяких областях багато посад дільничних міліціонерів залишаються вакантними. В МВС покладають великі надії на успішне виконання положень відомчої Програми вдосконалення організації роботи дільничних інспекторів міліції, поліпшення їхнього матеріально-технічного забезпечення та підняття іміджу служби на 2012—2014 роки. Тож керівники підрозділів дільничних інспекторів міліції повинні посилити роботу над виконанням положень цього важливого документа, тісніше взаємодіяти з органами місцевої влади, насамперед у питаннях залучення населення до охорони громадського порядку, ефективно взаємодіяти із представниками громадських формувань, у підборі та оформленні дільничними інспекторами своїх громадських помічників.

Одним з важливих завдань правоохоронців служби залишається інформування громад про роботу дільничних інспекторів міліції. «Місце перебування, дні й години прийо-

му дільничного мають бути розтиражовані у вигляді спеціальних візитівок, які потрібно роздавати людям за місцем їхнього проживання», — наголосив заступник міністра.

У свою чергу начальник департаменту громадської безпеки МВС України генерал-лейтенант міліції Олексій Крикун акцентував на тому, що останнім часом істотно побільшало звернень громадян безпосередньо до міністра. «Люди пишуть, приїжджають звідусіль зі своїми проблемами і болем до Києва на Богомольця, 10. Міністр розглядає заяви, дає керівникам відповідних служб доручення розібратися у складних ситуаціях і поради, чим можна допомогти. Але буває, що останні просто дублюють доручення міністра підлеглим, а це не завжди на користь справі. Водночас велика кількість звернень означає, що на місцях дільничні інспектори міліції не достатньо проводять особистий прийом людей, не знають їхніх проблем. Це не може задовольняти ні керівництво МВС, ні громадян», — зазначив він.

НАШІ ЦІННОСТІ

Велична доля двох маленьких рядків

ОСОБИСТОСТІ. Сьогодні 170 років з дня народження співавтора тексту Державного гімну Миколи Вербицького

Свдокія ТЮТЮННИК,
«Урядовий кур'єр»

Лісовиця — мікрорайон, який називають чернігівським Подолом. Тут, у заплаві Десни, на вулиці Успенській (нині Антонова-Овсієнка), розташоване родове гніздо Антіохів-Вербицьких. Зовні будинок осучаснений, обкладений цеглою, з новими вікнами. На його стіні — меморіальна дошка та бронзовий барельєф, присвячені прозаїку і поету Миколі Вербицькому. Дуже лаконічний напис, до якого заради історичної справедливості варто було б додати слова: «співавтор тексту Національного гімну «Ще не вмерла України». Щоправда, Миколі Андрійовичу належать лише два перші рядки із шести офіційно затверджених. Та погодьтеся, що в іншому, духовному, вимірі — це дуже багато!

Від віршів до карцеру

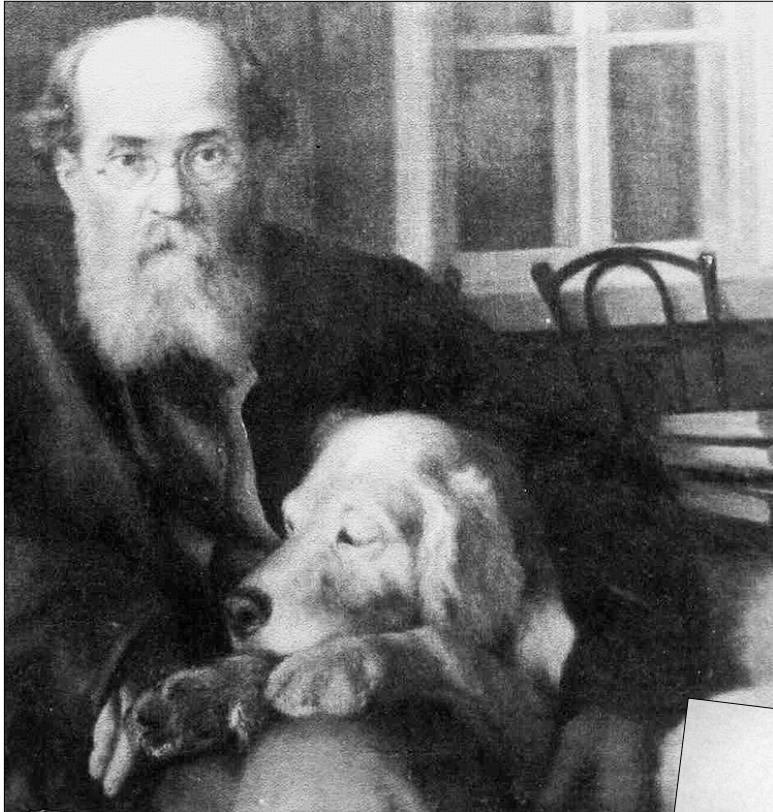
Хоч на дослідників його життя і творчості чекає безмір роботи, та, керуючись фактами, можна уявити веселого, талановитого і задикуватого хлопчину, який уже 10-річним публікував у газеті вірші «простонародною мовою».

Будинок, де зростав поет, переділений на кілька квартир та огорожений високими парканами, нині ніби у лабіринті. Лише могутній, посаджений Миколою Андрійовичем у 1905 році ясен (на честь народження онучки Марійки) вказує напрямок до потрібного подвір'я.

З будинку виходить привітна господиня — Олена Сіренко, праправнучка поета, запрошує до господи. Всередині перепланирувань ніколи не було. Тому можна впевнено сказати, що стіни будівлі пам'ятають усіх Вербицьких, котрі тут мешкали. У вітальні зустрічають гостей рамки з давніми, пожовтілими світлинами. У поєднанні зі старовинними меблями, які теж передавали з покоління в покоління, вони ніби прочиняють двері в іншу епоху. Туди, де, за словами самого Миколи Вербицького, суворий батько «тщательно заботился о воспитании сына, при помощи ремешной треххвостки внушая ему правила нравственности». Та хлопець уже мав власні погляди на життя, вибити які було неможливо. Коли через надруковані у «Чернігівських губернських відомостях» вірші здійснювався гвалт, юний писак опинився у Полтавській гімназії, де зазнав мисливця з таким самим талановитим збитощником Михайлом Старицьким. Разом вони писали вірші і... відсиджували в карцері за всі витівки, які їм вдавалося творити так само легко, як і підбирати рими.

З вогню та в полум'я

Навчання в Київському університеті привело юного Миколу до гурту завзятих та запальних юнаків — Олександра Стоянова, Павла Житецького, братів Йосипа і Тадея Рильських та інших молодих вільнодумців з устояними принципами та бажанням їх продемонструвати на широкий загаль. Так виникло

Микола Андрійович з улюбленим мисливським собакою

сатиричне видання «Помийниця», де хлопці критикували тодішню дійсність і дали такого жару, що Миколу перевели до Петербурга з побажаннями остудитися.

Хто міг передбачити, що батьків приятель, до якого поселили юнака, уже прийняв на постій земляків Вербицького — Павла Чубинського та Івана Рашевського. Із такими друзями годі було сподіватися на охолодження гарячих голів. Тим більше, що згодом пристав до компанії ще й знайомий Миколі з Чернігова товариш Пантелеймона Куліша Олександр Маркович, до якого з розташованої по сусідству Академії художеств заходив послушати українську мову та поспівати народних пісень сам Тарас Григорович, уже тяжко хворий. Лише рік судилося тривати тим зустрічам. Але вплив Кобзаря дуже чітко проступає у віршах Миколи Вербицького, надрукованих у 1862 році в журналі «Основа»:

Було врем'я (не вертайся,
Лихая година!) —
Тихо, мовчки, бідувала
Мати Україна;
І родився пророк в народі,
І став перед нами,
Заговорив правдивими
Слізами-словами,
І розкрив він народній
Давні домовини,
І розбудив широкії
Степи України,
І народу віщував він
Вічну славу, долю,
І блага нас становиться
За правду, за волю...

Ті вірші світ побачив через рік по тому, як поховали Тараса Шевченка. Та навіть день його похорону став повчальним для молодих друзів Кобзаря, збігся з іншою подією: поляки вшанували своїх співвітчизників, загиблих у Варшавському повстанні. Вони так палко реагували на гімн «Ще Польска не згінела...», що це посіяло в душах українських юнаків те зерно, яке згодом проросло власними рядками і вродило як один із найважливіших символів нашої державності.

Істина — в листах

Історію створення українського гімну патріотично налаштованими студентами в родині Вербицьких передавали з покоління в покоління. Дуже цікавий її переказ, записаний правнуком поета Володимиром Сиротенком (Вербицьким) зі слів його бабусі Євгенії Львівни Вербицької-Кулешової: «Павлу Чубинському про похорони Шевченка, брати Рильські заспівали «Ще Польска...».

Акомпанував Лист (з двох боків аркуша) Миколи Вербицького до Олекси Коваленка

Микола. Коли брати скінчили, почав тихенько наспівувати переклад. Тут Чубинський запропонував йому не перекладати польський гімн, а під ту мазурку скласти свої, українські вірші. Микола заспівав: «Ще не вмерла Україна, ні слава, ні воля, ще нам, браття молодії, усміхнеться доля...». А далі писали вже разом».

Майже всі джерела, які трапилися під час написання цього матеріалу, розповідаючи про Миколу Вербицького, замовчують його участь у створенні гімну. Немає, мовляв, прямих доказів, родинні перекази — не наукові дослідження тощо. Однак у Чернігівському історичному музеї імені В. Тарновського зберігаються два вагомих аргументи: листи, написані власноруч Вербицьким до літератора Олекси Коваленка. «Олекса Кузьмович зібрався видати альманах «Українська муза» і звернувся до Миколи Андрійовича, аби він надіслав коротку автобіографічну довідку, — розповіла старший науковий співробітник музею Олена

Ісаєнко. — А одержавши відповідь, очевидно, написав ще раз, запитуючи, чому поет нічого не говорить про участь у створенні гімну, адже та історія вже набула розголосу». У другому листі Вербицький із притаманною йому скромністю відповідає: «Вельмишановний добродію! Гімн «Ще не вмерла України» написав покійний Павло Чубинський (моїх є там усього дві стрічки). Зложив його Павло під впливом сербського гімну».

До речі, у вражаючій розповіді Володимира Сиротенка (Вербицького) цей момент зображено так: «Здавалось, пісня склалася, та не було «останнього гвіздка», який завершив би її. І тут серби, які прийшли з Познанським, заспівали сербський гімн, приспівом якого було: «Серце біє і кров ліє за нашу свободу». «Та це якраз те саме, що нам треба!» — вигукнув Чубинський і склав безсмертні рядки:

стрічки» покійному колезі, то не дивно, що й Пантелеймон Куліш, який достеменно знав історію створення пісні, коли виник сумнів в авторстві Кобзаря, вирішив не розпорошуватися і назвав лише Чубинського.

Молодим не байдуже

Нині Миколу Вербицького нарешті визнано призабутим автором перших рядків українського гімну. Хоча це було зроблено й Олексією Коваленком ще в третьому випуску альманаху «Українська муза» (1908 рік): «Не зважаючи на те, що природа наділила поета значним поетичним хистом, він чомусь не виявив інтенсивності, і його муза не часто обдаровувала нашу літературу поетичними творами. (Між іншим, в гімні «Ще не вмерла Україна», що нап. Чубинський, є два рядки Вербицького). Його поезії перейняті красою і формою, подібні до народних пісень; писані вони легким плавним складом». Цю цитату наводить у

науково-дослідницькій роботі, над якою почав працювати ще в шкільні роки, студент-третьокурсник Інституту історії, етнології та правознавства ім. О. М. Лазаревського Чернігівського національного педагогічного університету ім. Т. Г. Шевченка Євген Федоренко. «Вирішив зайнятися цією роботою завдяки музею історії Лісовиці. Саме там вперше й дізнався про Миколу Андрійовича, і мене дуже вразила його доля. Щодо продовження роботи, то нині намагаюся шукати вірші та повісті Вербицького, яких, на жаль, залишилося дуже мало і про них майже ніхто не знає», — розповів працюючий студент.

Напевне, це найцінніше — зацікавленість молодих сучасників, яким не байдуже правдивість навіть невеличких історичних деталей. Зрештою, це головна умова утвердження в юних умах засад суспільної моралі, якої так нині не вистачає.

Вірші Миколи Вербицького так і не стали книжкою. Та кожен українець знає його пророчі рядки:

Ще не вмерла України і слава,
і воля,
Ще нам, браття молодії,
усміхнеться доля...

ПРЯМА МОВА

Євген ФЕДОРЕНКО,
студент Інституту історії, етнології
та правознавства ім. О. М. Лазаревського
Чернігівського національного педагогічного
університету ім. Т. Г. Шевченка:

— Постать Миколи Вербицького заслуговує на вивчення і викладення широкому загалу, адже він все життя був патріотом України і відстоював ідеї незалежної вільної держави. Такі люди, як він, заслуговують на шану, втім, як і його рідні. Чи багато у нас таких родин, де зберігається зв'язок поколінь, де онуки і правнуки щороку збираються на родовому подвір'ї? Саме там зацітає щовесни величезний старий ясен — єдиний живий свідок життя поета. І до нього їдуть нащадки Миколи Андрійовича, щоб скласти присягу на вірність Роду.

СПОРТ

Стрибок висотою у двадцять років

СУЗІР'Я. Космічні 6,15 Сергій Бубка підкорив саме на «Зірках жердини» у лютому 1993 року

Павло КУЩ,
«Урядовий кур'єр»

Французький легкоатлет Рено Лавіліньє жартома спершу ухилився від запитання і спробував його переадресувати: «Ну, це спочатку треба у Сергія Бубки дозволу спитати...»

А оскільки той у свою чергу був сама люб'язність: «Та будь ласка!», француз вже серйозніше продовжив розповідати про власні перспективи: «Упевнений, що зможу це зробити, адже наполегливо тренуюся. Щоправда, коли саме це станеться — через рік, два чи три, сказати важче».

Подібні прогнози напередодні традиційного турніру «Зірки жердини» — річ звична. Адже у кого, як не в найкращих стрибунів із жердиною, які в лютому з'їжджаються до Донецька з усіх куточків світу, запитувати: коли і кому вдасться «побити» рекорд Сергія Бубки — 6 метрів 15 сантиметрів?

Рекорди тут биш, биш...

Нинішні змагання особливі, бо маємо круглу дату отого неперевершеного досягнення — «космічну» висоту Сергій Бубка підкорив саме на «Зірках жердини» в лютому 1993 року. А нині президент НОК України і організатор вже 24-го турніру найкращих стрибунів тільки знижує плечима, коли йдеться про перспективи оновлення рекорду в секторі для стрибків. «На це запитання насамперед мають відповідати самі спортсмени, оскільки це в їхніх руках і можливостях, — зазначив він напередодні цього річниць змагань. — Я давно припинив виступати і можу тільки поділитися досвідом і якось посприяти високим результатам атлетів. Однак повторюю: все залежить тільки від них».

Утім, уславлений рекордсмен таки назвав прізвища

Яріслі Сільву дражнять лаври Олени Ісінбаєвої...

стрибунів, які в останні роки помітно прогресують і «роблять погоду» в цьому виді спорту. Це француз олімпійський чемпіон Рено Лавіліньє, кар'єра якого перебуває на піку: він двічі поспіль виграв «Зірки жердини» і, підкоривши «гросмейстерські» 6 метрів, уже має особистий рекорд 6,03.

Як і завжди, цього року в Донецьку знову зібралися крапці з кращих стрибунів з жердиною. Єдиний мінус — відсутність «Бубки у спідниці» — Олени Ісінбаєвої: вона друга рік поспіль пропускає популярні у спортивному світі змагання. А своєрідною родзинкою стала участь кубинки Яріслі Сільви, яка взяла «срібло» на минулій Олімпіаді й не зупиняється на досягнутому. На прес-конференції розчулена гостя крізь сльози розповідала про те, що змінилося в її житті після успіху в Лондоні. «Мої земляки та жителі інших країн тепер дізналися, хто я і чому так багато працювала на тренуваннях. Отой успіх на Олімпіаді — це радість, щастя, досягнення для моєї країни і гор-

ТАБЛО «УК»

Міжнародний легкоатлетичний турнір «Samsung Зірки жердини». 9 лютого, Донецьк, палац спорту «Дружба».

Жінки. 1 місце — Яріслі Сільва (Куба) — 4,76; 2 місце — Анастасія Савченко (Росія) — 4,65; 3 місце — Ніколета Кіріакі-полу (Греція) — 4,60.

Чоловіки. 1 місце — Рено Лавіліньє (Франція) — 5,85; 2 місце — Костадінос Філіппідіс (Греція) — 5,80; 3—4 місце — Мальте Мор (Німеччина), Сергій Кучеряну (Росія) — 5,70.

дість за неї й за себе, адже я також стала частиною історії», — схвилювано зізналася вона.

А те, що «Зірки жердини» мають статус кузні рекордів, підтверджує статистика: за 23 роки в Донецьку встановлено 11 світових рекордів, 7 континентальних, 21 національний та рекорд світу серед юніорів. Тому закономірно, що турнір дуже популярний у донецчан та гостей міста і навіть став своєрідною візитівкою шахтарської столиці.

Штурмують висоту не тільки фаворити

Спершу вболівальники на трибунах палацу спор-

ту «Дружба» розчаровано зітхали. А найперші невдалі спроби деяких атлетів на стартовій висоті навіть змусили припустити: можливо, надалі планку доведеться не піднімати, а опускати ще нижче? Утім, зіркові учасники поступово впоралися з хвилюванням і долали замовлені висоти впевнено. Щоправда, не обійшлося без неприємних сюрпризів: на жаль, із результатом 4,20 припинила змагання і почала ще активніше вболівати за свого чоловіка рекордсменка України Наталя Мазурик (донедавна Куш). Підкоривши з першої спроби 4,45, через травму ноги відмовилася далі виступати Фабіана Мюрер із Бра-

А чоловіки мріють наблизитися до рекорду Сергія Бубки

зилії, яку називали претенденткою на перемогу. Ще одна фаворитка з Польщі Ганна Роговська невдало виконала всі спроби на 4,45 і вибула з нульовим результатом. Не змогла налаштуватися на боротьбу й минула переможниця «Зірок» Ірина Птачнікова з Чехії, яка зупинилася на 4,60. Само собою, осічкою лідерів скористалися Ніколета Кіріакі-полу з Греції, якій за меншої кількості спроб для третього місця вистачило 4,60. Крім того, вона на 5 сантиметрів поліпшила власне досягнення в залах. Особистий рекорд — 4,65 встановила й срібна призерка росіянка Анастасія Савченко.

А лідерство та увагу в залі поступово захопила спортсменка з Куби. Яріслі Сільва, не схожа статуєю

на колег-суперниць, які більше нагадують манекениць, виконувала свої стрибки напрочуд ефектно і ефективно. З першої спроби вона підкорила 4,65, 4,70 та 4,76. Перемігши в турнірі, Яріслі поліпшила власний результат і поновила рекорд Куби. А трохи згодом взялася штурмувати черговий рекорд 4,78 і в двох перших спробах була дуже близькою до успіху.

Чоловіки також не змусили глядачів нудьгувати.

Подякувавши всім учасникам турніру, Сергій Бубка привітав переможців і звернув увагу на те, що підкорені ним висоти близькі до кращих на сьогодні результатів у світі. А про оті «захмарні» 6,15 вже не згадували. Мабуть, до наступного турніру «Зірки жердини».

В Європу повертається великий футбол

ПЕРЕДМОВА. Сьогодні в Донецьку на «Донбас Арені» господарі поля зіграють проти чемпіона Німеччини

Валерій РЕКУНОВ,
«Урядовий кур'єр»

Футболісти «Шахтаря» вдруге в своїй історії прорвалися до стадії плей-оф найпрестижнішого футбольного турніру Старого Світу. Складність цього етапу Ліги чемпіонів для гірників полягає в тому, що в Україні ще триває «зимова пауза». Другу частину національної першості одноосібний лідер розпочне лише 1 березня, коли вдома прийматиме луцьку «Волинь». Підопічні Мірчі Луческу готувалися до другої частини сезону в притаман-

ному для себе стилі: в Об'єднаних Арабських Еміратах та Іспанії зіграли дванадцять товариських матчів, з яких перемогли в десяти.

Головна втрата українського чемпіона в зимове міжсезоння — перехід півзахисника Вілліана в «Анжі» з Махачкалі за 35 мільйонів євро. Тренерський штаб «Шахтаря» не був упевнений у тому, що вдасться в черговий раз утримати на базі в Кіршах бразильського віртуоза. Адже талановитим вінгером цікавилися і гранди англійської Прем'єр-ліги — «Челсі» та «Тоттенгем».

Тому і потурбувалися про заміну заздалегідь: купили в харківського «Металіста» автора феноменального гола у ворота норвезького «Русенборга» — Тайсона. Вартість рекордного для України трансфера становить 20 мільйонів доларів.

У свою чергу дортмундська «Боруссія» в Бундеслізі демонструє напрочуд яскравий і гостро-атакуючий футбол. У перших трьох зустрічах після двотижневих канікул команда Юргена Клоппа перемогла суперників із загальним рахунком 13:2. Лише минулої суботи цей парадний

марш перервали футболісти «Гамбурга»: в Дортмунді вони «познущалися» з господарів, забивши в їхні ворота чотири м'ячі. Ця поразка стала для Роберта Левандовського та його партнерів найбільшою з вересня 2009 року.

— «Боруссія» — це не кінець світу, — справедливо зауважує керманч «Шахтаря» Мірча Луческу. — Тим паче, у нас накопичений досвід успішного протистояння німецьким командам: «Штутгарту», «Шальке», «Вердеру». Німці посіли перше місце у найсильнішій групі Ліги

чемпіонів — уже цього факту достатньо, щоб отримати уявлення про силу дортмундців. Суперзірками лідерів «Боруссії», може, і не назвеш, зате командна гра налагоджена зразково. Однак «Шахтар» вийшов на такий рівень розвитку, коли

ми повинні думати не стільки про суперника, скільки про власну підготовку. Сподіваюся, клас і досвід наших футболістів дадуть змогу підійти до матчів із чемпіоном Німеччини в оптимальній формі і пробитися до чвертьфіналу.

ТАБЛО «УК»

Ліга чемпіонів 13 лютого, 1/8 фіналу

«Шахтар» (Україна) — «Боруссія» (Німеччина)

Матч-відповідь — 5 березня.

Ліга Європи 14 лютого, 1/16 фіналу

«Динамо» (Україна) — «Бордо» (Франція)

«Ньюкасл» (Англія) — «Металіст» (Україна)

«Базель» (Швейцарія) — «Дніпро» (Україна)

Матчі-відповіді відбудуться 21 лютого.

ДОКУМЕНТИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про Координаційний комітет з підготовки та проведення в Україні фінального турніру чемпіонату Європи 2015 року з баскетболу

З метою забезпечення належної підготовки та проведення в Україні фінального турніру чемпіонату Європи 2015 року з баскетболу **ПОСТАНОВЛЯЮ:**

1. Утворити Координаційний комітет з підготовки та проведення в Україні фінального турніру чемпіонату Європи 2015 року з баскетболу (далі — Координаційний комітет).

2. Установити, що основною формою роботи Координаційного комітету є засідання, які проводяться не рідше одного разу на квартал. У разі потреби Голова Координаційного комітету скликає позачергове засідання.

Засідання Координаційного комітету вважається правомочним, якщо на ньому присутні більшість його членів.

Рішення Координаційного комітету приймається шляхом голосування більшістю присутніх на його засіданні членів Координаційного комітету. У разі рівного розподілу голосів голос Голови Координаційного комітету є вирішальним.

Результати засідання Координаційного комітету оформляються протоколом. Рішення Координаційного комітету є обов'язковими для розгляду центральними та місцевими органами виконавчої влади.

Забезпечення діяльності Координаційного комітету здійснюється Адміністрацією Президента України.

3. Затвердити персональний склад Координаційного комітету (додається).

4. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
6 лютого 2013 року
№ 71/2013

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 6 лютого 2013 року №71/2013

СКЛАД

Координаційного комітету з підготовки та проведення в Україні фінального турніру чемпіонату Європи 2015 року з баскетболу
ЯНУКОВИЧ Віктор Федорович — Президент України, Голова Координаційного комітету

АЗАРОВ Микола Янович — Прем'єр-міністр України
БЕНКЕНДОРФ Єгор Андрійович — генеральний директор Національної телекомпанії України (за згодою)

БОГАТИРЬОВА Раїса Василівна — Міністр охорони здоров'я України
БОГУЦЬКИЙ Юрій Петрович — Радник Президента України — Керівник Головного управління з питань гуманітарного розвитку Адміністрації Президента України

БУБКА Сергій Назарович — президент Національного олімпійського комітету України (за згодою)

БУРЯК Дмитро Аркадійович — президент компанії «Vision International People Group» (за згодою)

ВІЛКУЛ Олександр Юрійович — Віце-прем'єр-міністр України, секретар Координаційного комітету

ВОЛКОВ Олександр Анатолійович — президент Федерації баскетболу України (за згодою)

ГЕЛЛЕР Євгеній Борисович — Голова Комітету Верховної Ради України з питань транспорту (за згодою)

ДОБКІН Михайло Маркович — голова Харківської обласної державної адміністрації

ЗАХАРЧЕНКО Віталій Юрійович — Міністр внутрішніх справ України

КАСЬКІВ Владислав Володимирович — Голова Державного агентства з інвестицій та управління національними проектами України

КЕРНЕС Геннадій Адольфович — Харківський міський голова (за згодою)

КЛИМЕНКО Олександр Вікторович — Міністр доходів і зборів України

КОВАЛЕВСЬКИЙ Володимир Георгійович — Голова Національного агентства з питань підготовки та проведення в Україні фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу та реалізації інфраструктурних проектів

КОВАЛЬЧУК Микола Миколайович — Голова Державної міграційної служби України

КОЖАРА Леонід Олександрович — Міністр закордонних справ України

КОЗАК Володимир Васильович — Міністр інфраструктури України

КОЛЕСНИКОВ Борис Вікторович — Голова Комітету Верховної Ради України з питань транспорту і зв'язку (за згодою)

КОЛЕСНИКОВ Дмитро Валерійович — голова Дніпропетровської обласної державної адміністрації

КОЛОБОВ Юрій Володимирович — Міністр фінансів України

КОЛОМОЙСЬКИЙ Ігор Валерійович — член наглядової ради комерційного банку «Приватбанк» (за згодою)

КОРОЛЕВСЬКА Наталія Юріївна — Міністр соціальної політики України

КОСТУСЄВ Олексій Олексійович — Одеський міський голова (за згодою)

КОСТЮК Михайло Дмитрович — голова Львівської обласної державної адміністрації

КУЛІЧЕНКО Іван Іванович — Дніпропетровський міський голова (за згодою)

КУРДІНОВИЧ Олександр В'ячеславович — Голова Державного комітету телебачення і радіомовлення України

ЛАВРИНОВИЧ Олександр Володимирович — Міністр юстиції України

ЛАРІН Олександр Борисович — генеральний секретар Федерації баскетболу України (за згодою)

ЛАРІН Сергій Миколайович — Заступник Глави Адміністрації Президента України

ЛЕБЕДЄВ Павло Валентинович — Міністр оборони України

ЛИТВИН Микола Михайлович — Голова Державної прикордонної служби України

ЛЮБКІВСЬКИЙ Маркіян Романович — радник Віце-прем'єр-міністра України (поза штатом) (за згодою)

ЛУК'ЯНЧЕНКО Олександр Олексійович — Донецький міський голова (за згодою)

ЛЬОВОЧКІН Сергій Володимирович — Глава Адміністрації Президента України

МАТВІЙЧУК Едуард Леонідович — голова Одеської обласної державної адміністрації

НОВОХАТЬКО Леонід Михайлович — Міністр культури України

ПАЛАТНИЙ Артур Леонідович — Голова Комітету Верховної Ради України з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму (за згодою)

ПОПОВ Олександр Павлович — голова Київської міської державної адміністрації

ПРАСОЛОВ Ігор Миколайович — Міністр економічного розвитку і торгівлі України

ПРИСАЖНЮК Анатолій Йосипович — голова Київської обласної державної адміністрації

ПРОСКУРЯКОВ Олег Альбертович — Міністр екології та природних ресурсів України

САДОВИЙ Андрій Іванович — Львівський міський голова (за згодою)

САФІУЛЛІН Равіль Сафович — Голова Державної служби молоді та спорту України

ТАБАЧНИК Дмитро Володимирович — Міністр освіти і науки, молоді та спорту України

ТЕМНИК Геннадій Павлович — Міністр регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України

ТИМЧЕНКО Сергій Михайлович — Голова Державного агентства земельних ресурсів України

ШАПОВАЛОВА Олена Олексіївна — Голова Державного агентства України з туризму та курортів

ШИШАЦЬКИЙ Андрій Володимирович — голова Донецької обласної державної адміністрації.

Глава Адміністрації Президента України С.ЛЬОВОЧКІН

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 6 лютого 2013 р. № 88
Київ

Про внесення змін до Порядку використання коштів державного бюджету, що спрямовуються для реформування та розвитку комунального господарства у сільській місцевості

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Внести зміни до Порядку використання коштів державного бюджету, що спрямовуються для реформування та розвитку комунального господарства у сільській місцевості, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 6 травня 2005 р. № 325 «Питання використання коштів, передбачених у державному бюджеті для фінансової підтримки підприємств агропромислового комплексу» (Офіційний вісник України, 2005 р., № 19, ст. 997; 2008 р., № 20, ст. 571), виклавши його у редакції, що додається.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 6 травня 2005 р. № 325
(у редакції постанови Кабінету Міністрів України
від 6 лютого 2013 р. № 88)

ПОРЯДОК**використання коштів державного бюджету, що спрямовуються для реформування та розвитку комунального господарства у сільській місцевості**

1. Цей Порядок визначає механізм використання коштів, передбачених у державному бюджеті за програмою «Реформування та розвиток комунального господарства у сільській місцевості» (далі — бюджетні кошти).

Бюджетні кошти використовуються з метою стабілізації функціонування сільського житлово-комунального господарства, впровадження енергозберігаючих технологій.

2. Головним розпорядником бюджетних коштів і відповідальним виконавцем бюджетної програми є Мінагрополітики.

Одержувачами бюджетних коштів є об'єднання «Кримсількомунгосп», обласні формування сільського комунального господарства та управління виробничо-технологічної комплектації, що входять до складу Укрсількомунгоспу і надають житлово-комунальні послуги в сільській місцевості.

Бюджетні кошти використовуються для здійснення заходів з реформування та розвитку комунального господарства у сільській місцевості відповідно до затвердженого Мінагрополітики плану використання бюджетних коштів.

3. Мінагрополітики затверджує щороку пріоритетні напрями розвитку комунального господарства у сільській місцевості.

Організація відбору об'єктів, на які спрямовуються бюджетні кошти, здійснюється конкурсною комісією. Положення про конкурсну комісію, її склад, а також порядок організації та умови проведення конкурсу затверджуються Мінагрополітики.

Основними критеріями відбору об'єктів є відповідність їх затвердженим пріоритетним напрямом та наявність співфінансування за рахунок коштів місцевих бюджетів та/або інших джерел, частка яких у загальному обсязі фінансування затверджується щороку Мінагрополітики.

Мінагрополітики з урахуванням внесених конкурсною комісією пропозицій здійснює розподіл бюджетних коштів у межах бюджетних призначень на відповідний рік між об'єднанням «Кримсількомунгосп», обласними формуваннями сільського комунального господарства та управліннями виробничо-технологічної комплектації, що входять до складу Укрсількомунгоспу і надають житлово-комунальні послуги в сільській місцевості.

4. Відображення у первинному та бухгалтерському обліку інформації про отримані (створені) оборотні і необоротні активи, а також відкриття рахунків, реєстрація, облік зобов'язань в органах Казначейства та проведення операцій, пов'язаних з використанням бюджетних коштів, здійснюються у порядку, встановленому законодавством.

5. Бюджетні кошти спрямовуються на: ремонт, технічне обслуговування та експлуатацію інженерних мереж і споруд, їх технічне переоснащення та оновлення обладнання; заміну обладнання, котлів, насосів з низьким коефіцієнтом корисної дії на більш ефективні — з меншим обсягом енергоспоживання і матеріаломісткості та більш високим коефіцієнтом корисної дії, а також малоєфективних теплових мереж великої протяжності та із значними втратами тепла і гарячої води на місцеві локальні, автоматизовані котельні; виконання робіт з реконструкції, капітального ремонту та відновлення робочого стану об'єктів інженерного облаштування сіл, житлового фонду, об'єктів соціальної інфраструктури сіл, зовнішніх мереж, тепло-, водопостачання і водовідведення, ліквідації аварійних ситуацій;

упровадження станцій (установок) доочищення питної води у системах централізованого водопостачання для водозабезпечення насамперед дошкільних, шкільних і лікувальних закладів та облаштування пунктів розливу питної води; проведення технічного аудиту об'єктів водопостачання та водовідведення в сільських населених пунктах; погашення бюджетної кредиторської заборгованості, зареєстрованої в органах Казначейства.

Закупівля товарів, робіт і послуг за бюджетні кошти здійснюється в установленому законом порядку.

6. Погашення бюджетної кредиторської заборгованості, зареєстрованої в органах Казначейства, здійснюється в установленому законодавством порядку.

7. Складення та подання фінансової і бюджетної звітності про використання бюджетних коштів, а також контроль за їх цільовим та ефективним витрачанням здійснюються в установленому законодавством порядку.»

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 6 лютого 2013 р. № 89
Київ

Про внесення змін до порядку, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 21 лютого 2007 р. № 253

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Внести до Порядку використання коштів державного бюджету, що виділяються для здійснення заходів з ведення лісового і мисливського господарства, охорони і захисту лісів, і Порядку використання коштів державного бюджету, що виділяються для створення захисних лісових насаджень та полезахисних лісових смуг, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 21 лютого 2007 р. № 253 (Офіційний вісник України, 2007 р., № 14, ст. 512; 2008 р., № 15 ст. 366; 2010 р., № 43, ст. 1405; 2011 р., № 10, ст. 459, № 71, ст. 2684), зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 6 лютого 2013 р. № 89

ЗМІНИ,**що вносяться до Порядку використання коштів державного бюджету, що виділяються для здійснення заходів з ведення лісового і мисливського господарства, охорони і захисту лісів, і Порядку використання коштів державного бюджету, що виділяються для створення захисних лісових насаджень та полезахисних лісових смуг**

1. У Порядку використання коштів державного бюджету, що виділяються для здійснення заходів з ведення лісового і мисливського господарства, охорони і захисту лісів:

1) абзац третій пункту 1 викласти у такій редакції:

«Розпорядниками бюджетних коштів нижчого рівня та відповідальними за виконання зазначеної програми є органи виконавчої влади з питань лісового та мисливського господарства Автономної Республіки Крим, обласні управління лісового та мисливського господарства. Одержувачами бюджетних коштів є об'єднання, підприємства та установи, які забезпечують здійснення заходів, передбачених бюджетною програмою (далі — підприємства та установи).»;

2) абзац перший пункту 3 викласти у такій редакції:

«3. Визначення вартості одиниці робіт здійснюється кожним підприємством в нормативно-технологічних картах, що розраховуються на основі типових та комплексних норм виробітку, часу та витрат, затверджених в установленому порядку.»;

3) у пункті 5:

абзац перший викласти у такій редакції:

«5. Орган виконавчої влади з питань лісового та мисливського господарства Автономної Республіки Крим, обласні управління лісового та мисливського господарства, підприємства та установи подають Держлісгоспслужбі узагальнені розрахунки і обґрунтування проекту плану заходів з ведення лісового і мисливського господарства, охорони і захисту лісів у лісовому фонді (далі — план заходів), на підставі якого розробляється зведений план заходів, що затверджується Держлісгоспслужбою за погодженням з Мінагрополітики та Мінфіном.»;

в абзаці другому слова «Державної казначейської служби» замінити словом «Казначейства»;

4) пункт 6 викласти у такій редакції:

«6. Держлісгоспслужбою доводиться витяги із зведеного плану заходів до органу виконавчої влади з питань лісового та мисливського господарства Автономної Республіки Крим, обласних управлінь лісового та мисливського господарства, підприємств та установ.

На підставі витягів із зведеного плану заходів підприємства та установи складають і затверджують виробничо-фінансові плани з ведення лісового і мисливського господарства та охорони навколишнього природного середовища (далі — виробничо-фінансові плани) і надсилають їх на погодження до органу виконавчої влади з питань лісового та мисливського господарства Автономної Республіки Крим, обласних управлінь лісового та мисливського господарства.

Орган виконавчої влади з питань лісового та мисливського господарства Автономної Республіки Крим, обласні управління лісового та мисливського господарства погоджують підприємствам та установам виробничо-фінансові плани, узагальнюють їх та подають Держлісгоспслужбі на погодження затверджені зведені виробничо-фінансові плани.»;

5) пункт 8 виключити;

6) у пункті 9:

абзац третій виключити;

в абзаці п'ятому слова і цифри «від 8 жовтня 2008 р. № 923 (Офіційний вісник України, 2008 р., № 80, ст. 2694; 2009 р., № 41, ст. 1370)» замінити словами і цифрами «від 13 квітня 2011 р. № 461 «Питання прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 32, ст. 1359)»;

7) в абзаці першому пункту 10 слова «Республіканський комітет Автономної Республіки Крим з лісового і мисливського господарства, управління лісового та мисливського господарства, об'єднання, підприємства та установи» замінити словами «Орган виконавчої влади з питань лісового та мисливського господарства Автономної Республіки Крим, обласні управління лісового та мисливського господарства, підприємства та установи»;

8) пункт 11 після слова «фінансової» доповнити словами «та бюджетної»;

9) у тексті Порядку слова «Державне агентство лісових ресурсів» у всіх відмінках замінити словом «Держлісгоспслужба» у відповідному відмінку;

10) у додатку до Порядку:

в абзаці шостому пункту 1 слово «національної» виключити;

абзац перший пункту 4 викласти у такій редакції:

«4. Рубки формування і оздоровлення лісів»;

у пункті 6:

абзаці четвертий і п'ятий викласти у такій редакції:

«Підготовка технічної документації, будівництво, реконструкція і відновлення лісогосподарських та протипожежних доріг, інших інженерно-технічних споруд (містки, мости, підпірні стінки тощо);

придбання дорожньо-будівельної техніки.»;

абзац шостий після слова «лісогосподарської» доповнити словами «та протипожежної»;

абзац перший пункту 7 викласти у такій редакції:

«7. Відновлення лісів.».

2. У Порядку використання коштів державного бюджету, що виділяються для створення захисних лісових насаджень та полезахисних лісових смуг:

1) у пункті 1:

в абзаці першому слова «Створення захисних лісових насаджень та полезахисних лісових смуг» замінити словами «Ведення лісового і мисливського господарства, охорона і захист лісів в лісовому фонді» в частині створення захисних лісових насаджень та полезахисних лісових смуг»;

абзац третій викласти у такій редакції:

«Розпорядниками бюджетних коштів нижчого рівня та відповідальними за виконання зазначеної програми є органи виконавчої влади з питань лісового та мисливського господарства Автономної Республіки Крим, обласні управління лісового та мисливського господарства. Одержувачами бюджетних коштів є об'єднання, підприємства та установи, які забезпечують здійснення заходів, передбачених бюджетною програмою (далі — підприємства та установи).»;

2) пункт 3 викласти у такій редакції:

«3. Визначення вартості одиниці робіт здійснюється кожним підприємством в нормативно-технологічних картах, що розраховуються на основі типових та комплексних норм виробітку, часу та витрат, затверджених в установленому порядку.»;

3) у пункті 5:

абзац перший викласти у такій редакції:

«5. Орган виконавчої влади з питань лісового та мисливського господарства Автономної Республіки Крим, обласні управління лісового та мисливського господарства, підприємства та установи подають Держлісгоспслужбі узагальнені розрахунки і обґрунтування проекту плану заходів із створення захисних лісових насаджень та полезахисних лісових смуг (далі — план заходів), на підставі якого розробляється зведений план заходів, що затверджується Держлісгоспслужбою за погодженням з Мінагрополітики та Мінфіном.»;

в абзаці другому слова «Державної казначейської служби» замінити словом «Казначейства»;

4) пункт 6 викласти у такій редакції:

«6. Держлісгоспслужбою доводиться витяги із зведеного плану заходів до органу виконавчої влади з питань лісового та мисливського господарства Автономної Республіки Крим, обласних управлінь лісового та мисливського господарства, підприємств та установ.

На підставі витягів із зведеного плану заходів підприємства та установи складають та затверджують виробничо-фінансові плани з ведення лісового і мисливського господарства та охорони навколишнього природного середовища (далі — виробничо-фінансові плани) і надсилають їх на погодження до органу виконавчої влади з питань лісового та мисливського господарства Автономної Республіки Крим, обласних управлінь лісового та мисливського господарства.

Орган виконавчої влади з питань лісового та мисливського господарства Автономної Республіки Крим, обласні управління лісового та мисливського господарства погоджують підприємствам та установам виробничо-фінансові плани, узагальнюють їх та подають Держлісгоспслужбі на погодження затверджені зведені виробничо-фінансові плани.»;

5) пункт 8 виключити;

6) абзац третій пункту 9 виключити;

7) в абзаці першому пункту 10 слова «Республіканський комітет Автономної Республіки Крим з лісового і мисливського господарства, управління лісового та мисливського господарства, об'єднання» замінити словами «Орган виконавчої влади з питань лісового та мисливського господарства Автономної Республіки Крим, обласні управління лісового та мисливського господарства»;

8) пункт 11 після слова «фінансової» доповнити словами «та бюджетної»;

9) у тексті Порядку слова «Державне агентство лісових ресурсів» у всіх відмінках замінити словом «Держлісгоспслужба» у відповідному відмінку;

10) доповнити додаток до Порядку після абзацу сьомого новим абзацом такого змісту:

«Створення селекційних комплексів, плантацій, розсадників».

У зв'язку з цим абзаці восьмий і дев'ятий вважати відповідно абзацами дев'ятим і десятим.

ОГОЛОШЕННЯ

ТОВ «УКРНДІП» (код ЄДРПОУ 00311444,

місцезнаходження: 04080, м. Київ, вул. Нижньоюрківська,

31) повідомляє про втрату Свідоцтва про реєстрацію

платника податку на додану вартість (форма № 2-ПДВ),

виданої ДПІ у Голосіївському районі м. Києва. **Втрачену**

довідку вважати недійсною.

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 4 лютого 2013 р. № 91
Київ

Про внесення змін до Положення
про ранги державних службовців

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Внести до Положення про ранги державних службовців, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 19 червня 1996 р. № 658 (ЗП України, 1996 р., № 14, ст. 370; Офіційний вісник України, 2005 р., № 14, ст. 713; 2006 р., № 5, ст. 236, № 42, ст. 2810; 2011 р., № 30, ст. 1301; 2012 р., № 71, ст. 2870), зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 4 лютого 2013 р. № 91

ЗМІНИ,

що вносяться до Положення про ранги державних службовців

1. Пункт 2 викласти у такій редакції:
«2. Ранги, які відповідають першій категорії посад державних службовців, присвоюються Президентом України, крім рангів, що присвоюються державним службовцям апарату Верховного Суду України та апаратів вищих спеціалізованих судів.

Ранги, які відповідають другій категорії посад державних службовців, присвоюються Кабінетом Міністрів України, крім рангів, що присвоюються державним службовцям Апарату Верховної Ради України, Національного банку України, апарату Верховного Суду України та апаратів вищих спеціалізованих судів.

Ранги, які відповідають другій категорії посад державних службовців, присвоюються державним службовцям Апарату Верховної Ради України, Національного банку України відповідно Головою Верховної Ради України, Головою Національного банку України.».

2. Довопнити Положення пунктами 2¹—2⁶ такого змісту:

«2¹. Пропозиції щодо присвоєння рангів, які відповідають першій категорії посад державних службовців, вносяться на розгляд Президента України:

Прем'єр-міністром України — стосовно державних службовців міністерств, інших центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів влади Автономної Республіки Крим, Секретаріату Кабінету Міністрів України;

керівниками державних колегіальних органів, інших державних органів, установ, організацій, Національного банку України, Національної академії державного управління при Президенті України, Національної академії державного управління при Президенті України.

Зазначені пропозиції опрацьовуються Адміністрацією Президента України.

2². Пропозиції щодо присвоєння рангів, які відповідають першій категорії посад державних службовців та подаються для прийняття рішення Президентом України, вносяться на розгляд Прем'єр-міністра України:

міністрами — стосовно керівників та перших заступників керівників центральних органів виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через відповідних міністрів;

першими заступниками або заступниками керівників центральних органів виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України, місцевих органів виконавчої влади, органів влади Автономної Республіки Крим — стосовно керівників відповідних органів; особобо, що очолює Секретаріат Кабінету Міністрів України, — стосовно державних службовців Секретаріату.

2³. Пропозиції щодо присвоєння рангів, які відповідають другій категорії посад державних службовців, вносяться на розгляд Кабінету Міністрів України: міністрами, керівниками центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів влади Автономної Республіки Крим, Главою Адміністрації Президента України, особобо, що очолює Секретаріат Кабінету Міністрів України, — стосовно державних службовців таких органів, Адміністрації Президента України, Секретаріату Кабінету Міністрів України, урядових уповноважених;

керівниками державних колегіальних органів, інших державних органів, установ, організацій, Національної академії державного управління при Президенті України — стосовно державних службовців таких органів, установ, організацій, Національної академії державного управління при Президенті України. Пропозиції, зазначені у цьому пункті 2², опрацьовуються Секретаріатом Кабінету Міністрів України.

2⁴. Пропозиції щодо присвоєння рангів, які відповідають першій та другій категорії посад державних службовців, подаються у формі подання, в якому зазначаються:

у разі присвоєння державному службовцю чергового рангу в межах відповідної категорії посад — дата присвоєння попереднього рангу, номер і дата Указу Президента України, розпорядження Кабінету Міністрів України, розпорядження та наказу державних органів та їх посадових осіб;

у разі присвоєння державному службовцю чергового рангу в межах відповідної категорії посад достроково за виконання особливо відповідальних завдань — додаткові завдання, виконані державним службовцем на високому рівні, що мають важливе значення для держави, адміністративно-територіальної одиниці і не збігаються з його функціональними обов'язками;

у разі присвоєння державному службовцю чергового рангу поза межами відповідної категорії посад у зв'язку з виходом на пенсію — результати оцінки трудових досягнень державного службовця; причина звільнення; дата виходу на пенсію; дата присвоєння попереднього рангу.

Разом з поданням про присвоєння рангу державного службовця вносяться такі документи:

біографічна довідка;

копії першої сторінки трудової книжки та сторінок із записами про призначення на посаду та присвоєння попереднього рангу.

2⁵. Ранги, які відповідають третій — сьомій категоріям посад державних службовців, присвоюються:

державним службовцям Адміністрації Президента України, Апарату Верховної Ради України, Секретаріату Кабінету Міністрів України, Національного банку України — відповідно Главою Адміністрації Президента України, Керівником Апарату Верховної Ради України, особобо, що очолює Секретаріат Кабінету Міністрів України, Головою Національного банку України;

державним службовцям міністерств — міністрами або заступниками міністрів — керівниками апаратів згідно із законом;

державним службовцям інших центральних органів виконавчої влади, їх територіальних органів, місцевих органів виконавчої влади, органів влади Автономної Республіки Крим — керівниками відповідних органів;

державним службовцям державних колегіальних органів, інших державних органів, установ, організацій, Національної академії державного управління при Президенті України — керівниками відповідних органів, установ, організацій, Національної академії державного управління при Президенті України, крім рангів, що присвоюються керівникам і заступникам керівників апаратів місцевих судів.

2⁶. Керівникам і заступникам керівників апарату Верховного Суду України, апаратів вищих спеціалізованих та апеляційних судів ранги присвоюються Головою Державної судової адміністрації.

Керівникам і заступникам керівників апаратів місцевих судів ранги присвоюються начальниками територіальних управлінь Державної судової адміністрації.».

3. Абзац другий пункту 3 викласти у такій редакції:

«Особам, призначеним на посади державних службовців з установленням випробування, ранги присвоюються після закінчення випробування з урахуванням його результатів.».

4. Абзац четвертий пункту 11 виключити.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 6 лютого 2013 р. № 51-р
Київ

Про схвалення Концепції Державної цільової
правоохоронної програми встановлення
сучасних систем безпеки, застосування
засобів зовнішнього контролю
(спостереження) та швидкого реагування
на період до 2016 року

1. Схвалити Концепцію Державної цільової правоохоронної програми встановлення сучасних систем безпеки, застосування засобів зовнішнього контролю (спостереження) та швидкого реагування на період до 2016 року, що додається. Визначити Міністерство внутрішніх справ державним замовником Програми.

2. Міністерству внутрішніх справ разом з іншими заінтересованими центральними і місцевими органами виконавчої влади розробити та подати у шестимісячний строк Кабінетові Міністрів України проект Державної цільової правоохоронної програми встановлення сучасних систем безпеки, застосування засобів зовнішнього контролю (спостереження) та швидкого реагування на період до 2016 року.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

СХВАЛЕНО

розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 6 лютого 2013 р. № 51-р

КОНЦЕПЦІЯ

**Державної цільової правоохоронної програми встановлення сучасних
систем безпеки, застосування засобів зовнішнього контролю
(спостереження) та швидкого реагування на період до 2016 року**

Визначення проблеми, на розв'язання якої спрямована Програма

Забезпечення конституційних прав і свобод людини є головним обов'язком держави. Людина, її життя, здоров'я, честь, гідність, недоторканість і безпека визнаються найвищою соціальною цінністю.

Результати аналізу стану криміногенної ситуації в державі свідчать про наявність серйозних проблем у діяльності правоохоронних органів у сфері забезпечення громадської безпеки та громадського порядку.

Упродовж 2008—2011 років спостерігалася стійка тенденція до збільшення кількості злочинів у громадських місцях (у 2008 році — 58 тис., у 2011 році — 94,6 тис.).

Особливе занепокоєння викликає збільшення кількості тяжких та особливо тяжких злочинів на 16,2 відсотка, умисних убивств — на 42,4, крадіжок на — 126,7, незаконних заволодінь транспортними засобами — на 88,9, хуліганств — на 11,3 відсотка.

Кількість злочинів, вчинених на вулицях, площах, у парках і скверах, збільшилася на 46,7 відсотка.

Надзвичайно серйозною проблемою стає підвищення рівня терористичної загрози. Основними причинами терористичних проявів є радикалізм, екстремізм, політизація проблематики міжнародних, етноконфесійних відносин, поширення громадської нетерпимості та протистояння, насамперед у площині суспільно-політичних відносин, а також негативний вплив міжнародних терористичних і релігійно-екстремістських організацій.

Упродовж зазначених чотирьох років більше ніж на третину збільшилася кількість злочинів, вчинених із застосуванням вогнепальної зброї, а саме на 35,7 відсотка, у тому числі умисних убивств — на 39,3 відсотка, тяжких тілесних ушкоджень — майже удвічі, або на 88,9 відсотка. Удвічі збільшилася кількість анонімних повідомлень про загрозу безпеці.

Протягом згаданого періоду кількість вогнепальної зброї, вилученої із незаконного обігу, збільшилася на 1,7 відсотка, гранат — на 60, мін — на 73,7, вибухових речовин — на 177,7 відсотка.

Щодоби до охорони громадського порядку залучається близько 20,9 тис. працівників органів внутрішніх справ, однак зазначені сил недостатньо для належного забезпечення громадського порядку та громадської безпеки.

Рівень забезпечення працівниками органів внутрішніх справ дотримання громадського порядку в населених пунктах на сьогодні становить близько 30 відсотків.

Так, з понад 1300 міст і селищ міського типу підрозділи патрульної служби забезпечують охорону громадського порядку лише в кожному п'ятому.

В обласних центрах охорону громадського порядку здійснюють підрозділи патрульної служби загальною чисельністю лише 6,6 тис. працівників органів внутрішніх справ.

Питання забезпечення охорони громадського порядку та громадської безпеки особливо гостро постає в умовах реформування органів внутрішніх справ та скорочення їх штатної чисельності.

Установлення сучасних систем безпеки та застосування засобів зовнішнього контролю (спостереження) з метою запобігання та швидкого реагування на правопорушення повинно стати основою спільної цілеспрямованої роботи правоохоронних та інших заінтересованих органів виконавчої влади.

У ці Концепції терміни вживаються у такому значенні:

сучасні системи безпеки — сукупність високотехнологічних програмно-апаратних засобів з можливістю підвищення їх функціонального потенціалу та збільшення потужності, призначені для моніторингу, фіксації зображення, передавання інформації про стан громадського порядку і громадської безпеки, що забезпечує невідкладне оповіщення та швидке реагування на ситуації, пов'язані з виникненням правопорушення або виникненням надзвичайної події;

засоби зовнішнього контролю (спостереження) — технічне обладнання (відеокамери, відеореєстратори), включаючи пристрої екстреного виклику, за допомогою яких здійснюється відеоспостереження у місцях, що потребують постійного нагляду, або передається інформація відповідним підрозділам правоохоронних органів з метою швидкого реагування;

швидке реагування — оперативне реагування спеціально підготовлених сил (підрозділів правоохоронних органів), що здійснюється з використанням відповідних засобів і передбачає їх прибуття до визначеного об'єкта протягом мінімального часу, з метою своєчасного запобігання правопорушенням та вжиття необхідних заходів, адекватних характеру правопорушення або надзвичайної події.

Аналіз причин виникнення проблеми та обґрунтування необхідності її розв'язання програмним методом

Низька ефективність наявних систем безпеки та засобів зовнішнього контролю (спостереження) і швидкого реагування зумовлена такими факторами, як:

недостатня штатна кількість працівників відповідних підрозділів органів внутрішніх справ, що забезпечують охорону громадського порядку;

недостатня кількість засобів відеоспостереження;

функціонування систем безпеки на технічно застарілих та програмно несумісних платформах;

відсутність належної координації взаємодії центральних і місцевих органів виконавчої влади;

недостатній обсяг витратів на оновлення систем безпеки;

відсутність оперативного доступу до відомостей, які зберігаються в інформаційних системах органів державної влади, на які покладено завдання із забезпечення громадської безпеки та громадського порядку, боротьби з тероризмом.

Комплексне розв'язання проблеми можливе шляхом розроблення, затвердження та виконання Державної цільової правоохоронної програми встановлення сучасних систем безпеки, застосування засобів зовнішнього контролю (спостереження) та швидкого реагування на період до 2016 року.

Мета Програми

Метою Програми є комплексне розв'язання проблеми забезпечення охорони громадського порядку та громадської безпеки шляхом встановлення сучасних систем безпеки, застосування засобів зовнішнього контролю (спостереження) та організації швидкого реагування на правопорушення.

Визначення оптимального варіанта розв'язання проблеми на основі порівняльного аналізу можливих варіантів

Подальший розвиток систем безпеки, застосування засобів зовнішнього контролю (спостереження) та організації швидкого реагування на правопорушення може бути забезпечений за такими варіантами.

Перший варіант передбачає застосування традиційних підходів до розвитку систем безпеки, спрямованих на збереження наявної ситуації, згідно з якими здійснюються епізодичні та розрізнені заходи з розв'язання нагальних, у тому числі тимчасових, проблем у зазначеній сфері, що не дасть позитивного результату.

Другий, оптимальний варіант — ефективна реалізація положень Законів України «Про міліцію», «Про боротьбу з тероризмом», «Про участь громадян в охороні громадського порядку і державного кордону» шляхом застосування програмно-цільового методу та концентрації зусиль центральних і місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, громадських формувань з охорони громадського порядку та державного кордону із залученням коштів бюджетів усіх рівнів, інших джерел фінансування для виконання пріоритетних завдань.

Цей варіант передбачає розвиток сучасних систем безпеки, застосування засобів зовнішнього контролю (спостереження) та організації швидкого реагування як важливу складову системи громадської безпеки, посилення їх ролі у запобіганні та протидії злочинності.

Світова практика свідчить, що прояви терористичного характеру завдають значну шкоду життю і здоров'ю громадян, негативно позначаються на іміджі держави.

У зв'язку з цим розроблення і запровадження ефективних сучасних систем безпеки, застосування засобів зовнішнього контролю (спостереження) та організації швидкого реагування є нагальним питанням державної політики у сфері забезпечення охорони громадського порядку та громадської безпеки, у тому числі запобігання проявам тероризму.

Ефективність застосування таких систем підтверджується зарубіжним досвідом правоохоронної діяльності. Зокрема, використання систем відеоспостереження в країнах Європейського Союзу та США значно сприяє оперативності реагування на правопорушення, швидкому встановленню осіб, які їх вчиняють. Застосування зазначених систем стримує потенційного правопорушника від вчинення протиправних дій навіть за відсутності поліцейського. Облаштування громадських місць сучасними системами відеоспостереження дасть можливість правоохоронним органам більш оперативно реагувати на правопорушення, а громадянам — почуватися більш безпечно.

Позитивні результати дало застосування систем відеоспостереження, установлених в м. Києві та Донецьку, у тому числі під час проведення в Україні фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу.

Виконання завдань щодо встановлення систем безпеки, застосування засобів зовнішнього контролю (спостереження) та організації швидкого реагування на правопорушення повинно бути забезпечено на центральному, обласному та міському рівні з наданням миттєвого доступу до інформації, що в них зберігається, органам державної влади, на які покладено завдання із забезпечення національної і громадської безпеки та громадського порядку, боротьби з тероризмом.

Такі системи повинні оснащуватися засобами відеоспостереження та фіксації, які відповідають параметрам чіткості та роздільної здатності апаратури, що в подальшому дасть змогу використовувати можливості портретної та фототехнічної експертизи для встановлення осіб, причетних до вчинення правопорушень.

Шляхи і способи розв'язання проблеми, строк виконання Програми

Основними шляхами розв'язання проблеми є: створення правових засад для забезпечення функціонування систем безпеки, застосування засобів зовнішнього контролю (спостереження) та швидкого реагування;

розроблення та запровадження єдиних стандартів функціонування апаратних і програмних засобів систем безпеки;

забезпечення матеріально-технічними засобами центрів із збирання, оброблення та захисту інформації, які утворюються на базі чергових частин МВС України, головних управлінь, управлінь МВС України в Автономній Республіці Крим, обласнях, м. Києві та Севастополі, на залізницях;

закупівля матеріально-технічних засобів для забезпечення готовності сил (підрозділів правоохоронних органів), які залучаються до швидкого реагування;

розроблення та налагодження виробництва вітчизняних приладів зовнішнього контролю (спостереження) та засобів швидкого реагування;

забезпечення захисту інформації в системах безпеки шляхом впровадження комплексної системи захисту інформації з підтвердженням відповідності;

здійснення роз'яснювальних та інформаційно-просвітницьких заходів, у тому числі виготовлення та розповсюдження рекламної продукції. Програму передбачається виконати протягом 2013—2016 років.

Очікувані результати виконання Програми, визначення її ефективності

Виконання Програми дасть змогу:

підвищити рівень контролю за ситуацією в громадських місцях на 30 відсотків без залучення додаткового особового складу органів внутрішніх справ;

зменшити кількість правопорушень, які вчиняються в громадських місцях, на 15 відсотків;

підвищити ефективність реагування на правопорушення та інших заходів із забезпечення правопорядку на 10 відсотків;

посилити захист вразливих у терористичному відношенні об'єктів.

Критеріями досягнення результату є:

зменшення часу, необхідного для забезпечення реагування на правопорушення, що вчиняються проти громадського порядку та громадської безпеки, на 20 відсотків;

підвищення рівня розкриття правопорушень на 15 відсотків.

Оцінка фінансових та інших ресурсів, необхідних для виконання Програми

Орієнтовний обсяг фінансування за рахунок коштів державного бюджету, необхідний для виконання Програми, становить 5 991 128 тис. гривень.

Фінансування Програми планують здійснювати за рахунок коштів, що передбачаються в державному бюджеті на відповідний рік, а також інших не заборонених законодавством джерел.

Обсяг матеріально-технічних і трудових ресурсів, необхідних для виконання Програми, визначається під час розроблення відповідних завдань і заходів.

Для виконання Програми може залучатися міжнародна технічна та фінансова допомога.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 6 лютого 2013 р. № 56-р
Київ

Про надання дозволу на розроблення
проекту землеустрою щодо відведення
земельної ділянки

Відповідно до статей 93, 123 і 149 Земельного кодексу України надати дозвіл публічному акціонерному товариству «Малинський каменедробильний завод» на розроблення з урахуванням вимог державних стандартів, норм і правил у сфері землеустрою проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки площею 13,4 гектара із земель державної власності лісгосподарського призначення (ліси), що перебуває у постійному користуванні державного підприємства «Малинське лісове господарство» (квартали 3, 4, 6, 7, 8 та 28 Українського лісництва), розташованої на території Малинського району Житомирської області, з подальшою передачею її в оренду на строк дії спеціального дозволу на користування надрами від 24 січня 1997 р. № 766 для розширення території промислового майданчика, складів готової продукції та кар'єрного поля в межах гірничого відводу для дотримання проектних параметрів кар'єру під час розробки родовища корисних копалин.

Публічному акціонерному товариству «Малинський каменедробильний завод» передбачити відповідно до законодавства у зазначеному проекті землеустрою розрахунок втрат лісгосподарського виробництва і збитків, що будуть заподіяні державному підприємству «Малинське лісове господарство».

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

РЕКЛАМА. ОГОЛОШЕННЯ

АТ «КБ «ЕКСПОБАНК» повідомляє, що АТ «КБ «ЕКСПОБАНК» прийняв рішення Господарського суду Львівської області №5015/3751/12 від 05.11.2012 р. (яке набуло законної сили з 20.11.2012 р.), згідно якого АТ «КБ «ЕКСПОБАНК» передано в управління від ВАТ «Селянський комерційний банк «Дністер» фонд фінансування будівництва виду А другого пускового комплексу житлового будинку на 45 (сорок п'ять) квартир на вулиці Чапаєва-Петефів в м. Чоп Закарпатської області. Реквізити: Публічне акціонерне товариство «Комерційний банк «ЕКСПОБАНК», 01054, м. Київ, вул. Дмитрівська, 18/24, код за ЄДРПОУ 09322299, МФО 322294, тел. для довідок (044) 484-07-91.	Оголошення про результати проведення відкритих торгів на закупівлю товарів, робіт та послуг 1. Замовник торгів: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ДТЕК СХІДЕНЕРГО», ЄДРПОУ 31831942. 1.1. Поштова адреса замовника: ТОВ «ДТЕК СХІДЕНЕРГО», бул. Шевченка, 11, м. Донецьк, Донецька обл., 83001. 2. Інформація про предмет Закупівлі: «ДТЕК ЗУЙВСЬКА ТЕС. Реконструкція енергоблоку ст.№3. Модернізація електро-двигунів ДВ з установкою частотно-регульованих приводів», Закупівля №3у/3/12-1. 3. Оголошення про проведення торгів було опубліковане у газеті «Урядовий кур'єр» від 02.11.2012 № 201 стор. 15. 4. На підставі п.4.32 «Порядку придбання товарів робіт та послуг ліцензіатами ціни (тарифи) на відповідну діяльність яких встановлює НКРЕ», замовником відхилено всі тендерні пропозиції, та у відповідності із п.4.33 вищезгаданого «Порядку» торги відмінено.	Оголошення про проведення відкритих торгів на закупівлю товарів, робіт та послуг 1. Замовник торгів: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ДТЕК СХІДЕНЕРГО», ЄДРПОУ 31831942. 1.1. Поштова адреса: ТОВ «ДТЕК СХІДЕНЕРГО», бул. Шевченка, 11, м. Донецьк, Донецька обл., 83001 1.2. Контакти: телефон: (062) 214-55-60; факс: (062) 389-44-95. 2. Інформація про товари (роботи, послуги), що закуповуються: «ДТЕК КУРАХІВСЬКА ТЕС. Реконструкція енергоблоку ст.№9. Розроблення проектно-кошторисної документації на стадії проект», Закупівля №Ку/9/12-2. 3. Місце та спосіб отримання тендерної документації: офіс ТОВ «ДТЕК СХІДЕНЕРГО» або поштою, за письмовим запитом. 4. Додаткова інформація: обсяг робіт — реконструкція енергоблоку ст. №9 ДТЕК КУРАХІВСЬКА ТЕС включає модернізацію котла, турбіни, генератору, електрофільтру, електрообладнання, впровадження системи АСУ ТП, тощо.	Господарський суд Черкаської області постановами у справах: № 05/5026/1952/2012 від 24.01.2013 року фізичну особу-підприємця Шевченко Рус-лана Івановича (вул. Лікарняна, 27 б., смт Катеринопіль, Черкаська обл., 20500, код ЄДРПОУ 2933220638), № 925/74/13-г від 31.01.2013 року товариство з обмеженою відповідальністю «КПІ-Сервіс» (вул. Леніна, 12-а, смт Катеринопіль, Черкаська обл., 20500, код ЄДРПОУ 30146161) визнано банкрутами, відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрутів призначено арбітражного керуючого Ярмолінського Юрія Васильовича (ліцензія серії АВ №397324, видана Державним департаментом з питань банкрутства від 14.11.2008 р.). Вимоги кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня оприлюднення цього повідомлення за адресою: вул. Петровського, 17, оф. 3, смт Катеринопіль Черкаської обл., тел.: (04742) 22267.
---	--	---	--

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 29.01.2013 року по справі №904/545/13-г визнано банкрутом ТОВ «Техно-Паралель» (адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Софії Ковалевської, буд. 51, кв. 29, код 37068567). Ліквідатором призначено ініціуючого кредитора - ТОВ «Арабіс Плюс» (адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Калинова, буд. 43, код 37987298). Письмові претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.	Ухвалою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 28.12.2012 порушено провадження у справі № 5011-46/19084-2012 про банкрутство Приватного акціонерного товариства «Жилкомунсервіс» (04060, м. Київ, вул. Вавілових, 18, код ЄДРПОУ 24725452). Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Седлецького Олександра Валентиновича (ліцензія серії АД № 040832 від 26.07.2012, 04107, м. Київ, вул. Половецька, 16, кв. 112). Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.	Господарський суд Київської області (01030, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) Постановою від 09.01.2013 року по справі № Б11/164-12 визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Компанія Стар Інвестмен» (08600, Київська область, м. Васильків, вул. Шевченка, 15, код ЄДРПОУ 34299341) та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Дочірнє підприємство «Управління матеріально-технічного забезпечення» Публічного акціонерного товариства «Трест Південзахідтрансбуд» (02099, м. Київ, вул. Зрошувальна, буд. 15, код ЄДРПОУ 01391304). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з моменту опублікування оголошення.	Господарський суд Київської області (01030, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) Постановою від 26.12.2012 року по справі № Б11/154-12 визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Будівельна компанія «Акталіон» (08600, Київська область, м. Васильків, вул. Шевченка, 15, код ЄДРПОУ 36942366) та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Товариство з обмеженою відповідальністю «Панорама СВ» (03062, м. Київ, просп. Перемоги, 65, корп. Б, код ЄДРПОУ 32252341). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з моменту опублікування оголошення.	АКБ «Трансбанк» проводить реалізацію майна (основних засобів, колекційних монет, векселів), залишкова балансова вартість якого не перевищує 1000 грн. за одиницю. Для придбання майна просимо звертатись за адресою: м. Київ, вул. Велика Васильківська, 88, 4-й поверх, за телефоном (044) 502-02-15 з 09.30 до 17.30.
--	---	---	---	---

Подільський районний суд м. Києва повідомляє Капустіну Ніну Яківну, яка мешкає: м. Київ, вул. Мурашка, 4, кв. 81, Борщичку Олександрю Василівну, яка мешкає: м. Київ, вул. Лісова, 11, кв. 70, Сидоренко Катерину Михайлівну, яка мешкає: м. Київ, вул. Петропавлівська, 22-24, Скороход Наталію Олександрівну, яка мешкає: м. Київ, вул. Лароша Гавро, 2-А, кв. 149, Надолошка Євгенія Семеновича, який мешкає: м. Київ, вул. Райдужна, 7, кв. 239, що судове засідання по справі № 2-19/11 за позовом Шутікова Є. О., Маштакова В. С., Маштакова С. С., Маштакова Ф. С. до Капустіної Н. Я., Борецької О. В., Територіальної громади Подільського району м. Києва, БТІ м. Києва, треті особи: Сидоренко К. М., Скороход Н. О., Недолошко Є. С., Маштакова Т. Ф., Маштакова Н. В., Краснопольський А. О., Краснопольський О. С., які виступають у своїх інтересах та інтересах неповнолітніх Краснопольського Ю. А. та Краснопольського Ф. А. про припинення права власності внаслідок знищення майна, зняття його з реєстрації та зміну розміру часток права власності на будинково-лодіння та за позовом третьої особи з самостійними вимогами Костянтинівської З. Д. до Маштакова В. С., Маштакова С. С., Маштакова Ф. С., Шутікова Є. О., Капустіної Н. Я., Борецької О. В., БТІ м. Києва, Київської міської ради, треті особи: Подільська районна у м. Києві державна адміністрація, Сидоренко К. М., Скороход Н. О., Недолошко Є. С., Маштакова Т. Ф., Маштакова Н. В., Краснопольський А. О., Краснопольська О. С., які виступають в своїх інтересах та в інтересах неповнолітніх Краснопольського Ю. А. та Краснопольського Ф. А. про припинення права власності внаслідок знищення майна, зняття його з реєстрації та зміну розміру часток права власності на будинково-лодіння, припинення права спільної часткової власності та зобов'язати вчинити дії, відбудеться 14.03.2013 р. о 10 год. 00 хв. в приміщенні суду (м. Київ, вул. Хорива, 21, каб. № 8) під головуванням судді Зарицької Ю. Л. Ваша явка обов'язкова. У разі неявки по справі буде постановлено заочне рішення.	Шахтарський міський районний суд Донецької області розглядає цивільну справу за позовною заявою Публічного акціонерного товариства «УкрСиббанк» до Катанцева Валерія Олександровича про стягнення заборгованості за кредитним договором. Відповідач у справі Катанцев Валерій Олександрович, який зареєстрований у встановленому законом порядку за адресою: Донецька область, м. Шахтарськ, мікрорайон Журавлівка, будинок 46, кв. 42, викликається на 20 березня 2013 року о 09 год. 30 хв. до Шахтарського міського районного суду Донецької області, що знаходиться за адресою: Донецька область, м. Шахтарськ, вул. Крупської, буд. 7-А, каб. 7, для участі у розгляді справи по суті. Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази, на які він посиляється для обґрунтування своїх заперечень. У випадку неприбуття відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, надіславши заяву на адресу суду або за телефоном/факсом (806255) 4-69-27, інакше справа буде розглянута за його відсутності.	Колесник Ярослав Васильович, Деснянський районний суд м. Києва (м. Київ, пр. Маяковського, 5-в, каб. 37) повторно викликає вас у судовому засіданні на 25.02.2013 р. о 10 год. 00 хв., для участі у розгляді цивільної справи за позовом ПАТ «Банк Форум» до Колесник Я. В. про стягнення заборгованості. У разі неявки справу буде розглянуто без вашої участі.
--	---	---

Суддя О. Ф. Федорова

Суддя В. О. Сенюта

Буцацький районний суд Тернопільської області викликає в судовому засіданні як відповідачку Пахульську Наталію Сергіївну, місце перебування якої невідоме, останнє відоме місце проживання: м. Дунаєвці, Хмельницька область, вул. Київська, 20/32, по справі за позовом Захарчука Юрія Володимировича в інтересах Пахульського Володимира Михайловича до Пахульської Наталії Сергіївни, третіх осіб: Управління Державної міграційної служби України в Тернопільській області, Миколаївської сільської ради Буцацького району Тернопільської області про визнання особи такою, що втратила право на користування житловим будинком. Розгляд справи призначено на 10 год. 00 хв. 21 лютого 2013 року в приміщенні Буцацького районного суду Тернопільської області за адресою: м. Бучач, вул. Міцкевича, 11. Явка до суду обов'язкова. Відповідачі пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У разі неявки без поважної причини справу буде розглянуто у її відсутності згідно із ч. 4 ст. 169 ЦПК України за наявними в ній доказами. Суддя Й. Я. Кузевич	Приморський районний суд м. Одеси викликає Ступницьку Аллу Миколаївну як відповідача у цивільній справі № 1522/22311/12 за позовом ТОВ «Український промисловий банк» до Ступницької А. М., Прокопенко В. А., за участю третьої особи приватного підприємця Миколаївського міського нотаріального округу Матвеевої І. М. про визнання договору недійсним, яке відбудеться 19 лютого 2013 року об 11-00 годині в приміщенні Приморського районного суду м. Одеси за адресою: м. Одеса, вул. Балківська, 33, зал №205 (суддя Бондар). У разі неявки відповідача без поважних причин справа буде розглянута за його відсутності. Суддя Бондар В. Я.	Лановецький районний суд Тернопільської області викликає Романюка Сергія Івановича у судовому засіданні в якості відповідача за позовом АТ «Дельта банк» до Романюка С. І. про стягнення заборгованості, яке відбудеться о 09-00 год. 19 лютого 2013 року за адресою: Тернопільська обл., м. Ланівці, вул. Шкільна, 7. Суддя Сенох М. З. В разі неявки відповідача в судовому засіданні, справу буде розглянуто за їх відсутності за наявними у справі доказами. Необхідно повідомити суд про причини неявки.	В Комсомольському районному суді м. Херсона 21.02.2013 року об 11.30 годині в кабінеті № 305 відбудеться судове засідання по цивільній справі за позовом Акоюн Марини Олександрівни до Акоюн Гаріка Саркісовича про розірвання шлюбу. В судовому засіданні викликається відповідач. У разі неявки справу буде розглянуто за його відсутності. Суддя О. В. Гуцалюк
---	---	--	--

Тишин Ігор Вікторович викликається 1 березня 2013 року на 09 год. 00 хв. у судовому засіданні до Керченського міського суду АР Крим (98300, АР Крим, м. Керч, вул. Свердлова, 4, зал № 5) як відповідач по цивільній справі за позовом Корнет Еллі Іванівни до Тишина Ігоря Вікторовича про стягнення додаткових витрат на дитину. Відповідно до ч. 9 ст. 74 ЦПК України з опублікуванням оголошення про виклик відповідач вважається повідомленим про час і місце розгляду справи. Згідно з ч. 4 ст. 169 ЦПК України, у разі неявки відповідача у судовому засіданні на вказаний час чи неповідомлення про причини неявки, справа розглядається за його відсутності за наявними в матеріалах справи доказами. Суддя Собещанська Н. В.	Голосай Роман Михайлович, 23 липня 1979 р. н., викликається як відповідач в судовому засіданні, призначено на 22 лютого 2013 року об 11:00 год. по справі за позовом Лопати О. В. до Голосай Р. М., третя особа: Служба у справах дітей Деснянської районної у м. Києві державної адміністрації про позбавлення батьківських прав та стягнення аліментів. Адреса суду: м. Київ, пр-т Маяковського, 5-В, каб. 18. Суддя О. Б. Саламон	Первомайський районний суд АРК викликає як відповідача Попову Світлану Миколаївну в судовому засіданні на 11 березня 2013 року о 10 год. 00 хв., яке відбудеться у приміщенні Первомайського районного суду АРК за адресою: АРК, Первомайський район, смт Первомайське, вул. Жовтнева, 116-а, за позовною заявою Публічного акціонерного товариства «Дельта Банк» про стягнення заборгованості за кредитним договором. У разі неявки у судовому засіданні справа згідно з вимогами ЦПК України буде розглянута у вашу відсутність. Суддя Г. М. Климова
--	--	--

Подільський районний суд м. Києва повідомляє Кузьменко Тетяну Вадимівну, що судове засідання у справі за позовом ПАТ «Райффайзен Банк Аваль» до Кузьменко Т. В. про стягнення заборгованості за кредитним договором відбудеться у приміщенні Подільського районного суду м. Києва (м. Київ, вул. Хорива, 21, зал с. з. №6) під головуванням судді Васильченка О. В. 19 лютого 2013 року о 12 год. 00 хв. Ваша явка або явка Вашого представника обов'язкова. Представник повинен мати при собі довіреність та документ, що посвідчує його особу. У разі неявки у судовому засіданні без поважних причин справа буде розглянута за Вашої відсутності на підставі наявних у справі доказів.	У Подільському районному суді м. Києва 18.02.2013 р. о 14.30 годині під головуванням судді Декаленко В. С. буде розглядатись цивільна справа за позовом Кіш Людмили Пилипівни до Грузинова Віталія Миколайовича про позбавлення батьківських прав, 3-тя особа: Орган опіки та піклування Подільської районної у м. Києві державної адміністрації. Явка вищезазначених осіб (сторін по справі) в судовому засіданні обов'язкова. При неявці відповідача — справа буде слухатись у його відсутність згідно ст.169 ЦПК України. Суддя В. С. Декаленко	Бориспільський міський районний суд Київської області викликає в судовому засіданні як відповідача Пшесліську Олену Вадимівну за позовом Пшесліського Сергія Вікторовича про розірвання шлюбу, що відбудеться у приміщенні Бориспільського міського районного суду Київської області за адресою: м. Бориспіль, Київська область, вул. Радянська, 10, каб. №1, о 09-00 годині 04.03.2013 р. Разом з тим повідомляємо, що з опублікуванням оголошення про виклик, особа, що викликається в судовому засіданні, вважається повідомленою про час та місце розгляду справи відповідно до чинного законодавства. Суддя О. О. Мельник	Деснянський районний суд м. Києва викликає як відповідача Чульську Юлію Миколаївну в судовому засіданні, яке відбудеться 07.03.2013 року о 09-30 год. за адресою: м. Київ, пр-т Маяковського, 5-в, каб. № 40, для розгляду цивільної справи за позовом Ніколаєнко В. І. до Чульської Ю.М., — про припинення договору найму житла та відшкодування заподіяних збитків. В разі неявки відповідача справу буде розглянуто за його відсутності за наявними у справі доказами. Адреса суду : м. Київ, пр. Маяковського, 5-в, каб 40. Суддя Н. Г. Таран
---	---	---	--

Струтинська Лілія Іванівна викликається Дарницьким районним судом м. Києва в якості відповідача в судовому засіданні по справі за позовом ТОВ «Новобудова» до Струтинської Лілії Іванівни про стягнення заборгованості за оплату житлово-комунальних послуг, яке відбудеться 27 лютого 2013 року о 10 год. 00 хвилин за адресою: вул. Севастопольська, 14, каб. 24, м. Київ, 02099. Суддя А. В. Басалаєва	Варвинський районний суд Чернігівської області повідомляє, що судове засідання по цивільній справі за позовом Мацієвського Сергія Юрійовича до Мацієвського Юрія Геріховича про стягнення аліментів призначено на 9 годину 28 лютого 2013 року і відбудеться у приміщенні суду в залі № 3 за адресою: Чернігівська область, смт Варва, вул. Шевченка, 40, під головуванням судді Онченко О. І. Для участі у справі як відповідач викликається Мацієвський Ю. Г. (останнє відоме місце реєстрації: смт Варва, вул. Жовтнева, 18, Чернігівської області, 17600). З опублікуванням оголошення про виклик відповідач вважається повідомленим про час і місце розгляду справи. У разі неявки в судовому засіданні Мацієвського Ю. Г., повідомленого належним чином, суд вирішить справу на підставі наявних даних чи доказів та винесе заочне рішення.	Рокитнянський районний суд Київської області повідомляє, що 25.02.2013 року о 10.00 год. в приміщенні суду за адресою: 09600, Київська обл., смт Рокитне, вул. Заводська, 11, відбудеться розгляд цивільної справи за позовом ПАТ «Дельта Банк» до Семенюк Олександра Олександровича про стягнення заборгованості за кредитним договором. В судовому засіданні викликається відповідач по справі Семенюк Олександр Олександрович, останнє відоме місце проживання: 09600, Київська обл., смт Рокитне, вул. Кірова, буд. 14-А, кв. 2. Суддя Нечепоренко Л. М.	Подільський районний суд м. Києва повідомляє Приватне акціонерне товариство «Міська страхова компанія В. М. до суду за засідання у справі за позовом Ющенко В. М. що ПАТ «Міська страхова компанія» про стягнення страхового відшкодування відбудеться в приміщенні Подільського районного суду м. Києва (м. Київ, вул. Хорива, 21, зал с.з. № 6) під головуванням судді Васильченка О. В. 26 лютого 2013 року о 16 год. 30 хв. Явка вашого представника обов'язкова. Представник повинен мати при собі довіреність та документ, що посвідчує його особу. У разі неявки представника у судовому засіданні без поважних причин справа буде розглянута за його відсутності на підставі наявних у ній доказів.
--	--	--	---

Господарський суд Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18), 02.07.2012 р. порушив провадження у справі № 5024/948/2012 про банкрутство Публічного акціонерного товариства «Індустріальна скляна компанія» (м. Херсон, пров. Янтарний, буд. 2, код ЄДРПОУ 35568570). Ухвалою того ж суду від 17.01.2013 р. введено процедуру розпорядження майном боржника та призначено розпорядником майна Алескорову Саміру Ільхамівну (ліцензія АВ № 547990 від 17.01.2011 р., адреса: Житомирська обл., Житомирський р-н, с. Станишівка, вул. Парникова, буд. 3-А). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.	Приморський районний суд м. Одеси викликає Жихарь Тетяну Іванівну (останнє відоме місце проживання: м. Одеса, пров. Полуничний, 17/1) у судовому засіданні як відповідача по цивільній справі за позовною заявою Хоруженко Лідії Іванівни до Жихарь Тетяни Іванівни про усунення перешкод у користуванні власністю та скасування державної реєстрації на нерухоме майно, яке призначено до слухання на 14 лютого 2013 року об 11 годині 30 хвилин в приміщенні Приморського районного суду м. Одеси за адресою: м. Одеса, вул. Балківська, 33, зала судових засідань 216. У разі неявки справа буде розглянута за вашої відсутності. Суддя Єршова Л. С.	Втрачену печатку, штампи та установчі документи Товариства з обмеженою відповідальністю «Компанія Альянс» (м. Київ, вул. Сокальська, 6.4; код ЄДРПОУ 20758779) вважати недійсними. Директор ТОВ «Компанія Альянс» Микитенко С.А.
--	--	---

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

ФОТОФАКТ

УСІМ ВЕСЕЛИТИСЯ. Сьогодні стане відома школа-переможниця самби на традиційному карнавалі у Ріо-де-Жанейро. А в останню ніч свята, 17 лютого, кращі танцівники покажуть публіці усе, на що здатні.

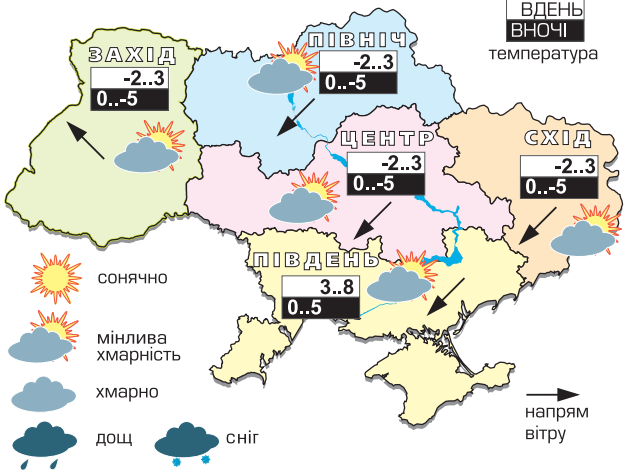
Наймасштабніша і найвідоміша у світі феєрія зазвичай триває понад тиждень і щороку підпорядковується певній темі. Хоч розпочинається, зазвичай, однаково — передаванням ключів з рук мера міста королеві карнавалу — Момо. Цей персонаж уособлює свято і символічно видає раз на рік один і той же указ: «Усім веселитися!»

Цьогоріч королем вп'яте поспіль став Мілтон Родрігес да Сілва. Кожен день він зобов'язаний об'їжджати головні події карнавалу, зустрічатися з простими його учасниками і бачитися з високими гостями, що відвідують святкування: серед них чимало не лише осіб королівського походження та представників богеми, а й відомих спортсменів та політиків.

Зазначимо, що серед претендентів на кращих виконавців самби й представники шкіл Розас де Оуро та Агуїя де Оуро, про темперамент і винахідливість яких можна судити навіть із цих світлин.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 14 ЛЮТОГО

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	0 -5	-2 +3	Черкаська	0 -5	-2 +3
Житомирська	0 -5	+2 -3	Кіровоградська	+2 -3	-1 +4
Чернігівська	0 -5	-2 +3	Полтавська	0 -5	+2 -3
Сумська	0 -5	+2 -3	Дніпропетровська	+2 -3	0 +5
Закарпатська	+1 -4	+2 +7	Одеська	-1 +4	+2 +7
Рівненська	0 -5	+2 -3	Миколаївська	0 +5	+3 +8
Львівська	0 -5	-2 +3	Херсонська	0 +5	+3 +8
Івано-Франківська	-1 -6	-2 +3	Запорізька	0 +5	+3 +8
Волинська	0 -5	+2 -3	Харківська	0 -5	-2 +3
Хмельницька	0 -5	-2 +3	Донецька	+2 -3	0 +5
Чернівецька	-1 -6	+2 -3	Луганська	0 -5	-2 +3
Тернопільська	0 -5	+2 -3	Крим	0 +5	+6 +11
Вінницька	0 -5	-2 +3	Київ	0 -2	0 +2

Укргідрометцентр

Від комедії до трагедії

Світлана ГАЛАУР,
«Урядовий кур'єр»

ІЗ ШАРМОМ. У Харкові в рамках щорічного фестивалю, який проводять в Україні вже восьмий рік поспіль, стартували «Вечори французького кіно». Проходять вони в одному з найстаріших кінотеатрів першої столиці під загадковою назвою «Боммер». Як розповіла директор кінотеатру Тетяна Пурдич, вечори відкрили показом вінтажної комедії «Любов на кінчикх пальців». Також, за її словами, у програмі фестивалю чорна комедія «Шерех кубиків льоду», комедія в стилі панк «Велика вечірка», комедія про кохання «Психи» і сімейна драма «Рай чудовиськ». Усі ці фільми демонструватимуть в оригінальному озвученні з українськими або російськими субтитрами. «Ми сподіваємося, що французьке кіно привнесе трохи французького шарму і тепла до сердець харків'ян і змусить згадати їх про те, що скоро весна», — зазначила директор кінотеатру.

Нині тривають активні переговори з консульствами та представництвами різних держав у Харкові з тим, щоб щомісяця озайомлювати глядачів зі світовим кіномистецтвом. Результат цих переговорів уже є: в лютому харків'яни подивляться французьке кіно, а в березні — польське.

Гурмани на «гачку»

Василь БЕДЗІР,
«Урядовий кур'єр»

СМАЧНОГО! «Тиждень угорської кухні» провели майже всі найбільші ресторани і сільські садиби Берегівського району, що в Закарпатті. Що й не дивно, адже близько половини жителів цього району — угорці. Здивування викликає інша частина повідомлення, поширеного районною спільною сприяння розвитку сільського туризму та Берегівським туристично-інформаційним центром: протягом тижня всі страви національної кухні коштуватимуть на чверть дешевше, ніж зазвичай. А в четвер вартість страв, за спільною домовленістю закладів громадського харчування, буде нижчою одразу наполовину.

Кількаденні знижки на гуляш, бограч, човлент, перкельт та інші страви з національною куховарською складовою до цього вже практикували. Ось і нині учасники «тижня» на окремих стендах вказували ціни на страви з рестораних меню та акційні. Можливість смачно й дешево поїсти, сподіваються ініціатори, підігріє інтерес до ресторанів і садиб Берегівщини як серед туристів, так і місцевого населення.

Акція «2X2»!

Інтернет та ТБ для вашого офісу за 2 копійки*

ТБ – 108 телеканалів
Інтернет – до 100 Мбіт/с

ТІЛЬКИ ДЛЯ ПРАЦІВНИКІВ ОФІСУ

(044) 503-77-36

* Акція діє на території м. Київ для суб'єктів господарювання. Акція «2X2 ДЛІА БІЗНЕС-АБОНЕНТІВ» діє з 01.01.2013 р. по 28.02.2013 р. Термін дії акційних умов – до 31.03.2013 р. Під виразом «2 копійки» слід мати на увазі користування пакетами «Офіс: Базовий ТБ + 10 Мбіт/с», «Офіс: Базовий ТБ + 30 Мбіт/с», «Офіс: Базовий ТБ + 60 Мбіт/с» та «Офіс: Базовий ТБ + 100 Мбіт/с» вартістю 0,02 грн/міс. по 31.01.2013 р. Регулярна вартість пакетів становить: «Офіс: Базовий ТБ + 10 Мбіт/с» – 199 грн/міс., «Офіс: Базовий ТБ + 30 Мбіт/с» – 299 грн/міс., «Офіс: Базовий ТБ + 60 Мбіт/с» – 399 грн/міс., та «Офіс: Базовий ТБ + 100 Мбіт/с» – 499 грн/міс. відповідно.

Вартість дзвінків за номером (044) 503 77 36 – згідно з діючими тарифами операторів мобільного та фіксованого зв'язку України. Інформацію наведено станом на 01.02.2013 р. Всі ціни вказано з урахуванням ПДВ. Детальні умови пропозиції – на сайті www.volla.com. Ліцензія Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення НР № 0815-п від 16.10.2003 р. ТОВ «Воля-Кабель» надає послуги під торгівним знаком ВОЛЯ.

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

Засновник — Кабінет Міністрів України
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2 від 12 квітня 1994 року
Передплатні індекси «Урядового кур'єра» —
61035, 40227 (соціальний)

Головний редактор — **Сергій БРАГА**
Перший заступник
головного редактора
Леонід САМСОНЕНКО
Заступники головного редактора:
Зоя РОМАН,
Лариса УСЕНКО
Відповідальний секретар
Іван ГРОМ'ЯК

Адреса в Інтернеті: **www.ukurier.gov.ua**
Адреса редакції: **01008, Київ, вул. Садова, 1**
Телефон для довідок: **253-12-95.**
Телефони відділу реклами: **253-55-09,**
факс: **230-06-71,** e-mail: **adv@ukecc.com.ua**
«Урядовий кур'єр» виходить у вівторок, середу, четвер,
п'ятницю та суботу
Зам. № 28512. Тираж 40833

Листування з читачами тільки
на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність
інформації та реклами несуть автори
та рекламодавці.
Набрано і зверстано у комп'ютерному
центрі «Урядового кур'єра».
Друк: **ТОВ «Мега-Поліграф»**,
04073, Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14
www.mega-poligraf.kiev.ua